

ശ്വാശ്വാ അഭിഭ
കർമ്മാർത്ഥം ദൃഷ്ടി.

සිංහලපනය.

චතෘධර්මා සහිත සීමාලක්ඛණ දීපනී.

සීමාලක්ඛණ දීපනී නොමේ වතාහි වැලිතොට අඹගහපිටි මහා විහාරාධිපතිව වැඩවිසූ කවිකණ්ඩු මුක්තාභාරොපමවු අමරපුර ගණපාමොක්ඛාවරිය අරියවංසාලඛකාර මහා පණ්ඩිත හදනන විච්ඡෙසාර නිසාගිධාන මහානාමක සථවිරපාදයන් වහන්සේ විසින් ලොක ශාසනානුග්‍රහය සදහා රචනාකරන ලද්දිය. මෙ මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින්ම සාසනවංසදීප නමැති පාළු භාෂායෙ රැඳිබක මාහැඟි භොක්ඛායෙද නිපදවන ලදසේකි. ගරු සම්භාවනීය ප්‍රකාශකර මහා ග්‍රන්ථ කතීවරයෙක්වූ මෙ මහා නායක සථවිර පාදයන් වහන්සේ වතාහි ලොක ශාසනානුග්‍රහ යෙන් සුගතසාසනොදය නමැති ශාස්ත්‍රසාලාව පිහිටුවාගැත්මෙන් බොහෝ ගෘහස්ථ ප්‍රවුජිත කුලපුත්‍රයන්ට නිරිදිද ශාස්ත්‍ර සහිත ආගම ධර්මය සුහුණුකරවමින් වැඩසිට ග්‍රි බුඩ වම් (2434) දෙදහස් සාරසිය සූතියිවම්යෙහි ඇතුළුමස ශැට්ටක නම් නිවියලත් සදුදිනැ සවගීසථවුසේක. යථොක්ත විමලසාර නිසාගිධාන මහානායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රණීත ඉහතකි ග්‍රන්ථය අතු රෙන් සීමාලක්ඛණ දීපනී නොමේ ශාසනාවර්ග ශ්‍රමණ කුලපුත්‍ර යන්ගේ ප්‍රවුජ්ජ්‍යාපසම්පදදී චිත්තයකමි කිරීමෙහි ක්ෂේත්‍රයවූ කමි හී සීමාවන්ගේ ස්වභාවද්‍රව්‍යයද ලක්ෂණ ප්‍රකාශකරන්නී වේ.

සීමාලක්ඛණ දීපෙනි, එතායාති සීමාලක්ඛණදීපනී යන නිවිවනසෙන්ද එ මොනවට පැහැදිලි වේ. හික්කු සඬසයාගේ අධිශීල සඬ්ඛ්‍යාත උපසම්පන්නියද, සීමා සම්පන්නියෙන් තොරව නොපිහිටයි.

න හොති භික්ඛුභාවොසො-උපසම්පන්නියා විතා-
න හොති උපසම්පන්නි-සීමා සම්පන්නියා විතා-සි"

සීමාලක්ඛකාර සම්ප්‍රදායෙහි එහෙයින් කියන ලදී.

අතිවුද්දිකාදි එකොලොස් විපත්ති දොෂයෙන් විනිර්මුක්තව නිමිත්තසම්පන්නාදි ත්‍රිවිධ සම්පත්තියෙන් සමන්විතයයි කියන ලද සීමාවගේ ගුණාත්මකානුභාවයට පැමිණීම, සීමාසම්පත්ති

තම වෙයි. ගුණ්‍යකාං සෙවවිහවෙ-සමපතනිවෙව සමපද - යනු,
සමපත්තී ශබ්දයේ නානාභිධි. පරිසපුග්‍යලාදි ඉතීරි සමපත්
සතරින් එකක් නැතිකල්හිද, උපසම්පත්තිය නොවෙයි. එසේ
කල උපසම්පත්තිය සීමාසමපත්තියෙන් වෙන්ව නොවේයයි
කුමක් හෙයින් සීමාසමපත්තියම වෙන්කොට කිවුදයත්, එහි
සීමාවිභාගය දක්වන හෙයින් නැතට අනුරූපකොට ප්‍රශ්නාව
වශයෙන් කියනලද්දයි දතයුතු. තවද භික්‍ෂු සංඝායා උපසම්පදාදි
විනයකම් කිරීමේදී අතිකුදු විසභාග සීමාවන් හා මිශ්‍රවීමෙන්
කම් විපත්ති කර සීමාවන්ගේ ලක්ෂණ ප්‍රභේද දැනගෙනම ඒ
කම් විපත්ති කර සීමාවන් හැරපියා කමානුරූපවු ඒ ඒ බඩබඩ
සීමාවල විනයකම් කටයුතුමය. මෙසේ හෙයින් සීමාවන්ගේ
පරිශ්‍යනය සදහා සීමානය පරිදීපක සීමාලක්‍ෂණදීපනී නමැති
විනය ග්‍රන්ථය රචනාකරන ලදී. මේ ප්‍රකරණය වනාහි කාණ්ඩත්‍ර
යකින් ලක්ෂණ කරන ලද්දේමය. ප්‍රථම කාණ්ඩයෙහි ප්‍රකෘතිය
රහසට අනතුරුව, උදකුකෙඛප සීමාවන්හිනිසාදි ලක්ෂණද,
තදනනතරව කමාහි විවිධවු බඩබඩ සීමාවන් දෙදෙනාගේ
ප්‍රභේද ලක්ෂණද, ඊලඟට අබඩ සීමාවන්ගේ පාළි මූලාක
සමෘද්ධසමෘද්ධ ලක්ෂණද, තදනනතරව ඇතැම් තෙරවරුන්ගේ
උදකුකෙඛප සීමාව නිසා හටගත් දර්විතකීද, දෙශනානසින්
ඔවුන් බැහැරලීමේ කථාද, උදකුකෙඛප සීමාව සදහා අන්‍ය
තෙරවරුන්ගේ වාදද, එසේම ඔවුන් බැහැරලීමේ කථාද ගම
සම්බන්ධ හෙයගේ ගම බවද, උදකුකෙඛප සීමාවගේ ගම්කෙතට
ප්‍රවිෂ්ට නොවීමද, ඇතේ අවකාශ ලද ලද පරිද්දෙන් හටගැන්
මද, විසභාග සීමාවන් ඇතුල්කොට හටනොගැන්මදැයි යන මේ
ආදිහුද, යලි, දෙවන කාණ්ඩයෙහි ප්‍රකෘතිය ග්‍රාමාදි පරිච්ඡේද
යෝද, පාළිමූලාක විසුංගාම සීමාවෙහි පරිච්ඡේද ලක්ෂණොප
වාරයද, ඊට අනතුරුව ඇතැම් තෙරුන්ගේ වාදද, අනි කථාදි
නසින් ඔවුන්ගේ විනිශ්චයදැයි යන මේ ආදිහුද, තදනනතරව
තෘතීය කාණ්ඩයෙහි, පෙළ අටුවාදියෙහි ආ ක්‍රමයෙන් සීමා
සමමත ක්‍රමයද, අතිසංකෂේපයෙන් ශීල සමාධි ප්‍රඥවන්ගේ දුක්
විද්ද, අනතුරුව, භාෂා බන්ධන වශයෙන් ග්‍රන්ථපරිසමාප්තියද,
ප්‍රකාශ වන්නාහ.

මෙසේ දක්වන ලද කරුණු ගම්කොට කාණ්ඩත්‍රයකින් සමුප
ලක්ෂිතවු සීමාලක්‍ෂණදීපනී නමැති විනය ග්‍රන්ථය පාළි භාෂා
වෙන් රචනාකරන ලද්දක් බැවින් මාගධ භාෂාව තොදත්
යනින්ගේ සීමාලක්ෂණ විජානනය හා ජනවර්ශාසනාභිවෘද්ධිය

පිණිසද, යනාදි කරුණු සදහා මෙම සීමාලක්ෂණ දිපතී නම් ප්‍රකරණයට සන්නයක් කළහොත් එය ඉතා මෑතවැඩි කියා අන්තිමයෙකි නමුත් සමරසිත මන්තින්දරුණිධිපති ගෞරවනීය කතවේ සභාවිය මහාසථවිරයන් වහන්සේ විසින් සමාරම්භවූ මා විසින්, මේ ප්‍රකරණයට යථා ශක්තීන් පදනමැති සන්නයක් කරන ලදී. මේ ලියනලද සම්පූර්ණ ව්‍යාකෘතිය මුදල් ආදියෙන් දුෂ්කරකම් ඇතිවූ කාලයක් තිසාද, තවත් නොයෙක් සම්බන්ධ ඇතිවූ බැවින්ද, සම්පූර්ණයෙන් මුද්‍රණය කරවීමට නොහැකි විය. එබැවින් දැනට මුද්‍රණයකර තිබෙන ප්‍රථම කාණ්ඩය මේවර ප්‍රචාරයට පමුණුවන්ට අදහස් කළ බවද, අතිරික්ත කාණ්ඩය යථා කාලයෙහි මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරන බවද, සැලකිය යුතුයි.

තවද මේ ව්‍යාකෘතියෙහි ඇතැම් තැන සව්‍යාසභාවාදීයද යොදා ඇත. වැලිදු, මේ ව්‍යාකෘතියෙහි ඒ ඒ තැන සංසිත අශුඬ පාඨ හා උභයාධිකාරීත්වයන්ද ශුඬිපත්‍රයේ යොදා ඇත. මේ ඇර, මදිග ශිෂ්‍යවූ සිතිගම කවිධර්ම කියා තැන මෙහි ප්‍රාග්ධන සභානායක නිකායාධිපති පදනමක් සම්පූර්ණයෙන් උදෙසා වූ ක්‍රියා කළ බැවිද දන්වමු. තවද කතවේ ජී. බී. ඩී. සිල්වා වෙළඳ මහතා විසින් තවත් සැදුම්වතුන්ගේ ආධාරත් ඇතිව නොමිලයේ ධර්මදාන වශයෙන් පරිත්‍යාග කිරීම පිණිස කොළඹ විද්‍යාසාගරයන්තූලයේ මුද්‍රණය කරවන ලදී. තවතද මේ සදුදෙයෙහි අපගේ ප්‍රමාදවූමාදියෙන්ද අක්ෂර යොජ්‍යකයන්ගෙන්ද සිද්ධිමත් ගැහැන්නාවූ යම් අතී විපරිත අක්ෂර විපරිතාදි දෛශ ඇතද, ඔවුන් අපේ මේ පරිශ්‍රමය සලකාද ලොකශාසනානුග්‍රහය පිණිසද පණතිවගෙන් ශුඬකරත්වා.

මීට—

ජී. විමලබුඩි නිසා අනුනායක සථවිර.

ආධාර දායක මණ්ඩලය.

	රු. ශ.
ඇම්. ටී. ද ඇස්. අමරසේකර අධිනීතිඥ මූ	25 00
ඩබ්ලිව්. ඊ. ද සිල්වා නීතිඥ මූ	5 00
සී ආර්. ද සිල්වා නීතිඥ මූ	2 50
ආර්. පියදාස නීතිඥ මූ	5 00
ඇන්. ඊ. ද ඇස්. වික්‍රමනායක දෙස්තර මූ	5 00
ඒ. ද සිල්වා දෙස්තර මූ	2 50
ඇන්. ඩී. ද සිල්වා පාඨශාලාවාහ්නී මූ	5 00
ඇල්බට් මිරන්ද මූ	5 00
ඇස්. ඩී. ඇස්. වීරසිංහ මූ	10 00
ජේ. ඩී. ඇස්. රූපසිංහ මූ	4 50
ඊ. උමාරිස් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	15 00
ඇන්. එමානියෙල් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	10 00
පී. ඇස්. ඩී. සිල්වා මුදලාලි මූ	9 00
ඔන්ද්‍රිස් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	2 00
මෝසිසියෙස් ද සිල්වා අමරතුඩා පොලිස් මූ	10 00
පොසිසිනෙසු රාජිනො වෙද මූ	3 00
ටී. හර්මානස් ද සොසිසා මුදලාලි මූ	2 50
ඊ. බී. ඩී. සිල්වා වෙළෙඳ මූ	12 00
ඇම්. දයනෙරිස් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	10 00
හරාමුනි ජේම්ස් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	11 00
ඇල්. සර්දියෙල් ද සිල්වා මුදලාලි මූ	10 00
ඊ. ආර්ලිස් ද සිල්වා මූ	5 00
ඇම්. පව්ලිස් ද සොසිසා මූ	5 00
ඇල්. පැලිස් ද සිල්වා පාඨශාලාවාහ්නී මූ	5 00
වයි. සාවොන් ද සිල්වා මූ	10 00
අගෝරිස් ද සිල්වා මූ	5 00

	රු. ශ.
ජෝෂසාප් ද සිල්වා මං	10 00
සමාරිස් ද සිල්වා මං	4 00
ඇම්. ආරොම් මිරණ මං	5 00
එච්. බස්තියන් ද සිල්වා මුදලාලි මං	5 00
ඒ. හර්මානස් ද සිල්වා මං	5 00
ගුණේරිස් ද සිල්වා මං	3 00
එච්. ඇම්. ඩී. සිල්වා මං	5 00
ඒ ඇල්බරෙක් ද සිල්වා මං	2 50
එච්. ගිරෝනිස් ද සිල්වා මං	5 00
කේ. ඒදරෙක් ද සිල්වා මං	5 00
ඇල්. පිරිස් ද සිල්වා මං	3 00
පී. සැල්සින් සිල්වා මං	2 00
ඇල්. ජැස්ටින් සිල්වා මං	5 00
කුගින් සිසෙයුස් ද සිල්වා මං	2 00
ඇවැන්ඩන් ඔපිසර් (ආරච්චි) හාමිනේ	3 00
පී. ඩී. ඩී. සිල්වා හාමිනේ	10 00
පී. ලෙසිනේරිස් ද සිල්වා ආරච්චි හාමිනේ	4 00
තෙල්ලිගොඩ සමිතියක් සම්බන්ධයෙන්	3 70
ඔන්දෝරිස් සිල්වා මුදලාලි	2 00

ශ්‍රී සි පත්‍ර ය.

“විතා විතා වේ”.

පිට.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්‍රී.
2	24		
10	12	ප්‍රකටයි	ප්‍රකටමයි
10	14	ව්‍රතේතා කියන ලද, අතෝ එව අනියම යනුද, ව්‍රතමතෝ යන මෙහි, ව්‍රතතා -අතෝයි, විසතී වේ යනුද අශ්ව ලිපියකි. ව්‍රතමතෝය, කියනලද ප්‍රමාණයම.	
10	23	ප්‍රකාශී රළ	ප්‍රකාශී තරගයෝ
10	23	රැස්වී	පසුබැස
12	10	හාත්පසින්ය	හාත්පසින්
14	3	පෙෂප්පියද	පෙෂප්පියෝද
23	3	මසුන් බදින්නන්ට	මසුන් බදින්නන් විසින්
23	4	යානොහැකි මොවු	යානොහැකි මොවුලහෝ
23	29		ලද්දිද ඇතේ
26	2	බදින්නන්ට	බදින්නන් විසින්
26	3	මොවු	මොවු
26	4	අමනුෂ්‍යාවාසවු	අමනුෂ්‍යාවාසද
28	22	සමභවමයි	සමභවමයි
30	11	උදකසාවිකං, දියසඵල; නිවාසෙත්වාපි, හැද ගෙන; අනෙතා තදියං යෙව, ඇතුල් තදියෙ හිම; කම්මං කාතබ්බං, කම්මුටයුතුයි; සඵල පන, ඉදින් වතාහි; තසකෙතානති නො හැකි වෙද්ද; නාවාස අපි, තාවෙහිද; ධනා, සිට; කම්මං කාතබ්බං, කම් කටයුතුයි; උතතානිසි.	
30	21		හොති උතතයි
32	8	වාච්චාදිතා	වාච්චාදිතාව
33	5	රහොව	රහහාවොව
35	21	බැවින්	බැවින්ද
36	25		තෙන එව අඩුයි
36	25	එහෙයින්	එහෙයින්ම
37	23	පඨමො	පඨම

පිටු,	පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
38	19	උපදින්නී නම්	උපදින්නේ නම්
38	21		නසමා අධිකයි
39	2	ගාම	ගාමෙක
40	5	පතිට්ඨිතා	පතිට්ඨිත
42	8	පිතිටාගැන්මයි	කල්පනාකිරීමයි
43	16	තවටවැඩ-ඉති එව	තවටවැඩි-ඉවෙව්ව
43	16	තොවට්ඨිය යනු,	තවටවැඩි තොවට්ඨියයි කියා ඉවෙව්ව, මෙසේ,
46	15	ඉවුරම	පිටඉවුරම
46	23	රූකකේය	රූකසමබ්බව සිටීම වටිනි
47	1	සොබෙකානි	සොබෙකා වානි
තෙතෙව, එහෙයින්ම; උභයානිසි.			
47	22	කටයුතුයි	කටයුතුද
48	5	අත්තොහරි	අත්තොහරේ
51	1	විය	වියපි
51	2	දිසානි	දිසානි
52	1	විසභාග සීමාය	විසභාගාය සීමාය
52	4	ප්‍රවිච්චවත්	ප්‍රවිච්ච වස්තුත්
53	2	තවමම	තවම
61	3	පපඤ්චනි	පපඤ්චනරි
63	5	වටිය	වටිද
64	11	බැවින්ද	බැවින්ම
74	1	කන්චි, කිසිතැනෙක්නි, උභයයි.	
76	1	නදියෙහි	නදිය ගා
76	19	යු ප්‍රත්‍ය	යු ප්‍රත්‍යය
77	21	කාතබ්බා	කාතබ්බා
78	9	වැනි	වෙති
78	24	වනානි	නම්
78	26	සීමාවේද	සීමාවත්
79	1	කරනලදහ	කළාහ.

“පාලියෙහි”.

පිටු.	පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
7	5	සීප්පතනියා	සීඉප්පතනියා
8	5	බන්ධියනිති	බන්ධිත්‍යනිති
10	9	වුත්තමනේවා	වුත්තමනේතාව
38	2	කාතු	කාතුං
46	4	සභාගතතනා	සභාගතතා
52	10	ව්‍යවච්ඡේද	ව්‍යවච්ඡේද
72	4	ධාරණනි	ධාරණනිති.

ව්‍යාධ්‍යා සහිත

සි මා ල කඩ ණ දී ප තී.

නමෝ නායක ගගවතෝ අරහතෝ සමාසමුබ්බාසෝ.

පඤ්චා විජ්ජාපලලංක-පුබ්බසෙලං සුනිමමලං,
යො ධම්මභාය සමුද්ධං-විනෙය්‍යනලිතෙ භුසං.

වජ්ජිකා තමහං බුඬ-භානුමච්චනනභාසුරං,
හතමොහතමං චට්ට-පඬකරුසිං විසොසිතං.

අරියවංසාලඝ්ඤා-නාමෙන ගුණසාලිනා,
විමලසාරතිස්සොති-පාකටෙන ගණෙසිනා.

යා කතා ථෙරපාදෙන-සිමාලකඩණදීපතී,
තස්සාපි වණණසිය්‍යාමි-ව්‍යාකඛ්‍යං සිහලභාසතො.

සබ්බකම්මාරහාසිමා-විඤ්ඤාදායං ඉධ තාදිනො,
භික්ඛුනඤ්ච පසුතතානං-පාලිභාසාවජ්ජනං.

තස්මා බබ්බඤ්ඤානං-සිමානනතු යථාකකමං,
ඤ්ඤාච පටිපජ්ජනතු-තාසු සිමාසු සබ්බථා.

ග්‍රන්ථාකරයෙහි ඉමටදෙවතානුසමරණය තමන් ප්‍රාරබ්ධග්‍රන්ථ
යාගේ අවිඤ්ඤාපරිසමාපතිය පිණිස යම් හෙයකින් පවතී ද, එසේ
පැවැත්මෙන් ශ්‍රෝතෘජනයාගේ ථෙහලොකිකපාරලොකිකාථී
සිහිය සුවසේ කරවනු පිණිස ද ප්‍රකරණාරම්භයෙහි පළමු කොට
බුදුන් සිත්හි කොට භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ අනන්‍යාපරියන්ත
ගුණ ඇතිත් ග්‍රන්ථාච්ඡිතගුණයෙන් යොනානු කොට ඉමටදෙව
තානුසමරණය දක්වනු කටැවි වූ හදන්තාවාය්‍යවිමලසාරතිස්සාහි
ධාත මහානායකස්ථවිරසවාමිපාදගේ “සමෙබ්බාදොදයසමගුනං”
යනාදී ගග කීහු.

1. සමෝධොදයසමුදානං-සමුද්ධෙන මනුස්සරං,
සධම්මරංසිසමුපුලො-රියසඛසමුඡ්ඡකරං.
2. උදකුකෙඛපසිමාය-ආභව්වපදනිස්සං,
ලකඛණඤ්ච විසුංගාම-සිමාය රසනිස්සං.

1. සමෝධි, සමාස් සමෝධි නමැති; උදය, උදයපථිතයෙහි; සමුදානං, පහළවූ; සධම්මරංසි, සඬ්ථිත නමැති රසමයෙන්; සමුපුල, විකශිතවූ; අරියසඛස, අපොයතී පුද්ගල සඛසනමැති; අමුඡ්ඡකරං, පදමාකර ඇති; සමුච්ඡිදානං, සථිඥ නමැති සුයතියා; අනුස්සරං, සිහිකරමින්; (මෙහි “ඉත” ශබ්ද සුයතී පයතිය වෙයි. “බුච්ඡනනාති, සබ්බසද්ධසඛාතං සුරියං” සි නිර්දේශවයි.) මෙහි “සමෝධොදය” යන තන්හි “සමෝධ-උදය” සි ද විසන්ධි වෙයි”

“බොධිවුච්චති චතුස්ස මග්ගෙස්ස ඤාණං-අථවා සමුච්ඡිකතිත් සමෝධි, උදෙනාති එත්ථ චන්දිමසුරියාදයො පාතුභවනාතිත් උදයො, සමෝධි එව උදයො සමෝධොදයො, තත්ථා සමුදානො සමෝධොදයසමුදානො, තාසමෝධොදයසමුදානං” යනු ද “සමුදො එව ඉතො-සමුද්ධෙනො අථවා ඉතො විය ඉතො,-සමුද්ධො ව සො ඉතො වාති සමුද්ධෙනො, තං සමුද්ධෙනං” යනු ද “සතං සපුරිසානං අරියපුග්ගලානං ධම්මොති-සධම්මො, රසනිති-රංසි සධම්මො එව රංසි-සධම්මරංසි,-අථවා රංසි ඉව රංසි, සධම්මො ව සො රංසි වාති-සධම්මරංසි, තෙති සමුපුලො සධම්මරංසි සමුපුලො, කිලෙසෙති ආරකාති අරියො, සමග්ගං කමමං! උප ගච්ඡතිති-සබ්බො, අරියො ව සො සබ්බො වාති අරියසබ්බො, අමුඡ්ඡනං ආකරො අමුඡ්ඡකරො, අරියසබ්බො එව අමුඡ්ඡකරො අරියසඛසමුඡ්ඡකරො, සධම්මරංසිසමුපුලො අරියසඛසමුඡ්ඡකරො එතස්සාති සධම්මරංසිසමුපුලොරියසඛසමුඡ්ඡකරො, තං සධම්මරංසි සමුපුලොරියසඛසමුඡ්ඡකරං.” යනු ද වාක්‍යයි.

දූන් තමන්ගේ ප්‍රකරණයට නිශ්‍රය හා කරණප්‍රකාර ප්‍රයෝජනයන් දක්වනු සඳහා “උදකුකෙඛපසිමාය” යනාදීන් දක්වත්.

2. ආභව්වපදනිස්සං, ආභව්වපද සඛාසාත සුත්‍රය ඇසුරු කොට; උදකුකෙඛපසිමාය, උදකුකෙඛපසිමායෙහි; ලකඛණඤ්ච, (අතිකුළු සීමාවන් හා සමොදාසමොද) ලක්ෂණය ද; රසනිස්සං, සුත්‍රානුලෝමය ඇසුරු කොට; විසුංගාමසිමාය, විසුංගාමසිමායෙහි; ලකඛණඤ්ච, ලක්ෂණය ද; (මෙහි ආභව්වපදනම:-)

“එත්ථ හි ආභව්වපදනාති සුත්තං අධිප්පතං, සුත්තං නාම සකලවිනයපිටකෙපාඡ්ඡි” යනු ද “භගවතාකණ්ඩාදිවණ්ණප්පනති

3. සීමාසම්මන්තෘතාකාරං-ප්‍රකාශයෙහි සථාගතං,
සාසනාන්තරා වක්‍රාමි-සීමාලකඩ ණ දී ප නී.
4. සීමානසපරිදිපා-විවිධා ගුණා විරන්තනෙහි කතා,
අරියා නො තෙ බිණ-සබ්බසද්දා නො න වෙවාහු.
5. නෙතනව හි අවිනිවර්ත-ගිතිවිසමතා කථා බහුවිධාපි,
දිස්සනති නෙසු නෙසං-නාසමා සුතනං පමාණමිහ මුනිනො.

වර්තනං ආගමව විසෙසෙතා භාසිතං පදං ආගමවපදං, ගත වනො යෙව වචනං. තෙනාහ:-ආගමවපදනති සුතනං අධිපෙස තනති" යනු ද, "රසොති, සුතනානුලොමං" යනු ද විවෘතියි. "ගමස මානන්තසා සද්දසා පයොගං පති කාමාවාර්" යනු නායා ගෙයින් "දස්සයිස්ස මනාකුලං" යනාදී තන්ති මෙන් මේ අධිකාර යෙහි දු "කතා" යනු ගමසමානාථී ගෙයින් අප්‍රයොගයි.

3. සීමාසම්මන්තෘතාකාරං, සීමාසම්මන්තෘතමය ද; ප්‍රකාශ නොය, ප්‍රකාශ කරන්නාවූ මම; යථාගතං, (සීමානසපරිදිපකග්‍රන්ථ වල) ආවාටු පරිද්දෙන්; සාසනන්තරා, ශාසනයාගේ අභිවෘද්ධිය සදහා; සීමාලකඩ ණ දී ප නී, සීමාලකඩ ණ දී ප නී නම් ප්‍රකරණය; වක්‍රාමි, කියන්නෙමි; (සීමාලක්ෂණයන් ප්‍රකාශ කොට කරණ ලද ප්‍රකරණය සීමාලකඩ ණ දී ප නී නම.) "සීමාලකඩ ණං දීපෙති ඵතායාති සීමාලකඩ ණ දී ප නී" යනු වාක්‍යයි.

මෙහි "උදකුකෙකපසීමාය" යනාදියෙන් නිශ්‍රය ද "යථා ගතං" යන්නෙන් කරණප්‍රකාරය ද "සාසනන්තරා" යන්නෙන් ප්‍රයෝජනය ද සද්දර්ශිතයි

4 විරන්තනෙහි, පුරුතනාවාය්‍යී කෙනෙකුන් විසින්; සීමා නසපරිදිපා, සීමාවන්ගේ ක්‍රම ප්‍රකාශකරන්නා වූ; විවිධා, (එකි නෙකට වෙනස් වූ හෝ) ප්‍රකාර ඇති; ("විභින්නා විරුඬා වා විධාප කාර් යෙසං තෙ විවිධා") ගුණ, ග්‍රන්ථකෙනෙක්; කතා, කරණ ලද්දහු වෙත් ද; තෙ බිණ, ඒ ප්‍රාඥයෝ; අරියා නො, ආර්යයෝ නො වූ හ; තෙ, ඔව්හු; සබ්බසද්දා ව තෙව ආහුං, සියල්ල දන්නෝ ද නො ම වූහ; (යනු එක් අභිපක්ෂයෙකි. අනික් අභි පක්ෂය මෙහි වෘත්තය ප්‍රකාශ කෙරෙයි.)

5. නෙසං, ඒ විරන්තනාවාදීවරයන්ගේ; තෙසු, ඒ සීමානස ප්‍රකාශක ග්‍රන්ථයන්හි; තෙනෙව හි, ඒ අසපීඤ්ඤාදිගෙකු වින් ම, අවි නිවර්ත, විනිශ්චයක් නැත්තාවූ; ගිතිවිසමතා, ගිතියෙන් විසම බැව් ඇත්තාවූ; බහුවිධා කථා අපි, බොහෝ ප්‍රකාර වූ කථාවෝ ද; දිස්සනති, දක්නා ලැබෙත්; තස්මා එගෙයින්; මුනිනො, බුදු

6. මුනිනා දෙසිනමෙන- උපගිතිරසො ව සබෙසො,
සරණගතා ව මසමපන-සුගතං ධම්මං අරියසංඝං.

7. නොනස්ස පාවචනමෙව කරිකු සිසං
ගණෙහි වාපි විවිධෙහි විරතනනානං,
නං නං නසං මධුරසාරරසානුයානං
සංඛගස්ස ධම්මගරුකෙහි විභාවනිසං.

8. කෙසඤ්චි වාදමපි එස්ස සනතනනානං
වාදං තථා විවිධමාධුනිකානමඤ්ඤං,
තස්මාපි සාරමිතරං පටිවජ්ජනිසං
අනෙතාගධං පටිමිනස්ථවසා කරිස්සං.

රජ්ජන් වහන්සේගේ; සුතනං, සුත්‍රය; ඉහ, මෙහි; පමාණං, ප්‍රමාණවේ; (එකිනෙකවිරුඳිකථා පොත්හි පෙනෙන හෙයින් මේ කථාවෙහි බුඬවචනය ප්‍රමාණය යනුයි.)

6. එතං, මේ සුත්‍රය; මුනිනා, බුදුන් විසින්; දෙසිනං, දෙසන ලදී, උපගිතිරසො ව, උපගිතිරසසංඛාරාන සුත්‍රානුලොමය ද; (“උපගායනං-උපගිති-උපගිති යෙව රසො-උපගිතිරසො”) සබෙසො, අදහියයුතු; (“සංඛාතබ්බො-සබෙසො”) (කුමක් හෙයින්ද? යත්) පන, යම්හෙයකින්; “පන” ශබ්ද “හි” ශබ්දයායි. (“පනසද්දො හිසද්දො”) මයං, අපි; සුගතං ධම්මං අරියසංඝං, බුදුන් දහම් ආර්යසංඝයා; සරණගතා එව, ශරණ ගියෝ ම වෙමු ද? (එහෙයින්.) (බුඬවචනයට අවිරුඳි යයි කියන ලද සුත්‍රානුලොමය ද ගතයුතුය යනු භාවයි. “උපගිතිරසො ව” යන්නෙහි අනුක්‍රමසම්මුච්ඡායා වූ “ව” ශබ්දයෙන් සුත්‍රාවිරුඳි ආචාර්යවාදදීය ගන්නට අවකාශ තබා තදනන්තර ව “තෙනෙස්ස පාවචනමෙව කරිකු සිසං” යනාදිය කිනු)

7. තෙන, එහෙයින්; එස්ස; මෙහි; පාවචනං එව, බුඬවචනය ම; (“පට්ඨානං වචනං-පාවචනං”) සිසං කරිකු, මුල් කොට; (ප්‍රධාන කොට යන අර්ථය.) විරතනනානං, පුරුණාවායාසයන්ගේ; විවිධෙහි, නොයෙක් ප්‍රකාරවූ, ගණෙහි ව අපි, ග්‍රන්ථලිපි ද; මධුරසාරරසානුයානං, මධුරවූ සාරවත් සුත්‍රානුලොමය අනු ව ගියාවූ; ධම්මගරුකෙහි, ධර්ම ගරු කොට සලකන්නාවූ විසින්; විභාවනිසං, සමභාවනය කටයුතු වූ; නං නං නයං, ඒ ඒ සීමාක්‍රම; සංඛගස්ස, කැටි කොට ගෙණ.

8. සනතනනානං, පුරුණාවායාවූ; කෙසඤ්චි, කිසිකෙනෙකුන්ගේ; වාදං අපි, වාද ද; තථා, එසේම; ආධුනිකානං, ආධුනිකා චාර්යාසයන්ගේ; අඤ්ඤං, අන්‍ය වූ; විවිධං වාදං අපි, එකිනෙකට

9. යො වෙසව ලොකියමනුබවවිබවමාදි
දෙසො හවෙසස යදි යො පරිවජ්ජනියො,
තෙ වා කදවි කවයොපි පුජ්ජනා සෙ
සමමොහනං නපි හජනති විරුහවතනිං.

10. තසමා හි සාධුවරිතං අනු සික්කමානා
සතොතා සදස්සසුතාව පරස්චාරි,
සෙ එසව පණ්ඩිතජනා පුජ්ජ බාලභාවා
තෙ මෙ පහොනති බලු නිගගහපගගහණං.

වෙනස් වූ වාද ද; තත්, ඒවාදයන්හි; පරිවජ්ජනියං, බැහැර කට
යුතු අතීය (හැර); ඉතරං, අනිකු දු; සාරං, සාරාංසිය ද; පරිමිතත්
වසා, මීට ප්‍රමාණානුවයෙන්; එසව, මෙහි; අනොගාමිං කරුණං,
ඇතුළත් කරන්නෙමි; (“අධුනා භවා ආධුනිකා” ප්‍රත්‍යයන් තමන්
තානානි බැවින් සමභවානියෙහි “ණික” ප්‍රත්‍යය වූ තැනි. “පරි
වජ්ජනබ්බං පරිවජ්ජනියං” - “පරිවජ්ජනියං” යන ද්විතීයානනයා
සමග හරණානිවාවක “හිකා” යනු අත්‍යයොග කටයුතු.)

9. එසව, මේ ප්‍රකරණයෙහි; ලොකියමනුබවවිබවමාදි, පෘථග්
ජනභාවයෙන් හටගත් විභ්‍රමාදි වූ; යො දෙසො, යම් දෙයෙකක්
තෙම; (“දුසෙති පරං විනාසෙතිති - දෙසො”) හවෙසස, වන්නේ ද?
යදි, ඉදින්; සො, ඒ දෙයෙකෙම; පරිවජ්ජනියො, දුරුකටයුතුය;
පුජ්ජනා සෙ, පුහුදුන්වූ; කෙ වා කවයො අපි, කිනම් පණ්ඩිත
කෙනෙකුත්; කදවි, කිසිකලෙකත්; විරානුවතනිං, විරුහවතීනි වූ;
සමමොහනං, මුසිකිය; නපි හජනති, හජනය නො කෙරෙත් ද?;
(කෙරෙත්මැයි සේයි.) (“පුජ්ජනා සෙ” යන මෙහි “සෙ”
කාරය වනාහි නිපාතයකැයි අනිකථාවාරිනු වණිණනා කෙරෙත්.
ප්‍රථමාබහුවචනය සමබක ව ම “ස”කාරාගමය ශබ්දලක්ෂණයෙහි
දක්ෂ වූවෝ කැමති වෙත්. “අට්ඨකථාවරියා පන සෙති නිපාතොති
වණ්ණයනති, පච්චතබහුවචනයා හි සකාරාගමං ඉවජනති සදු
ලක්කණකොවිදු.” යනු අටුවායි.)

10. තසමා හි, එහෙයින් ම; සාධුවරිතං, සත්පුරුෂවරිත
යට; අනුසික්කමානා, අනු ව හික්මෙන්නාවූ; සතොතා, සත්පුරු
ෂවූ; සදස්සසුතා, සවානියෙහි යෙදුනා වූ; පරස්චාරි එව,
පරානියෙහි හැසිරෙන්නා වූ ම; බාලභාවා පුජ්ජ, බාලභාවයෙන්
වෙන් වූ, (“පුජ්ජ” යනු වජ්ජනානියෙහි අව්‍යයෙකි.) යෙ පණ්ඩිතජනා,
යම් පණ්ඩිතජනකෙනෙක් ඇද් ද?; තෙ ඉමෙ, ඒ මේ පණ්ඩි
තයෝ; එසව, මෙහි; නිගගහපගගහණං, නිග්‍රහප්‍රග්‍රහයට; (නිඤ
ප්‍රශංසාවට) බලු, එකානුභවයෙන්; පහොනති, සමථි වෙත්.

**11. ධම්මාමිසාතිගරුකොසු ජනෙසු ලොකෙ
අප්පාච ධම්මගරුකා හි නානාපි ධිත්,
බාලෙහි නග්ග විරලා ගුණ්ණො හවනති
කිං නෙති ආමිසගරුහි අවිදදසුහි.**

වුත්තං හෙතං භගවතා මහාභාරුණිකෙන සමධිගතසබ්බ
ධම්මසීමෙන අභිනතධම්මමරියාදෙන සුලභියෙ පග්ගණහතෙන
දුලභියෙ නිග්ගණහතෙන සයම්භූතා අනාවරියකෙන
සබ්බා භික්ඛවෙ නදී අසීමා, සබ්බා සමුද්දො අසීමො, සබ්බා
ඡතංසරො අසීමො, නදියා වා භික්ඛවෙ සමුද්දො වා ඡතංසරො
වා යං මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස සමනතා උදකුකෙඛපා, අයං තත්ථ

11. ලොකෙ, ලෙවිහි; ධම්මාමිසාතිගරුකොසු, ධම්මාමිස ඉතා
ගරුකොට ඇති; ජනෙසු, ජනයන් අතුරෙහි; ධම්මගරුකා හි,
ධම්මගරුකයෝ වනාහි; අප්පා ඵව, සවලා වෙන් ම ය; නනොපි,
එසිනු දු; බාලෙහි, බාලයන් කෙරෙන්; නග්ග, එකානතයෙන්
වෙන් වූ; ගුණ්ණො, ගුණ ඇත්තා වූ; ධිරා, ප්‍රාඥයෝ; විරලා
හවනති, තුනී වූවානු වෙන්; නෙති ආමිසගරුහි, ඒ ආමිසගරු
කොට ඇත්තන් ගෙන් ද; අවිදදසුහි, බාලයන් ගෙන් ද; කිං,
ප්‍රයොජනකිම?

දුන් හදනවා වා යම් විමලසාරතිස්සාතිධානමහානායකසථවිර
සාමිපාදයෝ තමන් ප්‍රසන්නප්‍රකරණයට - “වුත්තං හෙතං භගවතා”
යනාදිය ප්‍රාරඛ්‍ය කළෝ.

මහාභාරුණිකෙන, මහත්කරුණාවෙන් යුක්තවූ; සමධිගත
සබ්බධම්මසීමෙන, අවබෝධ කරණ ලද සියළුම සීමාවන් ඇති;
අභිනතධම්මමරියාදෙන, නොබිඳින ලද ධම්මයභිදා ඇති; සුලභියෙ,
යහපත් ලබ්ධිඇත්තවුන්ට; පග්ගණහතෙන, ප්‍රග්‍රහකරන්නාවූ;
දුලභියෙ, දුර්ලබ්ධි ඇත්තවුන්ට; නිග්ගණහතෙන, නිග්‍රහ කරන්නාවූ;
සයම්භූතා, වතුරායඝ්‍රිසත්‍යධම්මයන් පරොපදෙශ රහිත ව සවයම්භූඥනයෙන් අවබෝධ කළා වූ; අනා
වරියකෙන, (බුඛ්‍යය සදහා) ආවායඝ්‍රියෙක් නැත්තා වූ; භගවතා,
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්; එතං, මේ සීමාක්‍රමය; වුත්තං හි,
වදාරණ ලද්දේ මය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සබ්බා නදී, සියලු ගංගා
නොමෝ; අසීමා, සීමා ඇත්තී නොවන්නිය; සබ්බා සමුද්දො, සියලු
සමුද්‍රයනොම; අසීමො, සීමා ඇත්තේ නොවෙයි; සබ්බා ඡතංසරො,
සියලු ඡතංසරය නොම; අසීමො, සීමා ඇත්තේ නොවෙයි; භික්ඛ
වෙ, මහණෙනි; නදියා වා, නදියෙහි හෝ; සමුද්දො වා, සමුද්‍රයෙහි හෝ;

සමානසංවාසා එකුපොසථාති අයමෙත් පදවණ්ණනාය සභිං අධිපායජො සබ්බාති අනවසෙසත් පරිදීපනං, නදියා විසෙසණමෙනං. තෙන පභවතො පට්ඨාය යාවමුඛවාරා ච තිරියං උභින්නං තීරානඤ්ච අනතරා යාව හෙට්ඨාපඨවිතලං සමච්චිකාලෙ උදකප්පවත්තනොකාසා උදකුකෙඛපසීප්පත්තියා කප්පියභූතා අනවසෙසා නදීති අජො. භික්ඛවෙති අත්තනො චචනපටිඤ්ඤාහකභික්ඛු සබ්බාතපුරු ලාලපනමෙනං.

නදීති-නදති අබ්‍යතනං සද්දං කරොතිති පදවිඤ්ඤා. යමපන නදීති ලොකෙ වොහරතති යත් සමවස්සකාලෙ සොනං න

ඡතස්ස රෙ වා, ඡතස්ස රයෙති හෝ; මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස, බල මැදුම් පිරිමිහුගේ; සමන්තා, හාත්පස්සි; උදකුකෙඛපා, උදකුකෙඛප ප්‍රමාණයෙන්; (කරණාඤ්ඤායෙති නිස්ස කකය සි) යං, යම් සථානයක් පිරිසිදින ලද්දේ ද; තත්, එහි; සමානසංවාසා, සමාන සංවාස ඇති වූ; අයං, මේ; එකුපොසථාති, එකුපොසථයක් ඇති සීමාව වේ; (මෙයින් කුමක් කියන්නද) සියළු නදී සමුද්‍ර ඡතස්ස ර යන්නේ බල මැදුම් පිරිමිහුගේ උදකුකෙඛපයෙන් පිරිසිදින ලද ප්‍රදේශය සීමා වන බවත් එයින් බාහ්‍ය ප්‍රදේශය සම්ප්‍රකාර යෙන් අසීමා ම බවත් ප්‍රකාශ කරත්. නදී ආදීන්ගේ ඇතුළති කාරක සංඝයා බව කල්හි ඒ උදකුකෙඛපසීමා නොමෝ ලැබේ. නො බව හොත් නො ලැබේ. (එහෙයින් නදී සමුද්‍ර ඡතස්ස රයෝ අසීමා ම ය යන අර්ථය.) එත්, මෙහි; පදවණ්ණ නාය සභිං, පද වැණුම සමග; (“පජ්ජතෙ තෙන අජොති පදං, වණ්ණියති අජො කප්පියති එතායාති වණ්ණනා, පදඤ්ච වණ්ණනා ච පදවණ්ණනා, නාය පදවණ්ණනාය”) අයං, මේ; අධිපා යජො, අභිප්‍රායාඤ්ඤා සබ්බාති, “සබ්බා” යන; එතං, මෙය; නදියා, නදියගේ; අනවසෙසත් පරිදීපනං, සමාඤ්ඤා දක්වන්නා වූ; විසෙසණං, විශේෂණ පදයකි; තෙන, එහෙයින්; පභවතො පට්ඨාය, හටගැනීමේ පටන්; මුඛවාරා ච යාව, මුඛදොර දක්වා ද; තිරියං, සරස; උභින්නං තීරානං, දෙතීරයන්ගේ; අනතරා ච යාව, ඇතුළත දක්වා ද; හෙට්ඨා පඨවිතලං, යට පෘථිවිතලය; සමච්චිකා ලෙ, සමවම්භිකාලයෙහි; උදකප්පවත්තනොකාසා, ජලයාගේ පැවැත්මට අවකාශ ඇතිවූ; උදකුකෙඛපසීමුප්පත්තියා, උද කුකෙඛපසීමාවගේ හටගැනීම පිණිස; කප්පියභූතා, කැපවූ; අනව සෙසා නදීති, සියළු නදිය යන; අජො, අර්ථය; භික්ඛවෙති, “භික්ඛවෙ” යන; එතං, මෙය; අත්තනො, තමන්වහන්සේගේ; චචන පටිඤ්ඤාහක, චචන පිළිගන්නා වූ; භික්ඛුසබ්බාත පුරුලාලපනං භික්ඛුසබ්බාත පුරුලයන් අභිමුඛ කිරීමෙහි ආලපනයයි.

නදීති, “නදී” යනු; නදති අබ්‍යතනං සද්දං කරොතිති, “නදති= පෙ=කරොති” යනු; පදවිඤ්ඤා, පදවිග්‍රහය; යමපන, යම් සථාන

පව්‍ර්ණික සා එව ගහෙනබ්බා. තෙන චුත්තං අට්ඨකථායං. යස්සා පන ඊදිසෙ සුචුට්ඨිකාලෙ වස්සානස්ස වාතුමාසෙ සොනං න පව්‍ර්ණිකි. තිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා යත්ත කත්ථි උත්තරන්තියා භික්ඛුනියා අන්තරවාසකො තෙමීය්‍යති අයං නදීති. සිතිය්‍යති බ්‍රහ්මයනීති සිමාති සිමාසද්දස්ස සි=බ්‍රහ්මනෙති අස්ස ධාතුනො වසෙන සද්දත්ථිද්දති අභිමනො අත්ථො එත්ථ අයුත්තො විශ දිස්සති. අට්ඨකථාදිසුපි.

යක් වනාහි; නදීති, නදී යයි; ලොකෙ, ලෙවිති; වොහරන්ති, ව්‍යවහාර කෙරෙත් ද?; යත්ත, යම් තැනෙක්ති; සමවස්සකාලෙ, සමවම්භාකාල යෙහි; සොනං, ප්‍රවාහය; න පව්‍ර්ණිකි, නො සිදි පවතීද?; සා එව, ඕනොමෝ ම; ගහෙනබ්බා, ගතයුත්තිය; යස්සා පන, යම් ගංගා වෙක්ති වනාහි; ඊදිසෙ සුචුට්ඨිකාලෙ, මෙබඳු වැසිකල; වස්සානස්ස වාතුමාසෙ, වසන් සාරමස්ති; (“වතුත්තං මාසානං සමාහාරො වතුමාසං=වතුමාසමෙව වාතුමාසං-තස්මි වාතුමාසෙ”) සොනං, ප්‍රවාහය; න පව්‍ර්ණිකි, නොසිදි පවතී ද?; තිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා, තෙමඬුළු වසා හැද; යත්ත කත්ථි, යම්කිසි ගංගාවෙක්ති; (තොටින් හෝ බැස) උත්තරන්තියා, එතරවන්නා වූ; භික්ඛුනියා, මෙහෙණි යගේ; අන්තරවාසකො, අදනා සිවුර; තෙමීය්‍යති, තෙමියේ ද?; (තෙමි ම හෝ තෙමෙනලද ද) අයං, මෝනොමෝ; නදීති, නදී යයි; අට්ඨකථායං, අටුට්ඨකායෙහි; තෙන, එහෙයින්; චුත්තං, කියන ලදී; (මෙහි අදහස:-යම් ස්ථානයක් නදී යයි ලොකයේ ව්‍යවහාරයට පැමිණියා ද ඒ ස්ථානයෙහි සමවැසිකල වසන් සාරමස්ති සැබවහර නොසිදි පවතී ද?; සමුද්‍රය කරා හෝ පැමිණේ ද? හැමට යටත් පිරිසෙයින් එබඳු ලක්ෂණ ඇති ගහන තොටින් හෝ නො තොටින් හෝ තෙමඬුළු වසා හැද අදනය නො නගා එතරවන්නා වූ මෙහෙණියගේ අදනා සිවුර අහලක් හෝ දෙඅහලක් හෝ තෙමියේ ද? එබඳු ලක්ෂණ ඇත්ති උත්තරන්තියෙන් පටන් නදී වූවා නදී නම්. මෙයින් නදී ලක්ෂණ විභ්‍යාජකලෝ.)

(යම්කිසි සුකරාදි සතෙකු විසිනු දු නො කරන ලද හෙයින් සවයංජන වූ ආවාටයෙක් යථොක්ත සමවම්භා කාලයෙහි දියෙන් පිරිසිටි ද ඒ ජනස්සරය ලක්ෂණප්‍රාප්තනම්.) සිතිය්‍යති බ්‍රහ්මයනීති සිමාති, “සිතිය්‍යති බ්‍රහ්මයනීති සිමා” යන මෙයින්; සිමාසද්දස්ස, “සිමා” ශබ්දයාගේ; සිබ්‍රහ්මනෙති, “සිබ්‍රහ්මනෙ” යන අස්ස ධාතුනො වසෙන, මේ ධාතුහුගේ වශයෙන්; සද්දත්ථිද්දති, ශබ්දථී දත්තන් විසින්; අභිමනො, කැමැතිවන ලද; අත්ථො, අත්ථිය තෙම; එත්ථ, මෙහි; අයුත්තො විශ, නුසුදුසු මෙන්; දිස්සති, දක්නා ලැබේ.

අයමනෝ න වණනිනෝ විනයාලංකාරටිකායමපන, “සිතී යසනෙ සමගෙන සංඛික්ඛන කමමවාචාය බ්‍රහ්මයනෙ”ති වුනෙනා. බබසද්දෙන ව අබබසද්දෙන ව පවෙවකං තත් තත් සීමාසද්දසා විසෙසිතනනා, යදෙත් සීමාසද්දෙපි බ්‍රහ්මනනෝ සියා බබසද්දසීමා සද්දනං එකපරියායනනා පුනරුතෙනා හොති. අථ අබබසද්දෙන විසෙසිතො බ්‍රහ්මනනෝ සීමාසද්දෙ සයඤ්ජානානං සත්තබ්‍රහ්මනර සීමාදීනං කසාපි බ්‍රහ්මනාභාවා අත්ථිරොධොපි දිසාති. තසමා එත් බ්‍රහ්මනත්මනපෙක්ඛිතා රුලිතිවසෙන කෙවලං මරියාදු මතතං ඉමිනා සීමාසද්දෙන වුතතං විය පඤ්ඤායති. අයං අමහාකං බනති නනි සීමා යසා සා අසීමා, ඉමිනා පන නදියා බබසීමා

අධිකථාදිසුපි, අධිකථාදියෙහි ද; අයං අනෝ, මේ අධික නෙම; න වණනිනෝ, නො වණන ලදී; විනයාලංකාරටිකායමපන, විනයාලංකාරටිකායෙහි වනාහි; සිතී යසනෙ සමගෙන සංඛික්ඛන කමමවාචාය බ්‍රහ්මයනෙති, “සිතී යසනෙ=පෙ=බ්‍රහ්මයනෙ” යනු; වුනෙනා, කියන ලදී; බබසද්දෙන ව, බබසද්දෙයෙන් ද; අබබසද්දෙන ව, අබබ සද්දෙයෙන් ද; පවෙවකං, වෙනවෙන ම; තත් තත්, ඒ ඒ තත්හි; සීමාසද්දසා, සීමාසද්ද යා තමා; විසෙසිතනනා, වෙසෙසන ලද බැවිනි; යං, යම්ගෙයකින්; එත්, මෙහි; සීමාසද්දෙපි, සීමා සද්දෙයනෙමේ ද; බ්‍රහ්මනනෝ සියා, බ්‍රහ්මනාභාවා අති වේ නම්; බබසද්දසීමාසද්දනං, බබසද්ද සීමාසද්ද දෙදෙනා තමා; එක පරියායනනා, හුදෙක් සමානාභාව බැවින්; පුනරුතෙනා හොති, පොනරුතනාභාව අත්තේ වේ; අථ, එසේ අති කල්හි; අබබ සද්දෙන, අබබසද්දෙයෙන්; විසෙසිතො, වෙසෙසන ලද; බ්‍රහ්මනනෝ, බ්‍රහ්මනාභාව අති; සීමාසද්දෙ, සීමාසද්දෙයනෙම; සයඤ්ජානානං, නෙමේ ම හටගත්තා වූ; සත්තබ්‍රහ්මනර සීමාදීනං, සත්තබ්‍රහ්මනර සීමාදීන්ගේ; කසාපි, කිසිවෙකු විසිනු ත් (කිසිවෙකුගේ;) බ්‍රහ්මනා භාවා, (කම්මදනින් සමමුතිකරණ විසින්) බැඳීමක් නැති හෙයින්; අත්ථිරොධොපි, අධිවිරොධය ද; දිසාති, දක්නා ලැබේ; තසමා, එහෙයින්; එත්, මෙහි; බ්‍රහ්මනත්මං, බ්‍රහ්මනාභාව; අනපෙක්ඛිතා, අපෙක්ෂා නො කොට; රුලිතිවසෙන, රුලිවසෙයෙන්; කෙවලං, හුදෙක්; මරියාදුමතතං, මරියාදුප්‍රමාණය; ඉමිනා සීමාසද්දෙන, මේ සීමාසද්දෙයෙන්; වුතතං විය, කියනලද මෙන්; පඤ්ඤායති, හැඟේ; අයං, මේ; අමහාකං, අපගේ; බනති, රුචි යයි “නනි සීමා යසා සා අසීමා” ඉමිනා, මෙයින්; නදියා පන, නදියෙහි වනාහි; බබසීමාසමමතනනං, බබසීමාසමමුතිය; පටික්ඛිතං, ප්‍රතික්ෂෙප කරණලදී; තෙනෙව, එහෙයින් ම; යා කාපි, යම්කිසි; ලක්ෂණප්‍රා පනා, ලක්ෂණප්‍රාප්ත වූ; නදී, නදියක් නොමේ; නිමිත්තානි

සමමනනාං පටික්ඛිනාං. තෙනෙව, යා කාවි ලක්ඛණප්පනතා
නදී නිමිත්තානි කිත්තොති, එනං බ්බසීමං කරොමාති කතාපි
අසීමාව හොති.

සා පන අත්තනො සභාවෙනෙව බ්බසීමා සදිසා සබ්බඤ්ඤාත්ථ
සඛ්ඤකමමං කාතුං වට්ඨතිති අට්ඨකථායං දසසිතං. සබ්බො
සමුද්දො අසීමොති එත්ථ “සමිච්ඡා උද්දා ජලවරවිසෙසා යසමිනාති වා
සහ උද්දාය මරියාදාය වත්තතෙනාති වා සමුද්දො” සො හි සලිලරාසි
පාකට්ඨරොව සබ්බොති සමුද්දසද්දං අපෙක්ඛිතා පුලලිඛෙනන
වුත්තමත්ථොව විසෙසො. නත්ථි සීමා යසං සො අසීමො. “එත්ථාපි
උභමිවෙගෙන උදකසං වඩ්ඪිපරිහානිවසෙන අගහෙති පකාතිට්ඨාන

කිත්තොති, නිමිති කිත්තනාය කොට; එනං, මෙය; බ්බසීමං කරොම
ඉති, බද්ධිමි කරමු යයි; කතාපි, කරණලද්දී ද; අසීමාව හොති,
අසීමා ම වේ; (බ්බසීමා නො වේ යනාදීයි.)

සා පන, ඕනොමෝ වනාහි; අත්තනො, තමාගේ; සභාවෙ
නෙව, සභාවයෙන් ම; බ්බසීමා සදිසා, බද්ධිසමානාය; එත්ථ,
මෙහි; සබ්බඤ්ඤා සඛ්ඤකමමං, සියළු ම සඛ්ඤකමම; කාතුං, කරන්ට;
වට්ඨතිති, වටනේය යනු; අට්ඨකථායං, අවුච්ඡායෙහි; දසසිතං, දක්
වනලදී. සබ්බො සමුද්දො අසීමො’ති, “සබ්බො සමුද්දො අසීමො”
යන; එත්ථ, මෙහි; (“සමිච්ඡා උද්දා ජලවරවිසෙසා යසමිනාති වා සහ
උද්දාය මරියාදාය වත්තතෙනාති වා සමුද්දො” යනු සමුද්දලක්ෂණ කීහු.)
සො හි, ඒ සමුද්දාය වනාහි; සලිලරාසි, ජලරසින්; පාකට්ඨරො ව,
අතිශය ප්‍රකටයි; සබ්බො’ති, “සබ්බො” යනු; සමුද්දසද්දං, සමුද්ද
ශබ්දය; අපෙක්ඛිතා, අපෙක්ෂා කොට; පුලලිඛෙනන, පුලලිඛයෙන්;
වුත්තො, කියන ලද; අත්ථො එව, අනිස ම; විසෙසො, වෙනස වේ;
(“වුත්තමත්ථො” යන මෙහි “වුත්තො අත්ථො”යි විසකි වේ.)

“නත්ථි සීමා යසං සො අසීමො” එත්ථ අපි, මෙහි දු; උභමි
වෙගෙන, රළුවෙගයෙන්; උදකසං, ජලයාගේ; වඩ්ඪිපරිහාණි
වසෙන, වැඩිමි පිරිහිමි වශයෙන්; (“වඩ්ඪනං වඩ්ඪි, පරිහිණං පරි
හාණි, වඩ්ඪි ව පරිහාණි ව=වඩ්ඪිපරිහානි, නාසං වසෙන”) අගහෙති,
නො ගෙණ; පකාතිට්ඨානං එව, සභාවයෙන් ජලය අවුත් (රැස්වී)
සිටින තැන ම; ගහෙනබ්බං, ගතයුතුයි.

යසමිං පන පදෙසෙ, යම් පෙදෙසෙක්හි වනාහි; පකාතිට්ඨියො,
ප්‍රකාතිරළු; ඔසරිතා, රැස්වී; සණ්ඨහනාති, සිටිත් ද? සො, ඒ ප්‍රදෙ
ශය නෙම; උදකනනනො පට්ඨාය, ජලකෙළවර පටන්; අත්තො,
ඇතුළත; සමුද්දො නාම, සමුද්ද නම්; තත්ථ සිතෙහි, එහි සිටියවුත්
විසින්; කමමං කාතබ්බං, කමි කටයුතුය; සවෙ, ඉදින්; උභමිවෙගො,

මෙවං ගුණෙනිබ්බං තෙනාහ අට්ඨකථායං, යසම් පන පදෙසෙ පකති චිච්ඡයො ඔසරිතො සණ්ඨහනති සො උදකුකෙඛපසීමාය අනෙකාසමුද්දො නාම. එතෙති කමමං කාතබ්බං සවෙ උභම් වෙගො බාධති නාවාය අට්ටකෙ වා ස්වා කාතබ්බනති ජනස්ස රොති “ජලාති සරනති එත්ථාති සරො ජනො ව සො සරො වාති ජනස්ස රො” එතෙන “ජන” ධාතුස්ස අකමමකතො සයඤ්ජානො යො කොචි සරො වුච්චති අට්ඨකථායමපි, එත්ථ ව ජනස්ස රො නාම.

යෙන කෙනචි බණ්ණිතො අකතො සයඤ්ජානසොබ්බොති වුතො. එත්ථාපි, අසීමොති අඤ්ඤත්ථසමාසොව නදියාති එත්ථ උදකුකෙඛපසීමාය විසයතො විසයාධාරො. උදකුකෙඛපසීමා ව විසසිභුතො. සමුද්දජනස්සරෙසුපි එසෙව නයො. වාසද්දො හි උපමාන සමුවචයසංසයවස්සග්ගපදපුරණවිකපපාදිසු වතතමානොපි වෙත්ථ යෙ හි කෙහිවි භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වාති ආදිසු විය

රජ්ජවෙගය තෙම; බාධති, පෙළා නම්; නාවාය වා, නැවෙහි හෝ; අට්ටකෙ වා, අටල්ලෙහි හෝ; ස්වා, සිට; කාතබ්බනති, කටයුතුය යනු; අට්ඨකථායං, අටුවායෙහි; තෙන, එහෙයින්; ආහ, කිය; ජනස්ස රො‘ති, “ජනස්ස රො” යනු; (“ජලාති සරනති එත්ථාති සරො, ජනො ව සො සරො වාති ජනස්ස රො”) එතෙන, මෙයින්; ජනධාතුස්ස, ජනධාතු නමා; අකමමකතො, අකමක බැවින්; සයඤ්ජානො, සවයඤ්ජාන වු; යො කොචි සරො, යම් කිසි තබාග යක්; වුච්චති, කියනු ලැබේ; අට්ඨකථායමපි, අටුවායෙහි ද; එත්ථ ව, මෙහි දු; ජනස්ස රො නාම, ජනස්සරය නම:-

යෙන කෙනචි, යම් කිසිවෙකු විසින්; බණ්ණිතො, කැණ; අකතො, නො කරණලද්ද වු; සයඤ්ජානසොබ්බො‘ති, තෙමේ හට ගත් හෙබයයි; වුතො, කියනලදි; එත්ථාපි, මෙහි ද; අසීමොති. “අසීමො” යනු; අඤ්ඤත්ථසමාසොව, අනායාථිසමාසය ම ය; නදියා‘ති, “නදියා” යනු; එත්ථ, මෙහි; උදකුකෙඛපසීමාය, උද කුකෙඛපසීමාවට; විසයතො, විෂය වු බැවින්; විසයාධාරො, විෂයා ධාරයයි; උදකුකෙඛපසීමා ව, උදකුකෙඛපසීමානොමෝ ද; විසසි භුතො, ආබෙය්‍යවු වායි; සමුද්දජනස්සරෙසුපි, සමුද්දජනස්සරයන් හි ද; එසෙවනයො, මෙම ක්‍රමය ම යි; වාසද්දො හි, වාසබ්දයතෙම වනාහි; උපමාන, උපමානය; සමුවචය, සමපිණ්ඩනය; සංසය, සංස යය; වස්සග්ගපදපුරණවිකපපාදිසු, වස්සග්ගපදපුරණවිකලපාදි අභි යන්ති; වතතමානො‘පි ව, පවත්නේ නමු දු; එත්ථ, මෙහි; යෙ හි කෙහිවි භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා‘ති, “යෙ හි කෙහිවි භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා” යන; ආදිසු විය, මේ ආදිතන්හි

විකපපඤ්ඤා, තෙන නදීසමුද්දජනස්සරානං පච්චෙකතං දීපෙති. යනති ණානං සක්ඛාය උද්දෙසිතවචනමෙනං. යං ණානනති අඤ්ඤා. මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්සාති ථාමනො මජ්ඣෙකි භවො මජ්ඣිමො, පුරෙතීති පුරිසො, න පමාණමජ්ඣිමස්ස ථාමමජ්ඣිමස්ස පුරිසස්සාති අඤ්ඤා. සමන්තාති පරිනො. උදකුකෙකපාති කරණඤ්ඤා නිස්සක්කං. තෙනාහ, අට්ඨකපායං උදකුකෙකපෙනාති. උද්දති කිලෙදති පසව තීති වා උදකං, තං උඬං කඤ්ඤා බිපියසති එතාති උදකුකෙකපො. අථවා, උකක්ඛපනං උකෙකපො, උදකස්ස උකෙකපො උදකුකෙකපො,

“අයනති” අව්‍යාසනපරිදීපනමෙනං, තෙන සමානසංවාසාය එකුපොසපාය උදකුකෙකපසීමාය ආසනනතරො විහාවිතො. තත්ථාති තසමිං ණානෙ, සමානසංවාසාති සමමා නිස්සතෙති සමානො. සංවසනං සංවසනති එතාති වා සංවාසො, සමානො සංවාසො යස්සං සා සමානසංවාසා. සමානානං එකලභිකානං සබ්බභවාරීනං සමානකමමචසෙන සභවාසො එත චතතතීති අඤ්ඤා. ඉමිනා

මෙන්; විකපපඤ්ඤා, විකප්පාඤ්ඤා; තෙන, එහෙයින්; නදීසමුද්ද ජනස්සරානං, නදීසමුද්දජනස්සරයන්ගේ; පච්චෙකතං, වෙන් වෙන් බව; දීපෙති, ප්‍රකාශ කෙරෙයි; යනති, “යං” යනු; ණානං සක්ඛාය, තැනක් සඳහා; එතං, මෙය; උද්දෙසිතවචනං, උද්දෙසනලදවචන යයි; යං ණානනති, යම්තැනක් යන; අඤ්ඤා, අදහසයි; මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්සාති, “මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස” යනු; ථාමනො, ශක්තිගෙයින්; (මජ්ඣෙකි භවො මජ්ඣිමො, පුරෙතීති පුරිසො,) පමාණමජ්ඣිමස්ස, ප්‍රමාණමධ්‍යමපුරුෂයාගේ (අතින්;) න, නො වේය; ථාමමජ්ඣිමස්ස පුරිසස්සාති, බලමැදුම්පිරිමිනුගේ (ගස්තයෙන්) යන; අඤ්ඤා, අඤ්ඤා; සමන්තාති, “සමන්තා” යනු; පරිනො, ගාත්පසින්ය යනාදීයි; උදකුකෙකපාති, “උදකුකෙකපා” යනු; කරණඤ්ඤා, කරණාඤ්ඤායෙහි; නිස්සක්කං, අවිච්චිතකති යි; උදකුකෙකපෙනාති “උදකුකෙකපෙන” යනු; අට්ඨකපායං, අටුට්ඨකපායෙහි; තෙන, එහෙ යින්; ආහ, කීය; (“උද්දති කිලෙදති පසවතීති වා උදකං, තං උඬං කඤ්ඤා බිපියසති එතාති=උදකුකෙකපො, අථවා උකක්ඛපනං උකෙකපො, උදකස්ස උකෙකපො උදකුකෙකපො.)

අයනති, “අයං” යන; එතං, මෙය; අව්‍යාසනපරිදීපනං, අනතර්උපවාරයාගේ දැක්වීමයි; (මෙනන්ති ආසනනශබ්ද උපවාරාඤ්ඤා වාචක යි. “උපවාරො උපට්ඨානෙ ආසනෙන” යනු නිසංකුයි. “ආසනන” යනු හා සමබන්ධ වූ “අති” ශබ්ද අනතර් අඤ්ඤානක යි. “අනෙකාභාවභූසත්ථාති” යනු අභිධානයි.) තෙන, එහෙයින්; සමාන සංවාසාය, සමානසංවාසඅති; (එකසීමාවෙහි සිටියෝ ම සමාන සංවාසක වෙති.) එකුපොසපාය, එකුපොසපායන් අති; උදකුකෙකප

එතෙව් විසුං උපොසථං චූච්චමානතතා විනා උපොසථං අවසෙස කම්මානං වසෙන වෙදිනබ්බං. ටිකායමපි, විසුං එකුපොසථාති චචනතො උපොසථං ඥාපෙතො සෙසකම්මාති සමානසංවාසා නාමා ති ලිඛිතතති ආගතං. එකුපොසථාති, එති ගච්ඡතීති එකො, උපවසනති එතාති උපොසථො, උපවසනතීති සීලෙන වා අනස නෙන වා උපෙනා හුඤ්චා වසනතීති අතො.

එකො උපොසථො යස්සං සා එකුපොසථා. අයමපන උපොසථ සද්දො අනෙකතොපි සමානො, එත් පන ආයාමාචුසො කප්පිත උපොසථං ගම්ඤ්ජාමාති ආදිසු විය පාතිමොක්ඛද්දොසෙ එව දිස්සති

සීමාය, උදකුකෙඛප සීමාවගේ; ආසන්නතරො, අතිශයොපචාරය; විභාවිතො, ප්‍රකාශ කරණලදි; තත්ථාති, “තත්ථ” යනු, තසමිං යානෙ, ඒ සථානයෙහිය; සමානසංවාසාති, “සමානසංවාසා” යනු; (සමමා නීය්‍යතෙති සමානො, සංවසනං සංවසනති එතාති වා සංවාසො, සමානො සංවාසො යස්සං සා සමානසංවාසා.) සමානානං, සමාන වු; එකලභිකානං, එකලබ්ධි ඇති; සමුග්ගවාරිනං, සමුම්සරුන්ගේ; සමානකම්මවසෙන, එකුද්දොසථකකම්මී විසින්; සගවාසො, සමග වාසය; එත්, මෙහි; වත්තතීති, පවතියි යන, අතො, අනුසි; ඉම්නා, මෙයින්; එතෙව, මෙහි ම; විසුං උපොසථං, විසුං උපොසථය නමා; චූච්චමානතතා, කියනු ලබන බැවින්; උපොසථං විනා, උපොසථය හැර; අවසෙසකම්මානං වසෙන, සෙසකම්මයන්ගේ වශයෙන්; වෙදි තබ්බං, දතසුතුයි; ටිකායමපි, ටිකායෙහි ද; විසුං එකුපොසථාති, “විසුං එකුපොසථ” යයි; චචනතො, කීමෙන්; උපොසථං ඥාපෙතො, උපොසථය තබා; සෙසකම්මාති, සෙසකම්මයන්; සමානසංවාසා නාමාති, සමානසංවාස නමැයි; ලිඛිතතති, ලියන ලදය යනු; ආග තං, (සවරුපයෙන්) ආයෝයි; එකුපොසථාති, “එකුපොසථා” යනු; (එති ගච්ඡතීති එකො, උපවසනති එතාති උපොසථො.) උප වසනතීති, “උපවසනති” යනු; සීලෙන වා, සීලයෙන් හෝ; අනස නෙන වා, (අහොජනාදි) අනසනයෙන් හෝ; උපෙනා හුඤ්චා, යුක්ත වා; වසනතීති, වෙසෙත්ය යන; අතො, අනුසි; (“සීලෙන වා සබ්බසො ආභාරස්ස අභුඤ්ජනසංකිංතෙන අනසනෙන වා බීරපාන මධුපානාදිමනෙන වා උපෙනා හුඤ්චා වසනතීති අතො” යනු ටිකායි.)

“එකො උපොසථො යස්සං සා එකුපොසථා” අයං පන උපො සථසද්දො, මේ උපොසථ ශබ්දයනෙම වනාහි; අනෙකතො සමා නො අපි, අනෙකානු ඇතිවුයේ නමු දු; එත් පන, මෙහි වනාහි; ආයාමාචුසො කප්පිත උපොසථං ගම්ඤ්ජාමාති, “අයාමාචුසො=පෙ= ගම්ඤ්ජාම” යන; ආදිසු විය, මේ ආදි තන්හි මෙන්; ආතිමොක්ඛ

පාරිසුඛිආදයො අවසෙසා අට්ඨපොසථාපි එතෙව සංග්‍රහා
 ගව්‍යන්ති. සො හි නො හගවා සාවකානං හිතෙසි උදකුකෙකප
 සීමං අනුජනනො සබ්බා භික්ඛවෙ නදි අසීමාති ආදිනා පඨමං
 මග්ගදෙසකො වාමං හිත්වා දක්ඛිණං ගණනාතිති වදනො විය
 අකපපියං පටිබාහනො පුන නදියා වා භික්ඛවෙති ආදිනා නදි
 ආදිසෙව උදකුකෙකපසීමන්තං පකාසෙසි. අට්ඨකථායමපි,
 එවං නදිසමුද්‍රජනස්සරානං බබ්බසීමභාවං පටික්ඛිපිත්වා පුන තත්ථ
 අබ්බසීමපරිවෙජදං දසෙසනො නදියා වා භික්ඛවෙති ආදිමාහ.
 තත්ථ යං මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස සමන්තා උදකුකෙකපාති යං සානං
 මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස සමන්තා උදකුකෙකපෙන පරිවර්තනං.

කථමපන උදකං උක්ඛිපිතබ්බන්ති, යථා අකබ්බිතො දුරු
 ගුලං බීජන්ති එවං උදකං වා වාලිකං වා හත්තෙත ගහෙත්වා ථාම
 දොසෙ එව; ප්‍රාතිමොක්ෂොදොශයෙහි ම; දිස්සති, දක්නා ලැබේ;
 පාරිසුඛි ආදයො, පාරිසුඛි ආදිවු; අවසෙසා, සෙසු; අට්ඨපොසථාපි,
 අනුප්‍රාප්තප්‍රාප්තිය ද; එත්ථ එව, මෙහි ම; සංග්‍රහං, සංග්‍රහයට;
 ගව්‍යන්ති, යෙත්; නො, අපගේ; සො හගවා හි, ඒ භාග්‍යවතුන්
 වහන්සේ ම; සාවකානං, ශ්‍රාවකයන්ට; හිතෙසි, වැඩකැමැතිසේත්;
 උදකුකෙකපසීමං, උදකුකෙකපසීමාව; අනුජනනො, අනු දැන
 වදාරණසේත්; සබ්බා භික්ඛවෙ නදි අසීමාති, “සබ්බා භික්ඛවෙ
 නදි අසීමා” යන, ආදිනා, මේ ආදියෙන්; පඨමං, පළමු කොට; මග්ග
 දෙසකො, මාර්ගදෙසකයෙන්; වාමං හිත්වා, වම හැර; දක්ඛිණං,
 දකුණ; ගණනාතිති, ගණුවයි; වදනො විය, කියන්නාක් මෙන්,
 අකපපියං, අකපසීමාව; පටිබාහනො, ප්‍රතිබාහණය කරණසේත්;
 පුන, නැවත; නදියා වා භික්ඛවෙති, “නදියා වා භික්ඛවෙ” යන;
 ආදිනා, මේ ආදි වශයෙන්; නදිආදිසු එව, නදිආදින්හි ම; උදකු
 උකෙකපසීමන්තං, උදකුකෙකපසීමාභාවය; පකාසෙසි, ප්‍රකාශ කළ
 සේක. අට්ඨකථායමපි, අට්ඨවායෙහි ද; එවං, මෙපරිද්දෙන්; නදි
 සමුද්‍රජනස්සරානං, නදිසමුද්‍රජනස්සරයන්ගේ; බබ්බසීමභාවං, බඳ
 සිම්බව; පටික්ඛිපිත්වා, ප්‍රතික්ෂෙප කොට; පුන, වැලිදු; තත්ථ, එහි;
 අබ්බසීමපරිවෙජදං, අබ්බසීමාපරිවෙජදය; දසෙසනො, දක්ව
 මින්; නදියා වා භික්ඛවෙති ආදිං, “නදියා වා භික්ඛවෙ” යනාදිය;
 ආහ, වදාළ සේක; තත්ථ යං මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස සමන්තා උදකු
 පාති, “තත්ථ යං=පෙ=උදකුකෙකපා” යනු; යං සානං, යම් සථානයක්;
 මජ්ඣමස්ස පුරිසස්ස, බලමැදුම් පිරිමිහුගේ (ගස්තයෙන්)
 සමන්තානො, භාත්පසින්; උදකුකෙකපෙන, උදකුකෙකපයෙන්;
 පරිවර්තනං, පිරිසුන් කිරීම යි.

කථමපන, කෙසේ වනාහි; උදකං, ජලය; උක්ඛිපිතබ්බන්ති,
 ඉසියයුතු දැයි; අකබ්බිතො, අක්ෂබ්බිතයෝ; දුරුගුලං, පසආට; යථා,

මෙජ්ඣිමෙත පුරිසෙත සබ්බජාමෙත බිපිතබ්බං. යත්ථ එවං බිත්තං උදකං වා වාලිකං වා පතති අයමෙකො උදකුකෙබ්බො. තස්ස අනෙතා ගත්ථපාසං විජ්ඣතා සීතො කමමං කොපෙති. යාව පරිසා වඩ්ඪති තාව සීමාපි වඩ්ඪති. පරිසපරියන්තතො උදකුකෙබ්බො යෙව පමාණං, ඡතස්සරසමුද්දෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ච සචෙ නදී නාතිදීසා ගොති පභවතො පට්ඨාය යාව මුඛචාරා සබ්බජා සබ්බසා නිසීදති උදකුකෙබ්බපසීමාකමමං නඤ්ඤි සකලාපි නදී එතෙසං යෙව භික්ඛුනං පගොති. යම්පන මහාසුමමජෝරෙන වුත්තං යොජනං පවත්තමානා යෙව නදී තත්ත්වාපි උපරි අඛයො ජනං පහාය ගෙට්ඨා අඛයොජනෙ කමමං කාතුං වට්ටතිති.

යම්සේ; බිපනති, දමදද? (විසි කෙරෙදද?;) එවං, එපරිද්දෙන්; උදකං වා, ජලය හෝ; වාලිකං වා, වැලි හෝ; ගජොන, අතින්; ගහෙතා, ගෙණ; එමමෙජ්ඣිමෙත පුරිසෙත, බලමැදුම් පුරුෂයකු විසින්; සබ්බජාමෙත, සියලු ශක්තියෙන්; බිපිතබ්බං, දමා ගැසිය යුතුය; එවං, මෙසේ; බිත්තං, ඉසිනලද; උදකං වා, ජලය හෝ; වාලිකං වා, වැලි හෝ; යත්ථ, (නදියෙහි) යම් පෙදෙසෙක්හි; පතති, හේද? (වැටේද?) අයං, මේ; එකො උදකුකෙබ්බො, එකඋදකු කෙබ්බපයක; තස්ස, ඒ උදකුකෙබ්බපයාගේ; අනෙතා, ඇතුළත; ගත්ථපාසං, අත්පස; විජ්ඣතා, හැර; (“අඛිතෙය්‍ය ගත්ථසබ්බානා ගත්ථපාසා” යනුයෙන් කමාභී ගස්තපාශ ප්‍රමාණය ව්‍යභි ගස්තය යි කීහු. මේ කියනලද අත්පසින් වෙන්ව) සීතො, සිටියේ; කමමං කොපෙති, කමිකොප්ප කරයි; යාව, යම් පමණ තැන්; පරිසා, පිරිස් තොමෝ; වඩ්ඪති, වැඩෙද?; තාව, එපමණ තාක්; සීමාපි, සීමාව ත්; වඩ්ඪති, වැඩෙයි; පරිසපරියන්තතො, පිරිස් කෙළවරින්; උදකුකෙබ්බො එව, උදකුකෙබ්බපය ම; පමාණං, ප්‍රමාණ වේ; ඡතස්සරසමුද්දෙසුපි, ඡතස්සර සමුද්‍රයන්හි ද; එසෙව නයො, මේ ක්‍රමය මයි; එත්ථ ච, මෙහි ද; සචෙ, ඉදින්; නදී, නදීතොමෝ; නාති දීසා ගොති, ඉතා දික්හු දුරා වේ ද; පභවතො පට්ඨාය, ගටගැන් මේ පටන්; මුඛචාරා යාව, මුඛදොර දක්වා; සබ්බජා, සියලු තන්හි; සබ්බසා, සබ්බතෙමේ; නිසීදති, හිදී ද; උදකුකෙබ්බපසීමාකමමං, උදකුකෙබ්බපයෙන් සීමාකිරීමක්; නඤ්ඤි, නැත්තේය; සකලාපි නදී, සියලු නදී තොමෝ ම; එතෙසං භික්ඛුනං එව, ඒ භික්ඛුන්ට ම; පගොති, යම්ගෙයකින් පොහෝගේ වේද?; (එහෙයින්) මහාසුමම ජෝරෙන, මහාසුමමස්ථවිරයන් විසින්; යොජනං, යොදුනක් තැන්; පවත්තමානා එව, පවත්නා වූ ම; නදී, යම් නදියක් වේ ද?; තත්ත්වාපි උපරි, ඒ නදිය මත්තෙහි ද; අඛිතෙය්‍ය ජනං පහාය, අඛි යොත්තක්

තං මහාපද්‍රමජේරෙනෙව පටික්ඛිතතං. භගවතා හි තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙත්වා යත්තං කත්ති උත්තරන්ති යා භික්ඛුනි යා අන්තර වාසකො තෙමීය්‍යතීති ඉදං නදියා පමාණං වුත්තං න යොජනං වා අඛයොජනං වා, නසමා යා ඉමස්ස සුත්තස්ස වසෙන පුබ්බෙ වුත්තලක්ඛණා නදී. නස්සා පභවතො පට්ඨාය සඛ්ඝකමමං කාතුං වට්ටති. සචෙ පනෙත්ති ඛුභික්ඛු විසුං විසුං කමමං කරොන්ති සබ්බෙහි අත්තනො ව අඤ්ඤාසඤ්ච උදකුක්ඛෙපපරිචේදස්ස අන්තරා අඤ්ඤා උදකුක්ඛෙපො සීමන්තරිකත්ථාය යපෙනබ්බො. තතො අධිකං වට්ටති යෙව. උභ්‍යකමපන න වට්ටති. ඡන්දස්සර සමුද්දෙසුපි එසෙව නයොති වුත්තං.

සමන්තා වායං ආභව්‍යපදවණ්ණනාදිදීපති.

හැර; හෙට්ඨා අඛයොජනෙ, යටිඅඛ යොත්තෙති; කමමං කාතුං, කමී කරන්ට; වට්ටතිති, වටතේ යයි; යමපන, යමක් වනාහි; වුත්තං, කියන ලද ද.

තං, ඒ කීම; මහාපද්‍රමජේරෙනෙව, මහාපද්‍රමස්ථවිරයන් විසින් ම; පටික්ඛිතතං, ප්‍රතික්ෂේප කරණ ලදී; භගවතා හි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම; තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙත්වා, තෙමුළු එසා; යත්තං කත්ති, යම් කිසි ගම්‍යාවෙක්හි (බැස); උත්තරන්ති යා, (අදනාසිච්චර නො නඟා) එතරවන්නා වූ; භික්ඛුනි යා, මෙහෙණගේ; අන්තර වාසකො, අදනාසිච්චර; තෙමීය්‍යතී, තෙමියේද? ඉති, එහෙයින්; (“තෙමීය්‍යතීති” යන්නෙහි “ඉති” ශබ්දය “ඉතිරභූවිපයභ්‍යාශෙ දුෂෙව හෙත්තිදමභූයො”) යනු කිබැවින් මෙහි හෙත්තිභූයෙහි වැටේ. නදියා, නදියගේ; ඉදං පමාණං, මේ ප්‍රමාණය; වුත්තං, කියන ලදී; යොජනං වා, යොදුන හෝ; අඛයොජනං වා, අඛයොජනය හෝ; න, නදියගේ ප්‍රමාණ යයි නො කියනලදී; නසමා, එහෙයින්; ඉමස්ස සුත්තස්ස වසෙන, මේ සුත්තයාගේ වශයෙන්; පුබ්බෙ, පෙර; වුත්තලක්ඛණා, කියනලද ලක්ෂණඇති; යා නදී, යමිනදියක් වේ ද?; නස්සා, ඇගේ; පභවතො පට්ඨාය, හටගැත්මේ පටන්; සඛ්ඝකමමං කාතුං, සඛ්ඝකමී කරන්ට; වට්ටති, වටී; සචෙ පන, ඉදින් වනාහි; එත්තං, මෙහි; ඛුභික්ඛු, බොහෝ භික්ඛුහු; විසුං විසුං, වෙනවෙන ම; කමමං කරොන්ති, කමී කෙරෙත් ද; සබ්බෙහි, සියල්ලන් විසින්; අත්තනො ව, තමන්ගේ ද; අඤ්ඤාසඤ්ච, අත්තයන්ගේ ද; උදකුක්ඛෙපපරිචේදස්ස, උදකුක්ඛෙපපරිචේදයාගේ; අන්තරා, අතර; අඤ්ඤා උදකුක්ඛෙපො, අත්තඋදකොත්තෙපයක්; සීමන්තරිකත්ථාය; සීමන්තරිකාපිණිස; යපෙනබ්බො, තැබියයුතුයි; තතො අධිකං, ඉන් වැඩියක්; වට්ටති යෙව, වටී මය; උභ්‍යකමපන, ඊට උනුව; න වට්ටති, නො වටී; ඡන්දස්සර සමුද්දෙසුපි, ඡන්දස්සර සමුද්‍ර යන්හි ද; එසෙවනයොති, මෙ ම ක්‍රමය මැ සි; වුත්තං, කියන ලදී.

අයං ආභව්‍යපදවණ්ණනාදිදීපති.

මේ ආභව්‍යපදවණ්ණනාදි දීපනිතොමෝ; සමන්තා ව,
සමාපාකරණ ලද.

කමමාරගාසීමා ව නාමායං බඩාබඩවසෙන දුට්ඨා. නාසු බඩ සීමා නාම බණ්ඩසීමා සමානසංවාසසීමා අවිප්පවාසසීමානි තිව්ධා. අබඩසීමා නාම ගාමසීමා සත්තබ්බන්තරසීමා උදකුකෙඛපසීමානි තිව්ධා. නාසු බණ්ඩසීමා නාම මනෙන්න විසෙසෙකා අට්ඨකථායං චුත්තාපි පාලියං එව අනෙකාගධා. එවං ඡසීමායො ගොතති. යථා නදීපාරසීමා බඩසීමාය එවං විසුංගාමසීමා ගාමසීමාය පරියාපණණා ගොතති. සීමාලක්ෂකාරසංගහෙපි.....“සංඝකමමාරගා සීමා-බඩාබඩවසා දුට්ඨා, තිධා බඩා නථාබඩා-ඉති ඡඩාව දීපිතාති”..... අරඤ්ඤසීමා නදීසීමානි අඤ්ඤපි පාලිමුත්තකා වෙසීමායො පොත්ථ කෙසු දිස්සන්ති.....කසමා පන බුඬෙන භගවතා සීමා අනුඤ්ඤතා. කිත්තාවතා නුබො එකාවාසො ගොතීති භික්ඛුනං පරිවිතකකා රොවනමාරබ්බ එකාවාසස්සෙව සාමග්ගියා භවිතබ්බතො වග්ගකමම පරිහරණෙන සංඝකමමකරණසුබත්ථං අනුඤ්ඤතා..... තේනාහ උපොසථකකිකිකෙ.

කමමාරගා, උපසම්පදාදි සංඝකමමයට යොග්‍ය වූ; අයංසීමා ව නාම, මේ සීමානොමෝ නම්; බඩාබඩවසෙන, බඩසීමා අබඩසීමා යන මොවුන්ගේ වශයෙන්; දුට්ඨා, දෙපරිද්දෙකින් වෙයි; නාසු, ඒ දෙදෙන අතුරෙහි; බඩසීමා නාම, බඩසීමා නම්; බණ්ඩසීමා; බණ්ඩසීමාය; සමානසංවාසසීමා, සමානසංවාසසීමාය; අවිප්පවාස සීමා, අවිප්පවාසසීමායයි; තිව්ධා, තුන්පරිද්දෙකින් වෙයි; අබඩසීමා නාම, අබඩසීමා නම්; ගාමසීමා, ගාමසීමාය; සත්තබ්බන්තරසීමා, සත්තබ්බන්තරසීමාය; උදකුකෙඛපසීමානි, උදකුකෙඛපසීමායයි; තිව්ධා, තුන්පරිද්දෙකින් වෙයි; නාසු, ඔවුන් අතුරෙන්; බණ්ඩසීමා, බණ්ඩසීමානොමෝ; නාම මනෙන්න, නාමමාත්‍රයෙන්; විසෙසෙකා, වෙසෙසා; අට්ඨකථායං, අටුට්ඨකථායෙහි; චුත්තාපි, කියනලද්දී නමු දු; පාලියං එව, පෙළෙහි ම; අනෙකාගධා, ඇතුළත් වෙයි; එවං, මෙප රිද්දෙන්, ඡසීමායො ගොතති, ඡවිසීමාකෙනෙක් වෙන්; නදීපාර සීමා, නදීපාරසීමානොමෝ; යථා, යම්සේ; බඩසීමාය, බඩසීමාවෙහි ඇතුළත්වේද?; එවං, එපරිද්දෙන්; විසුංගාමසීමා, විසුංගාමසීමා නොමෝ; (“විසුං පුටුතුතො ගාමො විසුංගාමො”) ගාමසීමාය, ගාම සීමාවෙහි; පරියාපණණා ගොතති, ඇතුළත් වූවා වෙයි, සීමාලක්ෂකාර සංගහෙපි, සීමාලක්ෂකාරසංගහයෙහිද; සංඝකමමාරගා සීමා-බඩාබඩවසා ට්ඨා, තිධා බඩා නථාබඩා-ඉති ඡඩාව දීපිතාති, “සංඝ කමමාරගාසීමා=පෙ=ඉතිඡඩාව දීපිතා” යනු කිහිප; අරඤ්ඤසීමා, අරඤ්ඤ සීමාය; නදීසීමානි, නදීසීමායයි; අඤ්ඤපි, අතිකුදු; පාලිමුත්තකා, පෙළෙන් උදුරණ ලද; වෙ සීමායො, සීමාදෙ දෙනෙක්; පොත්ථකෙසු, පොත්වල; දිස්සන්ති, දක්නා ලැබෙත්;

තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු යථා පරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති සකාය සකාය පරිසාය, භගවතො එන මත්ථං ආරොවෙසුං, න භික්ඛවෙ යථාපරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසි නබ්බං සකාය සකාය පරිසාය, යො උද්දිසෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛපට්ඨං, අනුජනාමි භික්ඛවෙ සමන්තානං උපොසථකමනති අථ බො භික්ඛුනං එතදහොසි භගවතා පඤ්ඤාතනං සමන්තානං උපොසථ කමමි, කිත්තාවතා නු බො සාමග්ගි හොති යාවතා එකාවාසො උදුහු සබ්බා පඨවීති, භගවතො එනමත්ථං ආරොවෙසුං, අනුජනාමි භික්ඛවෙ එතතාවතා සාමග්ගි යාවතා එකාවාසොති පෙ අථ බො භික්ඛුනං එතදහොසි, භගවතා පඤ්ඤාතනා එතතාවතා සාමග්ගි යාවතා එකාවාසොති කිත්තාවතා නු බො එකාවාසො හොතිති, භගවතො එනමත්ථං ආරොවෙසුං, අනුජනාමි භික්ඛවෙ සිමං සමමනතිතුනති

කසමා පන, කුමක් හෙයින් වනාහි; භගවතා, භාග්‍යවත් වූ; බුද්ධෙන, බුදුරජානන්වහන්සේ විසින්; සිමා, සීමානොමෝ; අනු ඤාඤාතා, අනුදන්තා ලද්දී ද?; කිත්තාවතානුබො, කොපමණකින් වනාහි; එකාවාසො හොතිති, එකාවාසය වේ දැයි යන; භික්ඛුනං, භික්ෂූන්ගේ; පරිවිතක්කාරොවනං, විතකාරොවනය, ආරබ්භ, අර භයා; එකාවාසස්සෙව, එකාවාසයට ම; සාමග්ගියා, සමගිය; භවි නබ්බතො, වියයුතු බැවින්; වග්ගකමමපරිහරණෙන වර්ගකමී දුරුකිරීමෙන්; සඛ්ඤකමමකරණස්සුබත්ථං, සඛ්ඤකමීකිරීමේ පහසුව සඳහා; අනුඤාඤාතා, අනුදන්තාලදී. උපොසථකකිකිකෙ, උපොසථ කකිකිකයෙහි; තෙන, එහෙයින්; ආහ; වදාළයේක;

තෙන බො පන සමයෙන, එසමයෙහි වනාහි; ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු, ඡබ්බග්ගිය භික්ෂූහු; සකාය සකාය පරිසාය, සවකීය සවකීය පිරිසට; (නොහොත්) තමතමන්ගේ පිරිස්හි; යථාපරිසාය, පිරිස් වූ පරිද්දෙන්; පාතිමොක්ඛං, පාමොක්; උද්දිසනති, උදෙසත්; (“පාති මොක්ඛං” යනු, තත්ථ සීලං යො නං පාති මොක්ඛෙති මොවයති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහි අත්තානුවාදාදීහි වා භයෙහිති පාති මොක්ඛං” යි කීනු.) භගවතො, භාග්‍යවතුන්වහන්සේට; එනං අත්ථං, මේ කාරණය; ආරොවෙසුං, සැලකලානුය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සකාය සකාය පරිසාය, සවකීය සවකීය පිරිසට; යථා පරිසාය, පිරිස් වූ පරිද්දෙන්; පාතිමොක්ඛං, පාමොක්; න උද්දිසි නබ්බං, නො උදෙසියයුතු යි; යො, යමෙක්; උද්දිසෙය්‍ය, උදෙසන් ගේ නම්; දුක්ඛපට්ඨං, දුකුලාව සමඬකි; ආපනති, ඇවත වේ, භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සමන්තානං, සමගි වුවන්ට; උපොසථකමමි; උපොසථකමීය; අනුජනාමි ඉති, අනුදන්ති යි වදාළයේක; අථ

අයමෙක් සනිදුනා පාලි ආදි ඵලං අනුජනනො ඛුඛො සො
භගවා ආදිතොව නිමිත්තකිත්තනෙන සීමාසම්මන්තනාකාරං
දසෙසසි, තං උපරි පකාසයිකාමං ඵලං යා පන සීමා සමන්තා
සීමන්තරිකාය පරිවර්තනා අත්ඤ්ඤි බබසීමාහි අසමොදෙන
සමන්තනො බණ්ඩනා අයං බණ්ඩසීමා නාම, සීමාලඛකාරසංඛත
හෙපි යා සීමන්තරිකායාසි-පරිවර්තනා සමන්තනො, බණ්ඩ
සීමාහි සා වුත්තා-පරිතො බණ්ඩනා යතොති යා පන සීමා
නදිසමුද්දානසංරබබසීමාවිරහිතෙ භූමිපබ්බතපාසාණපිට්ඨාදිපප
දෙසෙ සමමනා තියොජනපරමා අයං මහාසීමාසංඛිතා සමානසංවා
සසීමා නාම, වුත්තං හෙනං, අනුජනාමි භික්ඛවෙ තියොජනපරමං
සීමං සමමන්තිතුන්, සීමාලඛකාරසංඛතහෙපි

බො, ඉක්ඛිත්තෙන්; භික්ඛුනං, භික්ඛුන්ට; ඵනං අහොසි, මේබදු
සිතක් විය; (කේබදුසිතක්ද? යත්.) භගවතා, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ
විසින්; සමන්තානං, සමගි වුවන්ට; උපොසථකමං, උපොසථ
කමිය; පඤ්ඤානං, පනවන ලද්දේය; කිත්තාවතා නු බො, කොප
මණ්ඩන් වනාහි; සාමගහි හොති, සමගිය වේද?; යාවතා, යම්
පමණකින්; ඵකාවාසො, ඵක්සීමාවෙක්හි විසීම වේ ද?; උදුහු,
නැතහොත්; සබ්බාපස්ථිති, සියලු පාරිවිශෙහි විසීම වේ දැයි යන
සිත වූයේ ය; භගවතා, භාග්‍යවතුන්වහන්සේට; ඵනං අත්ථං, මේ
කාරණය; ආරොවෙසුං, දැන්වූහ; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; යාවතා,
යම්පමණකින්; ඵකාවාසො; ඵකාවාසය වේ ද?; ඵත්තාවතා, ඵප
මණ්ඩන්; සාමගහි, සමගිය වේ යයි වදාලසේක; අථ බො, එකල්හි
වනාහි; භික්ඛුනං, භික්ඛුන්ට; ඵනං අහොසි, මේ සිත විය;
(කේබදු සිතක් ද? යත්.) භගවතා, භාග්‍යවත්තු විසින්; යාවතා,
යම්පමණකින්; ඵකාවාසො, ඵකාවාසය වේ ද?; ඵත්තාවතා, ඵප
මණ්ඩන්; සාමගහි, සාමාග්‍රිය; පඤ්ඤානං ඉති, පනවන ලද්දේය යන
සංඛ්‍යාය විය. (වැලි දු) කිත්තාවතා නු බො, කොපමණකින්
වනාහි; ඵකාවාසො හොතිති, ඵකාවාසය වේ දැයි; භගවතො, භග
වත්හට; ඵනං අත්ථං, මේ කාරණය; ආරොවෙසුං, දැන්වූහ; භික්ඛ
වෙ, මහණෙනි; සීමං සමමන්තිතුං, සීමාසමමුතිකරණයට; අනුජ
නාමි ඉති, අනුදනිමි යි වදාලසේක.

ඵලං, මෙහි; අයං, මේ; සනිදුනා පාලි, නිදන සහිත පෙළ යි;
ඵලං, මෙසේ; අනුජනනො, අනුදන වදාරන්නා වූ; භගවා, භාග්‍ය
වත් වූ; සො ඛුඛො, ඒ බුදුරජනෙම; ආදිතොව, පළමු කොට ම;
නිමිත්තකිත්තනෙන, නිමිතිකිත්තනයෙන්; සීමාසම්මන්තනාකාරං,
සීමාසමමුතික්‍රමය; දසෙසසි, දක්වා වදාලසේක. තං, ඵය; උපරි,
මත්තෙහි; පකාසයිකාම, ප්‍රකාශකරන්නෙමු; ඵලං, මෙහි; යා සීමා

වුත්තා සමානසංවාසා-සීමන්තරිකතො ඛති, ඡන්දාසංකරනදී සිනු-බඛසීමාහි වජ්ජනෙ-භූමිපබ්බතපාසාණ - පිට්ඨාදියමිනතු සමමනා, ගාමෙරඤ්ඤපදෙසෙ වා-මියෙසවා විහි තෙහිපි-සීමා තියොජනුක්කංසා-මහාසීමාහි සමමනා, බහිඛාසන්තසීමානං සීමන්තරිකතිස්සවානි-යා පන සීමා උපචාරසහිනං ගාමං විනා විවරාවිප්පවාසාය සමමනා බඛසීමා එව අයං අවිප්පවාසසීමා නාම, පාළියං පන, සීමං භික්ඛවෙ සමමන්තනෙත්ත පඨමං සීමා සමමන්ති තබ්බං පච්ඡා තිව්වරෙන අවිප්පවාසො සමමන්තිතබ්බොති වුත්තං,

පන, යම් සීමාවක් වනාහි; සමන්තා, ගාත්පස්හි; සීමන්තරිකාය, සීමාන්තරිකාවෙන්; (සීමාන්තරිකානම්:- බඛසීමාවන් දෙදෙනා අතුරෙහි ඔවුන් දෙදෙනාගේ වෙන් කිරීම පිණිස තබන ලද යටත් පිරිසෙයින් සතරතුල් පමණවූ ද ග්‍රාමසීමාවට අයත්භූමිප්‍රදේශය යි. “සීමානං උභින්නං බඛ සීමානං අන්තරෙ මජ්ඣෙ භවා සීමන්තරිකා”) පරිච්ඡින්නා, පිරිසුන්වීද?; අඤ්ඤාති බඛසීමාහි, අන් බද්ධසීමා සමග; අසමෙතදෙන, මිශ්‍ර නො වනභාවයෙන්; සමන්තතො, ගාත්පස්හි; බණ්ඩනා, පිරිසුන් වීද; අයං, මෝතොමෝ; බණ්ඩසීමා නාම, බණ්ඩ සීමා නම් වේ; සීමාලඛකාරසංග්‍රහෙපි, සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි ද; යා සීමන්තරිකායාසි-පෙ-බණ්ඩනා යතොති, “යා සීමාන්තරි කායාසි-පෙ-බණ්ඩනා යතො” යනු කිහු; යා පන සීමා, යම් සීමාවක් තොමෝ වනාහි; නදී, ගංගාය; සමුද්ද, සමුද්‍රය; ඡන්දාසංකර, සවයඤ්ජාන විල්ය; බඛසීමාවිරහිතෙ, අන්‍යබඛසීමාය යන මොවුන් කෙරෙන් තොර වූ; භූමි, පොළවය; පබ්බත, පථිතය; පාසාණපිට්ඨා දිප්පදෙසෙ, පිටිපහන්ය යනාදී ප්‍රදේශයෙහි; (මෙහි “ආදී” ශබ්ද යෙන් පාසාණකුටිලෙනාදිය ගන්හු.) සමමනා, සමමනකරණ ලද්දී වූ; තියොජනපරමා, තුන්යොදුන් උත්කාෂ්ටපරිච්ඡද කොට ඇති සීමාවක් වේද?; අයං, මෝතොමෝ; මහාසීමාසංඛ්‍යානා, මහා සීමාසංඛ්‍යාන වූ; සමානසංවාසසීමා නාම, සමානසංවාසසීමානම් වේ; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තියොජනපරමං, තුන්යොදුන් උත්කාෂ්ට පරිච්ඡද කොට ඇති; සීමං, සීමාව; සමමන්තිතුං, සමමන කිරීමට; අනුඡන්තාමි ඉති, අනුදනිමි යි; එතං, මෙය; වුත්තං හි, වදාරන ලද මැයි. (නින්නං යොජනානං සමාහාරො තියොජනං, තියොජනං පරමං පමාණමෙතිස්සාති තියොජනපරමා-නං තියොජනපරමං. සීමාලඛකාරසංග්‍රහෙපි, සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි ද;

වුත්තං සමානසංවාසා-පෙ-නිස්සවානි “වුත්තං සමානසං වාසා-පෙ-නිස්සවා” යනු කිහු; යා පන සීමා, යම් සීමාවක් වනාහි; උපචාරසහිනං ගාමං, උපචාරසහිත වූ ග්‍රාමය; විනා, හැර; විවරාවිප්පවාසාය, තුන්සිවුරෙන් විශේෂ නො වීම පිණිස; සමමනා,

සිමාලකාරසඛගෙපි, විවරාවිප්පවාසාය බඩසීමාව සමමනා, සො පවාර විනා ගාමං විප්පවාසානි දීපිතානි, යා පන සිමා භික්ඛුනමුපනිස්සාය විහරණාරහානං ගාමනිගමනගරාදීනං සමනන නො කරග්ගාගෙන පරිව්ජනනප්පදෙසො අයං ගාමසීමා නාම, චුත්තං ගෙනං, අසමමනාය භික්ඛවෙ සීමාය අඨපිතාය යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරන්ති යා තස්ස ගාමස්ස වා ගාමසීමා නිගමස්ස වා නිගමසීමා අයං තත්ථ සමානසංවාසා එකුපොසථානි,

අවිප්පවාසකම් වදනින් සමමුති කරණ ලද්දී ද; බඩසීමා එව, ඒ බද සිම ම; අයං අවිප්පවාසසීමා නාම, මේ අවිප්පවාසසීමා නමු; (“අවිප්පවාසත්ථං සමමනා සීමා අවිප්පවාසසීමා”) පාළියං පන, පෙළෙහි වනාහි; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සීමං සමමනනෙනන, සීමා සමමන කරන්නහු විසින්; පඨමං, පළමු කොට; සීමා, සීමානොමෝ; සමමනනිතබ්බා, සමමන කටයුත්තිය; පච්ඡා, පසු ව; හිවිවරෙන, තුන්සිවුරෙන්; අවිප්පවාසො, අවිප්පවාසයනෙම; සමමනනිතබ්බා ති, සමමනකටයුතු යයි; චුත්තං, වදාරණ ලදී; සිමාලකාරසඛගෙපි, සිමාලකාරසඛගෙයෙහි ද; විවරාවිප්පවාසාය, විවරාවිප්පවාසාය, දීපි තානි “විවරාවිප්පවාසාය, පෙ, දීපිතා” යනු කීහු. (උපවාරසඤ්චන වූ ගම හැර තුන්සිවුරෙන් විශෝ නො විම පිණිස අවිප්පවාසකම් වදනින් සමමුති කරණ ලද යථොක්ත බඩසීමාව ම අවිප්පවාසසීමාව යයි ප්‍රකාශ කරණ ලද. ඉටු තුන්සිවුරු අතරෙන් එක්තරා සිවුරක් සමමුති නො ලද මහණෙක් අත්පසින් වෙන් කොට අරුණක් නැගූ ව ඒ සිවුර නිසඟි වෙයි. ගාමගාමොපවාරයන් හැර අවිප්පවාස සීමාවෙහි එසේ කළ නිසඟි නො වෙයි. මේ අවිප්පවාසසීමාවේ ප්‍රයෝජන යි.) යා පන සිමා, යම් ගාමසීමාවක් (ගම් කෙනක්) භික්ඛු නං උපනිස්සාය, භික්ඛුන් ඇසුරු කොට; විහරණාරහානං, විහරණ යට සුදුසු වූ; ගාමනිගමනගරාදීනං, ගාමනිගමනගරාදීන්ගේ; සමනනනො, හාත්පස්හි; කරග්ගාගෙන, අයබදු ගැන්මෙන්; පරි ව්ජනන, පිරිසුන් කරණ ලද; පදෙසො, යම් ප්‍රදේශයක් වේ ද?; අයං, ඒ මේ ප්‍රදේශය; ගාමසීමානාම, ගාමසීමානම් වේ; (“ගාමො එව සීමා ගාමසීමා”) භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සීමාය, බඩසීමාවක්; අසමමනාය, සමමන නොකරණ ලද කල්හි; අඨපිතාය, පිරිසුන් නො කරණ ලද කල්හි; යං, යම්බදු වූ; ගාමං වා, ගමක් හෝ; නිගමං වා, නිගමයක් හෝ; උපනිස්සාය, ඇසුරු කොට; විහරන්ති, වෙසෙත් ද?; තස්ස ගා මස්ස වා, ඒ ග්‍රාමයාගේ හෝ; යා ගාමසීමා, යම් ගාමසීමාවක් වේද?; නිගමස්ස වා, නිගමයාගේ හෝ; යා නිගමසීමා, යම් නිගමසීමාවක් වේද?; අයං, මෝ භොමෝ; තත්ථ, එහි; සමානසංවාසා, සමානසං

සීමාලඛකාර සංග්‍රහයෙහි ගාමාදිනං කරග්‍රහාන-පරිවර්තනා සමන්තනො, පදෙසො ගාමසීමානි-අබ්බායං පකාසිනානි යා පන සීමා අගාමකො අරඤ්ඤසම්මං සමන්තා භික්ඛුනා ධිතොකාසනො පට්ඨාය සත්තබ්බන්තරෙන පරිවර්තනා අයං සත්තබ්බන්තරසීමා නාම, චුත්තමපි වෙනං, අගාමකො වෙ භික්ඛ වෙ අරඤ්ඤ සමන්තා සත්තබ්බන්තරා අයං තත්ථ සමානසංවාසා එකුපොසථානි, සීමා ලඛකාරසංග්‍රහයෙහි අගාමකො අරඤ්ඤසම්මං සත්තබ්බන්තරසම්මනා,

වාස ඇති; එකුපොසථානි, එකුපොසථයක් ඇති සීමාව වේ යයි; එතං, මෙය; චුත්තං හි, වදාරණ ලද මැයි; (“ගාමගහණෙන වෙත්තනගරමපිගහිතමෙව හොති” යනු අටුවා යි.)

සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි, සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි ද; ගාමාදිනං කරග්‍රහාන-පෙ-පකාසිනානි, “ගාමාදිනං කරග්‍රහාන-පෙ-පකාසිනා” යනු කීනු; යා පන සීමා, යම් සීමාවක් වනාහි; අගාමකො, ග්‍රාමකෞත්‍ර විරහිත වූ; (“ගාමො එව ගාමකො, ගාමකෙන ගාමකෙබ්බෙන විරහිතො අගාමකො,”) තසම්මං අගාමකො, අරඤ්ඤසම්මං, අරණ්‍යයෙහි; භික්ඛුනං ධිතොකාසනො පට්ඨාය, භික්ඛුන් සිටි නැත් පටන්; සමන්තා, ගාත්පස්හි; සත්තබ්බන්තරෙන, සත්අබ්බුරකින්; පරිවර්තනා, පිරිසුන් කරණ ලද්දේ ද; අයං, මේ නොමේ; සත්තබ්බන්තරසීමා නාම, සත්තබ්බන්තර සීමා නම් වේ; (මෙහි අබ්බන්තර පරිවර්තනය නම්:- භික්ඛුන් සිටි නැත් පටන් නැගෙනහිරට සත්අබ්බුරෙක්කය, දකුණ බටහිර උතුරටත් එසේ ම වෙයි, “විනිබ්බධෙන චුද්දස හොති” යනු අටුවා බැවින් සීමාවගේ නැගෙනහිර කෙළවර පටන් බටහිරකෙළවර දක්වා තුළස් අබ්බුරය, දකුණ පටන් උතුරටත් මෙසේ ම ය, (අබ්බුරෙක් නම්:- ප්‍රමාණ මධ්‍යම පුරුෂයාගේ රියනින් අටවිසිරියනෙක් වේ.) භික්ඛවො, මහණෙනි; අගාමකො, ග්‍රාමකෞත්‍රවිරහිත වූ; අරඤ්ඤ, අරණ්‍යයෙහි; සමන්තා, ගාත්පස්හි; සත්තබ්බන්තරා, සත්අබ්බුර කින් පිරිසිදු ලද සීමාවක්; වෙ, ඉදින් වන්නී ද; අයං, මේ නොමේ; තත්ථ, එහි; සමානසංවාසා, සමානසංවාස ඇති; (“සමානො සංවාසො එත්ථානි සමානසංවාසා”) එකුපොසථානි, එකුපොසථයක් ඇති සීමාව වේ යයි; එතං, මෙය; චුත්තමපි ව, වදාරන ලද මැ යි (“එකො උපොසථො එත්ථානි එකුපොසථා”) සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි, සීමාලඛකාරසංග්‍රහයෙහි ද; අගාමකො අරඤ්ඤසම්මං-පෙ-සංඝඤ්ඤිනානි, “අගාමකො අරඤ්ඤසම්මං-පෙ-සංඝඤ්ඤිනා” යනු කීනු. මානිකට්ඨකථායමපි, මාතෘකාඅටුවායෙහි ද; අගාමකො, ග්‍රාමකෞත්‍ර විරහිත වූ; අරඤ්ඤ, අරණ්‍යයෙහි; සමන්තා, ගාත්පස්හි; සත්තබ්බන්තරා, සත්අබ්බුර ඇත්තී; සත්තබ්බන්තරසීමා නාම,

සීමාසමන්තතො යං තු-සත්තබ්බන්තරසඤ්ඤිතානි මානිකට්ඨ කථායම්පි, අගාමකො අරඤ්ඤ සමන්තා සත්තබ්බන්තරා සත්තබ්බ න්තරසීමා නාම, තත්ථ අගාමකං නාම, අරඤ්ඤං විඤ්ඤාටවිආදිසුවා සමුද්ගමජේඛි වා මච්ඡබ්බානං අගමනපථෙසු දීපකෙසු ලබ්භති, සමන්තා සත්තබ්බන්තරානි මජ්ඣෙකි සීතානං සබ්බදිසාසු සත්තබ්බ න්තරා විනිබ්බධෙන චුද්දස ගොනති,

තත්ථ එකං අබ්භින්නාරං අට්ඨවීසතිහත්ථපපමාණං ගොති, අයඤ්ඤ සීමා පරිසවසෙන වඩ්ඪති තසමා සමන්තා පරිසපරි යන්තතො පට්ඨාය අබ්බන්තරපරිචේදෙ, කාතබ්බො, සවෙ පන වෙ සඬ්ඤා විසුං උපොසථං කරොනති වින්තං සත්තබ්බන්තරා නං අන්තරෙ අඤ්ඤමෙකා සත්තබ්බන්තරා උපවාරත්ථාය

සත්තබ්බන්තරසීමා නම් වේ; තත්ථ, එහි; අගාමකං නාම, අගාමක නම්; අරඤ්ඤ, අරණ්‍ය යයි, විඤ්ඤාටවිආදිසු වා, විඤ්ඤාවනාදියෙහි හෝ; සමුද්ගමජේඛි වා, මුහුදුමැද හෝ; මච්ඡබ්බානං, මසුන් බඳිත් තන්ට; අගමනපථෙසු, යා නොගැනීමාගී වූ; දීපකෙසු, දූපත් වල; ලබ්භති, ලැබෙයි; (“විධා ආපො ගතො එත්ථානි දීපො, දීපො එව දීපකො, තෙසු දීපකෙසු”) සමන්තා සත්තබ්බන්තරානි, “සමන්තා සත්තබ්බන්තරා” යනු; මජ්ඣෙකි සීතානං, මැදසිරියවුන් විසින්; සබ්බදිසාසු නැගෙනහිරආදි සියලුදිශාවන්හි; සත්තබ්බන්තරා, සත්අබ්බතුරෙන් පිරිසුන්කරණ ලද්දේ;

විනිබ්බධෙන, දිගින්; (නොගොත්) නැගෙනහිර කෙළවර පටන් බටහිර කෙළවර දක්වා, චුද්දස ගොනති, තුදුස් අබ්බතුරෙක් වෙන්; තත්ථ, ඒ තුදුස් අබ්බතුරෙහි; එකං අබ්බන්තරං, එක් අබ්බතුරෙක්; අට්ඨවීසතිහත්ථපපමාණං ගොති, (ප්‍රමාණ මධ්‍යම පුරුෂ යාගේ රියනින්) අට්ටිසිරියනක් පමණවේ; (මෙහි “පමාණං” යනු, “මත්ත” ශබ්දපරිඥාය බැවින් “මත්තසඤ්ඤා බහුභාවංතිවත්තෙති” යනු කී හෙයින් සත්තබ්බන්තර සීමානොමෝ ද සත්අබ්බතුරා ප්‍රමාණ යයි කියන ලද්දේ ද යථොක්ත ප්‍රමාණයෙන් උනු වූවා ද, යම් හෙය කින් වටී ද, එහෙයින් අගාමකාරඤ්ඤ යයි කියන ලද තමන්ගේ ක්ෂේත්‍රයෙහි යථොක්ත ප්‍රමාණයෙන් වැඩි වූවා නො ලැබෙයි යනු භාවයි.) අයඤ්ඤ සීමා, මේ සීමානොමෝ ද; පරිසවසෙන, පිරිසගේ (ගැවසීම්) වශයෙන්; වඩ්ඪති, වැඩෙයි; තසමා, එහෙයින්; සමන්තා, හාත්පස්හි; පරිසපරියන්තතො පට්ඨාය, පිරිස් කෙළවර පටන්; අබ්බන්තරපරිචේදෙ, අබ්බතුරා පරිචේදය; කාතබ්බො, කටයුතුයි; සවෙ පන, ඉදින් වනාහි; වෙ සඬ්ඤා, සහ දෙකොටසක්; විසුං, වෙන් ව; උපොසථං කරොනති, පොහෝ කෙරෙද්දේ; වින්තං

ශ්‍රීපෙතබ්බනති වුත්තං... යා පන සීමා යථා වුත්තලකඤ්ඤා සමඛිතිනං
නදීආදීනං අනෙකා ථාමමඡ්ඤිමස්ස පුරිසස්ස උදකුකෙඛ පෙන
සමන්තතො පරිවර්තනා අයං උදකුකෙඛපසීමා නාම, පාළි
පනෙත්ථ හෙට්ඨා දස්සිතා යෙව, සීමාලඞ්ඤාරසංඛගහෙපි... අනෙකා
නඡ්ඤා සමුද්දස්ස-නථා ඡන්දස්සරස්ස ව, මඡ්ඤිමස්සොදකුකෙඛපා
පරිවර්තනා සමන්තතො, උදකුකෙඛපසීමාති අබ්බායං පදිපිතාති...
පාළිමුත්තකා අරඤ්ඤසීමා එවං දට්ඨබ්බා, බබ්බසීමාගාමනිගමනගර
නදීසමුද්දඡන්දස්සරවිරහිතො අට්ඨප්පදෙසො ව අථවා විඤ්ඤාට
විසදිසො ව

ගාමනො නිකඛම්ඤා නදහෙව නිවත්තිතුං අසක්කුණේය්‍ය
භූතො සමුද්දන්තරන්තරදීපාදිප්පදෙසො නිමමනුස්සාවාසො වාති
සබ්බමෙනං සත්තබ්බන්තරසීමාය බෙත්තං අරඤ්ඤසීමාති උප
ලබ්භති, පාළියමපන ඉමස්මිං යානෙ ආගමකො වෙ භික්ඛවෙ

සත්තබ්බන්තරානං අන්තරෙ, (ඒ පොහෝකම් කරණ සහ දෙකො
ටසගේ සත් අබ්බුරු දෙසීමාවන් අතර; අඤ්ඤා, අනික්; එකං
සත්තබ්බන්තරං, එක් සත් අබ්බුරක්; උපචාරජාය, උපචාරය
පිණිස; ශ්‍රීපෙතබ්බනති, නැඟියයුතු යයි; වුත්තං, කියන ලදී; යා
පන සීමා, යම් සීමාවක් වනාහි; යථා වුත්තලකඤ්ඤා සමඛිතිනං,
යථොක්ත ලක්ෂණයෙන් යුක්ත වූ; නදීආදීනං, නදී ආදීන්ගේ;
අනෙකා, අනුලත; ථාමමඡ්ඤිමස්ස පුරිසස්ස, බල මැදුම් පිරිමිනුගේ
(අතින්;) උදකුකෙඛපෙන, දිග නගා දැමීමෙන්; සමන්තතො, හාත්
පස්හි; පරිවර්තනා, පිරිසුන් කරණ ලද්දී ද?; අයං, මෝනොමෝ;
උදකුකෙඛපසීමා නාම, උදකුකෙඛපසීමා නම් වෙයි; පාළි පන,
පෙළ වනාහි; එත්ථ, මෙහි; හෙට්ඨා දස්සිතා යෙව, යට දක්වන
ලද්දී ම ය; සීමාලඞ්ඤාරසංඛගහෙපි, සීමාලඞ්ඤාර සංඛගහෙති ද;
අනෙකානඡ්ඤා සමුද්දස්ස... පෙ... පදිපිතාති, “අනෙකානඡ්ඤා
සමුද්දස්ස... පෙ... පදිපිතා” යනු කීනු; පාළිමුත්තකා, පෙළෙන්
උදුරු කියන ලද; අරඤ්ඤසීමා, අරණ්‍යසීමානොමෝ; එවං, මෙසේ;
දට්ඨබ්බා, දතයුත්තිය. බබ්බසීමා, බබ්බසීමාය; ගාම, ගාමසීමාය; නිගම,
නිගමසීමාය; නගර, නගරසීමාය; නදී, නදීසීමාය; සමුද්ද, සමුද්ද
සීමාය; ඡන්දස්සර, ඡන්දස්සරසීමාය යන මොවුන් කෙරෙන්; විර
හිතො, වෙන් වූ; අට්ඨප්පදෙසො ව, අරණ්‍ය ප්‍රදේශය ද; අථවා,
නොහොත්; විඤ්ඤාටවිසදිසො ව, වික්කිතවනාය සමානවූ ද.

ගාමනො, ගමන්; නිකඛම්ඤා, නික්මී; නදහෙව, එදවස් ම
නිවත්තිතුං, (පෙරලා අවුත්) නවතින්ට; අසක්කුණේය්‍යභූතො;
නොහැකි වූ; සමුද්දන්තරන්තරදීපාදිප්පදෙසො ව, මුහුදු අතර
අතුරු දූපත් ආදී ප්‍රදේශය ද; නිමමනුස්සාවාසොවාති, අමනුෂ්‍යාවා

අරඤ්ඤ'නි අරඤ්ඤලකබණං එතතකමෙව දිස්සති, තථාපි තස්මිං තස්මිං ණානෙ අනෙකවිධං අරඤ්ඤලකබණං ආගතං, පාළියමපි සාමඤ්ඤතො චුත්තත්තා අට්ඨකථාදිසු ආගතො නයො සුත්තානු ලොමිකො ඉච්ඡිතබ්බො, අට්ඨකථායමපන, තත් අගාමකො වෙති ගාමනිගමනගරසීමාහි අපරිච්ඡින්නො අට්ඨප්පදෙසෙ, අථවා අගා මකො වෙති විඤ්ඤාටවිසදිසෙ අරඤ්ඤනි චුත්තං, විමතිවිනොද නියමපි, විඤ්ඤාටවිසදිසෙ අරඤ්ඤනි යත් අසුකගාමස්ස ඉදං බෙත්තනති ගාමවොහාරො නත්ථි යත් පන නෙව කසනති න වපනති නාදිසෙ අරඤ්ඤ, මච්ඡබ්බානං අගමනපථා නිමම නුස්සාවාසා සමුද්ගන්තරදීපකාපි එතෙව සබ්බණ්ඨියානති.

සයද්ධි යන; එතං සබ්බං, මේ සියල්ල; සත්තබ්බන්තරසීමාය; සත්තබ්බන්තරසීමාවගේ; බෙත්තං, ක්ෂෙත්‍රයවෙයි; (බිත්තං බීජං තායතීති බෙත්තං) අරඤ්ඤසීමාහි අරඤ්ඤසීමාහි කියා ද; උප ලබ්භති, සලකනු ලැබේ, පාළියමපන, පෙළෙහි වනාහි; ඉමස්මිං ණානෙ, මෙතැන්හි; අගාමකො වෙ භික්ඛවෙ අරඤ්ඤනි, අගාමකො වෙ පෙ අරඤ්ඤ" යනුවෙන්; අරඤ්ඤලකබණං, අරණ්‍යලක්ෂණය; එත්තකං එව, මෙපමණක් ම; දිස්සති, දක්නා ලැබේ; තථාපි, එසේ ද චුචත්; තස්මිං තස්මිං ණානෙ, ඒ ඒ තැන්හි; අනෙකවිධං, නොයෙක් ප්‍රකාරවූ; (එකං විධං පකාරං යස්ස නං එකවිධං, න එක විධං අනෙකවිධං) අරඤ්ඤලකබණං, අරණ්‍යලක්ෂණය; ආගතං, ආගේයි. පාළියමපි පෙළෙහි ද; සාමඤ්ඤතො, සාමාන්‍යයෙන්; චුත්තත්තා කියනලද හෙයින්; අට්ඨකථාදිසු, අටුවා කථාදියෙහි; ආගතො ආවාචු සුත්තානුලොමිකො නයො, සුත්‍රානුලොමික වූ ක්‍රමයතෙම ඉච්ඡිතබ්බො, කැමතිවිශිෂ්ටය; අට්ඨකථායමපන, අටුවා යෙහි වනාහි; තත් අගාමකො වෙති, "තත් අගාමකෙව" යනු වෙන්; ගාමනිගමනගරසීමාහි, ගාමනිගමනගරසීමාවන් ගෙන්; (ගාමොව නිගමොවනගරඤ්ච, ගාමනිගමනගරා-නා යෙව සීමායො ගාමනිගමනගරසීමායො, නාහි ගාමනිගමනගරසීමාහි) අපරිච්ඡින්නො, පිරිසුන් නු වූ; අට්ඨප්පදෙසෙ, අරණ්‍යප්‍රදේශයෙහි කියනලදී; අථවා, නොහොත්; අගාමකො වෙති, "අගාමකෙව" යනු වෙන්; විඤ්ඤාටවිසදිසෙ, විකියවනය සමාන වූ; අරඤ්ඤනි, අරණ්‍යයෙහි යයි; චුත්තං, කියනලදී; විමතිවිනොදනියමපි, විමතිවිනොදනියෙහි ද; විඤ්ඤාටවිසදිසෙ අරඤ්ඤනි, "විඤ්ඤාටවිසදිසෙ අරඤ්ඤ" යනු වෙන්; යත්, යම්තැනෙක්හි; අසුකගාමස්ස, අසවල් ග්‍රාමයාගේ; ඉදං බෙත්තනති, මේ ක්ෂෙත්‍ර යයි; ගාමවොහාරො, ග්‍රාම ව්‍යවහාර යක්; නත්ථි, නැත්තේ ද?; යත් පන, යම් තැනෙක්හි වනාහි; නෙව කසනති, නො ම සාද්ද?; න වපනති, නො ම වසුරන්ද?;

යං හි අගාමකේතනාහුනං නදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් විරතිනං පදෙසං නං සබ්බං අරඤ්ඤසීමානි වෙදිනබ්බං, සා ච සත්තබ්‍යන්තර සීමං විනාව සයමෙව සමානසංවාසා බ්බසීමා සදිසා.

නදී ආදිසු විශ් සබ්බ'මෙප'නං තත්ථ සබ්බකාමමං කාතුං වට්ටනි'ති ආදිනා පපඤ්ඤිතං නත්ථෙව, එකස්මිං චක්ක වාලෙ ගාමනදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් මුඤ්චිතා නදවසෙසං අමනුස්‍යාවාසං දෙවබ්‍රහ්මලොකං උපාදාය සබ්බං අරඤ්ඤමෙව, ගාමා වා අරඤ්ඤ වානි චුත්තත්තා හි නදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් අරඤ්ඤමෙව, ඉධ පන නදීආදිනං විසුං සීමාභාවෙන ගතිත්තත්තා නදවසෙස මෙව, අරඤ්ඤනති ගහෙනබ්බං, තත්ථ ච යත්තකෙ පදෙසෙ එකං අරඤ්ඤනති වොහරනති අය මෙකා අරඤ්ඤසීමා, ඉන්ද්‍රපුර්වපි සබ්බං එකාරඤ්ඤසීමා, තථා අසුරයකකපුරුදි, ආකාසපරිකාදෙවබ්‍රහ්මවිමානානි පන සමන්තා ආකාසපරිවර්ණනානි පච්චෙකං අරඤ්ඤසීමා සමුද්‍රමජෙකි පබ්බන දීපකා විශ්, තත්ථ සබ්බත්ථ සත්තබ්‍යන්තරසීමාය අරඤ්ඤසීමාය මෙව වානිකාමමං කාතබ්බං,

නාදිසෙ අරඤ්ඤ, එබදු අරණ්‍යයෙහි (චුත්තං, අරණ්‍ය ලක්‍ෂණය කියනලදී;) මච්ඡබ්‍යානං, මසුන් බ්‍රිතන්තන්ට; අගමනපථා, (එක දවසකින්) ගමනාගමනය නො කොටගැනී මාගීය වූ; නිම්මනුස්‍යාවාසා, අමනුස්‍යාවාස වූ; සමුද්‍රනතරදීපකාපි, මුහුද අතර දූපත් ද; එත්ථෙව, මෙහිම; සබ්බණ්‍යාසනති, සබ්බහ කරණුලැබෙත්.

අගාමකේතනාහුනං, ග්‍රාමකෛත්‍රවිරතින වූ; ("ගාමො යෙව බෙනතහුතො - ගාමකේතනාහුතො - නගාමකේතනාහුතො - අගාමකේතනාහුතො, නං අගාමකේතනාහුනං") නදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් විරතිනං, නදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් විරතින වූ; යං හි පදෙසං, යම් ප්‍රදේශයක් ම වේ ද; නං සබ්බං, ඒ සියලු ප්‍රදේශය; අරඤ්ඤසීමානි, අරඤ්ඤසීමා යයි; වෙදිනබ්බං, දතයුතු යි; සා ච, ඒ නොමෝ ද; සත්තබ්‍යන්තරසීමං විනාව, සත්තබ්‍යන්තරසීමාව හැර ම; සයමෙව, තෙමේ ම; සමානසංවාසා, සමානසංවාස ඇති; බ්බසීමාසදිසා, බද සිම්ම සමානය; (බජ්ඣතෙති බබා බබා ච සා සීමා වානිබ්බසීමා බ්බසීමාය සදිසා - බ්බසීමාසදිසා) නදීආදිසු විශ්, නදීආදියෙහිමෙන්; තත්ථ, එහි; එතං සබ්බපි සබ්බකාමමං, ඒ සියලු ම සබ්බකාමී; කාතුං, කරන්ට; වට්ටනිති, වටනේය යන; ආදිනා, මේ ආදි ක්‍රමයෙන්; පපඤ්ඤිතං, විසාර කරණ ලදී; තත්ථෙව, එහි ම; එකස්මිං චක්ක වාලෙ, එක්සක්වලෙක්හි; ගාමනදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර්, ගාමනදීසමුද්‍රජනස්‍ය ර් යන්; මුඤ්චිතා, හැර; නං අවසෙසං, ඉන් සෙසු; අමනුස්‍යාවාසං, අමනුස්‍යාවාසය ද; දෙවබ්‍රහ්මලොකං, දිව්‍යබ්‍රහ්මලොකය ද

තසමා ඉධාපි උපරි අරඤ්ඤානලොක සභං හෙට්ඨා පඨවියා ඵකාරඤ්ඤාවොහාරාභාවා විසුං අරඤ්ඤාසීමාති ගහෙනබ්බනති ව ලිඛිතං යා පන සීමා, සබ්බා භික්ඛවෙ නදී අසීමාති ආදිනා නදීආදීනං අනෙතා බ්බසීමාය සමමන්තනමෙව යදි පටික්ඛිතතං භවෙය්‍ය න සබ්බසො අසීමභාවෙන, තසමා යථාච්ඡත්තලක්ඛණා අයං නදීසීමා නාම, අට්ඨකථායමපි, සා පන අත්තනො සභාවෙනෙව බ්බසීමසදිසා, සබ්බඤ්ඤාත්ථ සබ්බකමමං කාතුං වට්ඨති, සමුද්ද

උපාදය, ග්‍රහණය කොට; සබ්බං, සියල්ල; අරඤ්ඤමෙව, අරණ්‍යය මැයි; ගාමා වා අරඤ්ඤවාති, “ගාමා වා අරඤ්ඤ වා” යනුවෙන්; චුත්තත්තා භි, කියනලද බැවින් ම; නදීසමුද්දාජනස්සරාපි, නදීසමුද්දා ජනස්සරයෝ ද; අරඤ්ඤමෙව, අරණ්‍යය ම ය; ඉධ පන, මෙහි වනාහි; නදීආදීනං, නදී ආදිය නමන්; විසුංසීමාභාවෙන, විසුංසීමා භාවයෙන්; (උදකුකෙඛපයෙන් වෙන් කරගනු ලබන සීමා හෙයින්) ගතිතත්තා, ගන්නාලද බැවින්; තං අවසෙසං ඵව, ඉන් අවශේෂවූ ම ප්‍රදේශය; අරඤ්ඤනති, අරණ්‍ය යයි; ගහෙනබ්බං, ගතයුතු යි; තත්ථ ව, එහි ද; යත්තකෙ පදෙසෙ, යම්පමණ ප්‍රදේශ යෙක් හි; ඵකං අරඤ්ඤනති, ඵකම අරණ්‍යයයි; වොහරනති, ව්‍යවහාරකෙරෙද් ද?; අයං, මෝනොමෝ; ඵකාරඤ්ඤාසීමා, ඵකාරඤ්ඤා සීමා වේ; සබ්බං ඉන්ද්‍රපුරමපි, සියලු ඉන්ද්‍රපුරය ද; ඵකාරඤ්ඤාසීමා, ඵකාරඤ්ඤාසීමායි; අසුරයක්කපුරාදි, අසුරයක්කපුරාදිය ද; තථා, එසේ මැ යි; ආකාසට්ඨකදෙවබ්‍රහ්මවිමානානි පන, ආකාසට්ඨක දෙවබ්‍රහ්මවිමානයෝ වනාහි; සමන්තා, ගාත්පස්හි; පච්චෙකං, චෙනචෙන ම; ආකාසපරිවර්තනානි, අහසෙහි පිරිසුන් වුවාහ; අරඤ්ඤාසීමා, අරඤ්ඤා සීමානොමෝ; සමුද්දමජෙඛ, මුහුදු මැද; පබ්බනදිපකා විය, පඨිත හා දූපත් මෙති; තත්ථ සබ්බත්ථ, ඒ සියලු තන්හි; සත්තබ්බන්තරසීමාය, සත්තබ්බන්තරසීමායෙහි; අරඤ්ඤා සීමාය මෙව වාති, අරණ්‍යසීමාවෙහි ම කියා හෝ; කමමං කාතබ්බං, කම් කටයුතුයි;

තසමා, එහෙයින්; ඉධාපි, මෙහි ද; උපරි, අරඤ්ඤානලොක සභං, මතු අරණ්‍යනලය සමග; හෙට්ඨා පඨවියා, යට පොළවෙහි; ඵකාරඤ්ඤාවොහාරාභාවා, නුදෙක් අරණ්‍ය ව්‍යවහාරයක් නැති බැවින්; විසුංඅරඤ්ඤාසීමාති, විසුං අරඤ්ඤාසීමා යයි; ගහෙන බ්බනති ව, ගතයුතු යයි ද; ලිඛිතං, ලියනලදි; යා සීමා පන, යම් සීමාවක් වනාහි; “සබ්බාභික්ඛවෙ නදීඅසීමාති, “සබ්බාභික්ඛවෙ නදී අසීමා” යන; ආදිනා, මේ ආදි වශයෙන්; නදීආදීනං, නදී ආදීන්ගේ; අනෙතා, අනුලත; බ්බසීමාය, බ්බසීමාවගේ; සමමන්තනං ඵව, සමමතකිරීම ම; යදි, ඉදින්; පටික්ඛිතතං න භවෙය්‍ය, ප්‍රතික්ෂේප

ඡන්දසංරජුපි එසෙවනයොති වුත්තං. විමනිවිනොදනියමපන,
නදිසමුද්දුඡන්දසංරජුපි නාව අට්ඨකථායං අත්තනො සභාවෙන
බ්බසිමසදිසාති ආදිනා වුත්තනතා සීමතා සිඛාති ආගතං, සමුද්දු
ඡන්දසංරජුපි එසෙව සඛගහං ගවජනති. ඉදං හි බ්බසිමා
දිනං සඤ්ඤපතො පාසඛිතිකවසෙන පරිදිපනං අභිමතත්ථසාපි
පයොජනතෙනන වෙත්ථ වුත්තනති දට්ඨබ්බං.

සමතතා වා'යං සීමාසාමඤ්ඤදීපති.

කරණ ලද්දේ නො වන්නේ ද? (වන්නේ මය.) කුමක් හෙයින්ද?
යන්.) සබ්බසො, සඵප්පකාරයෙන්; අසීමභාවෙන, සීමාවෙන් නො
වන හෙයින්; (නදි ආදීන්ගේ ඇතුළත බ්බසිමාභාවය සිදු නො
වන බැවින් ප්‍රතික්ෂේප කරණ ලද්දකි සේයි.) (යසමා, නදි ආදීන්ගේ
ඇතුළත බ්බසිමාභාවය යම් හෙයකින් සිදු නොවේද?) තසමා,
එහෙයින්; යථා වුත්තලකඤ්ඤා, යථොක්තලක්ෂණ ඇති; අයං,
මෝනොමෝ; නදිසීමා නාම, නදිසීමානම් වේ; සා පන, ඒ නදි
සීමානොමෝ වනාහි; අත්තනොසභාවෙනෙව, තමන් නිසභියෙන් ම;
බ්බසිමසදිසා, බද්ධිමි සමානය; (එබැවින්) එත්ථ, මෙහි; සබ්බඤ්ඤ
සඛිකකමමං, සියලු ම සඛිකකම්, කාතුං, කරන්ට; වට්ඨති, වටී; සමුද්දු
ඡන්දසංරජුපි, සමුද්දුඡන්දසංරජුපි ද; එසෙව නයොති, මේ ම
ක්‍රම යයි; අට්ඨකථායමපි, අටුට්ඨකථායෙහි ද; වුත්තං, කියන ලදී; නදි
සමුද්දුඡන්දසංරජුපි, නදිසමුද්දුඡන්දසංරජුපිමාවන්; නාව, පළමු කොට
අට්ඨකථායං, අටුට්ඨකථායෙහි; අත්තනො සභාවෙන, තමන්ගේ සවභාව
යෙන්; බ්බසිමසදිසාති, බ්බසිමා සමානයයි; ආදිනා, මේ ආදි
වශයෙන්; වුත්තනතා, කියන ලද බැවින්; සීමතා, සීමාභාවය;
සිඛාති, සිඛ යයි; ආගතං, ආගේ යි; සමුද්දුඡන්දසංරජුපි, සමුද්දු
ඡන්දසංරජුපි සීමාවෝ ද; එසෙව, මෙහි ම; සඛගහං ගවජනති, සඛග්‍රහ
යට යෙක්; ඉදං හි, මෙය වනාහි; බ්බසිමාදිනං, බ්බසිමාදීන්ගේ;
සඤ්ඤපතො, පිඩුකිරීමෙන්; පාසඛිතිකවසෙන, ප්‍රාශ්නිතිකවශයෙන්;
ප්‍රශ්නිතනම්:-එක් යම් දෙයක් කරන්නට පටන්ගත්කල්හි කාරණයක්
නැතුව ම අනිකක් සමඟ වීමයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම්:-උදකුණෙක පාදි
සීමාවන්ගේ ලක්ෂණ දක්වන්ට යාමෙන් අනිකුදු බ්බසිමාදීන්ගේ
සවභාව අවයව දක්වන්ට ලැබීම ප්‍රසංගයෙන් සිඛ යයි දනවුනු.
“පසඛිතා ආගතං පාසඛිතිකං, “පසඛිත” ශබ්දයා කෙරෙන් ආගතානි
යෙහි “යෙනවා” යනාදියෙහි “වා” ශ්‍රවණයෙන් “ඤ්ඤ” වූ නැති.)
පරිදිපනං, දැක්වීම; එත්ථ, මෙහි; අභිමතත්ථසාපි, අභිමතානිථියාගේ ද;
පයොජනතෙනන ව, ප්‍රයොජන භාවයෙන් ද; විමනිවිනොදනියං
පන, විමනිවිනොදනියෙහි වනාහි; වුත්තනති, කියන ලද්දකි;
දට්ඨබ්බං, දනවුනුයි.

ඉතො පරං යථාච්ඡත්තා'භිමතත්ථෙව වක්කාම පාලියම්පන අබ්බසීමාසඛානානං උදකුක්කෙපසීමාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤ සමබ්බෙහි සති සමොදජ්ඣොත්ථරණදොසා නා'නුඤ්ඤතා, නථාපි අට්ඨකථා යම්පන යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පච්ඡා සමමනාවවාදිනා පච්ඡා සමමනාය අසීමන්තඤ්ඤ නියමෙතො, න භික්ඛවෙ සීමාය සීමා සමභිඤ්ඤාබ්බාති ආදිනා උභින්නං බ්බසීමානං සමොදජ්ඣොත්ථරණදොසෙ ච පරි වජ්ජෙතො, අනුජනාමි භික්ඛවෙ සීමං සමමනානොතන සීමන්තරිකං යපෙතො සීමං සමමනතිතුනති තාසං අන්තරා සීමන්තරිකං යපෙතො

අයං සීමාසාමඤ්ඤදීපනී, මේ සීමාසාමඤ්ඤදීපනී නොමෝ; සමන්තාව, සමාප්ත කරණලදු.

ඉතො පරං, මෙසින් මතු; යථාච්ඡත්තඅභිමතත්ථෙව, යථොක්ත අභිමතානීය ම ; වක්කාම, කියන්නෙමු; පාලියම්පන, පෙළෙහි වනාහි; අබ්බසීමාසඛානානං, අබ්බසීමාසඛානාන වූ; උදකුක්කෙපසීමාදීනං, උදකුක්කෙපසීමාදීන්ගේ; අඤ්ඤමඤ්ඤ සමබ්බෙහි සති, ඔවුනොවුන් (එකිනෙකට) සමබ්බෙහි ඇතිකල්හි; සමොදජ්ඣොත්ථරණදොසා, සීමාසමොදජ්ඣොත්ථරණදොසයෝ; නා'නුඤ්ඤතා, අනු නො දන්නා ලදහ; නථාපි, එසේද වුවත්; අට්ඨකථා යම්පන, අටුවායෙහි වනාහි; යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පච්ඡා සමමනා ඉති "යෙසං භික්ඛවෙ=පෙ=සමමනා" යන; ආදිනා, මේ ආදිවශයෙන්, පච්ඡා සමමනාය, (ප්‍රථම සමමන සීමාව සමභිඤ්ඤාය කොට) පසුව බඳින ලද සීමාවගේ; අසීමන්තඤ්ඤ, අසීමභාවය ද; නියමෙතො; නියම කොට; න භික්ඛවෙ සීමාය සීමා සමභිඤ්ඤාබ්බාති, "න භික්ඛවෙ = පෙ=සමභිඤ්ඤාබ්බාති" යන; ආදිනා, මේ ආදි වශයෙන්; උභින්නං බ්බසීමානං, බ්බසීමා දෙදෙනාගේ; සමොදජ්ඣොත්ථරණදොසෙ ච, සමභිඤ්ඤාඅජ්ඣොත්ථරණ දොසයන් ද; (සමභිඤ්ඤාදොසය නම්:- නමන්ගේ බ්බසීමාවෙන් මෙරමාගේ බ්බසීමාව කොයාග්‍රමාත්‍රයේ පටන් කම්කිරීමට සතරනමකට නො පොහොනා ප්‍රදේශය දක්වා, නමන්ගේ සීමාවට ඇතුල් කොට සමමනකිරීම සීමාසමභිඤ්ඤාදොස නම්:- අජ්ඣොත්ථරණ දොසය නම්:- නමන්ගේ බ්බසීමාවෙන් අනුන්ගේ බ්බසීමාව මදිනා කිරීම (හෙවත්) අනුන්ගේ බ්බසීමාව සියල්ල ම හෝ ඇගේ එකප්‍රදේශයක් හෝ නමාගේ සීමාවට ඇතුල් කොට බැඳ ගැනීම සීමා අජ්ඣොත්ථරණ දොස නම්.) පරිවජ්ජෙතො, දුරු කොට; අනුජනාමි භික්ඛවෙ සීමං සමමනානොතන සීමන්තරිකං යපෙතො සීමං සමමනතිතුනති, "අනුජනාමි භික්ඛවෙ=පෙ=සමමනතිතුං" යනුවෙන්; තාසං අන්තරා ඒ බ්බසීමාවන් අතර; සීමන්තරිකං යපෙතො, (අසමමිශ්‍රභාවය පිණිස) සීමන්තරිකය නමා; සමමනතිතුං, සමමන කිරීමට; අනුඤ්ඤානසුත්තසාමන්තියෙන ච, අනු

සමන්තසංගමයෙහි අනුඤ්ඤානසුත්තසාමන්තියෙන ච, අබ්බසීමානම්පි
තාසං උප්පත්තිකාලෙ වෙව පච්ඡා ච පාලිමුත්තකො සමොදදෙසො
පටිකම්මෙනා, තථා සීමන්තරිකා ච චුත්තා, තෙනාහ උදකුකෙඛප
සීමාකථායං..... නදියා පන කම්මං කර්සාමා'ති ගතෙහි සවෙ නදී
පරිපුණ්ණා හොති සමතිත්තිකා උදකසාරිකං නිවාසෙත්වාපි අනෙතා
නදියං යෙව කම්මං කාතබ්බං, සවෙ න සකෙකානති නාවායපි
යත්වා කාතබ්බං,

ගච්ඡන්තියා පන නාවාය කාතුං න වට්ටති, කසමා? උදකු
කෙඛපමත්ත මෙවති සීමා නා නාවා සීසමෙව අතිකකමති, එවං සති
අඤ්ඤාසා සීමාය ඤාති අඤ්ඤාසා අනුසාවණා හොති, තසමා නාවං
අරිතෙතන වා යපෙත්වා පාසාණෙ වා ලමෙත්වා අනෙතානදියං
ඡාරුකෙඛ වා බත්ති කම්මං කාතබ්බං..... අනෙතානදියං බබ්බෙ
අට්ඨකෙපි අනෙතානදියං ඡාරුකෙඛපි තිත්ති කාතුං වට්ටති,

දන්තාලද සුත්තසාමන්තියෙන් ද; අබ්බසීමානම්පි, අබ්බසීමාවන්ගේ
ද; තාසං, ඔවුන්ගේ; උප්පත්තිකාලෙවෙව, උප්පත්ති කාලයෙහි ද;
පච්ඡා ච, පසුව ද; පාලිමුත්තකො, පෙළෙන් උදරණලද්දා වූ;
සමොදදෙසො, සංකර්මදෙව්‍යයෙන්; පටිකම්මෙනා, ප්‍රතික්ෂේප
කරණලදී; (සංකර්ම, සමොද, සම්බන්ධ, යනු එකානුකූල.) තථා,
එසේ ම; සීමන්තරිකා ච, සීමන්තරිකා ද; චුත්තා, කියන ලදී; උද
කුකෙඛපකථායං, උදකෝත්තක්ෂේප කථායෙහි; තෙන, එහෙයින්;
ආහ, කිය; නදියා පන, නදියෙහි වනාහි; කම්මං කර්සාම ඉති,
කම් කරන්නෙමු යයි; ගතෙහි, පැමිණියවුන් විසින්; සවෙ, ඉදින්;
නදී, නදීතොමෝ; පරිපුණ්ණාහොති, පිරුණා වේ ද; සමතිත්තිකා,
සමව ප්‍රණාහි යනාදි අතීතී වේද; ("සමතිත්තිකානි" භාවනාපුං
සකතිදෙසො.")

("බ්‍රහ්මඤ්ඤානසුත්තෙ අනාදිසීමා අත්මත්ත මෙව දෙසෙත්වා"
සමතිත්තිකා යනු යොදන ලදී.)

ගච්ඡන්තියා, යන්නාවූ; නාවාය පන, නැවෙහි වනාහි; කාතුං;
කම් කරන්ට; නවට්ටති, නො වටී; කසමා, කුමක්හෙයින් ද? යත්;
හි, යම්හෙයකින්; සීමා, සීමාතොමෝ; උදකුකෙඛපමත්තං එව,
උදකුකෙඛපමාත්‍රය ම; වේ ද? (එහෙයින්;) නං, ඒ සීමාව; නාවා, නැව
තොමෝ; සීසං එව, සීසුව ම; අතිකකමති, ඉක්ම වයි; එවං සති
එසේ අතිකල; අඤ්ඤාසා සීමාය, අතික්ෂීමාවෙක්හි; ඤාති,
ඤාතිය වෙයි; අඤ්ඤාසා, අතික්ෂීමාවෙක්හි; අනුසාවණා, අනුසා
වණාව වේ; තසමා, එහෙයින්; නාවං, නැව; අරිතෙතන වා, පලපතින්
ගෝ; (රිටකින් ගෝ) යපෙත්වා, නවත්වා; පාසාණෙ වා, පාසාණ

සචෙ පන රුකකසු සාබා වා තනො නිකකනපාරොහො වා බිහි
නදිනිරේ විහාරසීමාය වා ගාමසීමාය වා පතිට්ඨිනො, සීමං වා
සොධෙතො සාබං වා ඡිඤ්ඤා කමමං කාතබ්බං බිහිනදි
නිරේ ජනරුකකසු අනෙතානදිං පට්ටස්සාබාය වා පාරොහො
වා නාවං බක්ඛිතො කමමං කාතුං නවට්ඨති, කරොනොති සීමා වා
සොධෙතබ්බං ඡිඤ්ඤා වාසු බිහි පතිට්ඨිතභාවො නාසෙනබ්බං
නදිනිරේ පන බාණුකං කොට්ටෙතො තත්ථ බ්බනාවාය නවට්ඨති
යෙව නදියං සෙතුං කරොනති සචෙ අනෙතානදියං යෙව සෙතු
වා සෙතුපාදා වා සෙතුවති සිතෙති කමමං කාතුං වට්ඨති, සචෙ
පන සෙතු වා සෙතුපාදා වා.

යන් හෝ; ලඹෙතො, එල්ල ගෙණ; අනෙතානදියං, ඇතුල් නදි
යෙහි; ජනරුකක වා, හටගත් රුකෙහි හෝ; බක්ඛිතො, බැද;
කමමං කාතබ්බං, කමී කටයුතුයි; අනෙතානදියං, ඇතුල් නදියෙහි;
බබ්බ, බදිනලද; අට්ටකෙපි, අට්ල්ලෙහි ද; අනෙතානදියං, නදිය
තුළ; ජනරුකකපි, හටගත් රුකෙහි ද; සිතෙති, සිටියවුන් විසින්;
කාතුං, කමී කරන්ට; වට්ඨති, වටී; සචෙ පන, ඉදින් වනාහි;
රුකකසු, වාක්‍ෂයාගේ; සාබාවා, ශාබාවක් හෝ; තනො, ඒ රුකින්;
නිකකන පාරොහො වා, නික්මුනු අරළුවක් හෝ; බිහිනදිනිරේ,
පිට ගංඉවුරෙහි; විහාරසීමාය වා, බ්බසීමාවෙහි හෝ; ගාමසීමාය
වා, ගාමසීමාවෙහි හෝ; පතිට්ඨිනො, පිහිටියේවේ ද; සීමං වා,
සීමාව හෝ; සොධෙතො, ශුචි කොට; සාබං වා, ශාබාව හෝ; ඡිඤ්ඤා,
සිද; කමමං කාතබ්බං, කමී කටයුතුයි; බිහිනදිනිරේ, පිට ගංඉවු
රෙහි; ජනරුකකසු, හටගත් වාක්‍ෂයාගේ; අනෙතානදිං, නදිය
තුළට; පට්ටස්සාබාය වා, පිටිටු අත්තෙහි හෝ; පාරොහො වා,
අරළුවෙහි හෝ; නාවං බක්ඛිතො, නැව බැද; කමමං කාතුං, කමී
කරන්ට; න වට්ඨති, නො වටී; කරොනොති, කරන්නන් විසින්;
සීමා වා, සීමාව හෝ; සොධෙතබ්බං, ශුචි කටයුත්තිය; අසු,
මේරුක අත්ත හෝ අරළුව හෝ; ඡිඤ්ඤා වා, සිද හෝ; බිහිපති
ට්ඨිතභාවො, බැහැර පිහිටි ස්ථානය; නාසෙනබ්බං, නැසියයුතුයි;
නදිනිරේ පන, ගංඉවුරෙහි වනාහි; බාණුකං කොට්ටෙතො, කණුවක්
සිටුවා; තත්ථ, එහි; බ්බනාවාය, බදින ලද නැවෙහි; න වට්ඨතියෙව,
කමීකරන්ට නොවටී මය; නදියං, නදියෙහි; සෙතුං කරොනති,
හෙයක් කෙරෙද්ද; සචෙ, ඉදින්; අනෙතානදියං එව, නදියතුළ ම;
සෙතු වා, හෙය හෝ; සෙතුපාදා වා, හේදඬුකණු හෝ වෙද් ද;
සෙතුවතිසිතෙති, හෙය සිටියවුන් විසින්; කමමං කාතු , කමී
කරන්ට; වට්ඨති, වටී; සචෙ පන, ඉදින් වනාහි; සෙතු වා, හෙය
හෝ; සෙතුපාදා වා, හේදඬුකණු හෝ;

බහිතීරෙ පතිට්ඨිතා කමමං කාතුං නවට්ඨති සීමං සොධෙත්වා
කාතබ්බං, අථ සෙතුපාදා අනෙතා සෙතු පන උභින්නමපි තීරානං
උපරි ආකාසෙ ඩිනො වට්ඨති'ති' ඵ්ඤ්ඤා, සචෙ පන රුක්ඛස්ස
සාබා වා වචාදිනා ව, බහි නදීතීරෙ ඡානරුක්ඛස්සෙවචාදිනා ව
නදීතීරෙ පන බාණ්ණකං කොට්ඨෙත්වා වචාදිනා ව, සචෙ පන සෙතු වා
සෙතුපාදා වා වචාදිනා ව, අනෙතානදියං පතිට්ඨිතානමපි රුක්ඛ
නාවා සෙතුනං විසභාගාය බබසීමායවා ගාමසීමායවා සභිං සමඛන්ඤ
විජ්ජමානෙ තත්ථ උදකුක්කෙපසිමුප්පන්නියා අභාවනො අට්ඨකථායං
කමමකරණං පටික්ඛපිත්වා, පුන, සීමං වා සොධෙත්වා ති බබසීමාය
වා ගාමසීමාය වා ඩිතභික්ඛුනං හත්ථපාසා'නායනබහිකරණවසෙන

බහිතීරෙ, පිට ඉවුරෙහි; පතිට්ඨිතා, පිහිටියාහු වෙද්ද; කමමං
කාතුං, කමකරන්ට; න වට්ඨති, නො වට්ඨ; සීමං සොධෙත්වා, සීමාව
ශුඬ කොට; කාතබ්බං, කමී කටයුතුයි; අථ, නැවත ද; සෙතුපාදා,
ඒ දඬුකණු; අනෙතා, ගහ තුළ වෙද්ද; සෙතු පන, ගෙය වනාහි;
උභින්නමපි තීරානං, දෙතෙරගේ; උපරි ආකාසෙ, මතු අහසෙහි;
ඩිනො, පිහිටියේ; වට්ඨති, කමී කිරීමට වටිය යනුයි; ඵ්ඤ්ඤා, මෙහි;
“සචෙ පන රුක්ඛස්ස සාබාවචාදිනා ව, “සචෙ පන-පෙ-සාබා
වාචාදිනා” යනුවෙන්ද; බහිනදීතීරෙ - පෙ- ඡානරුක්ඛස්සෙවචා
දිනා ව “බහිනදීතීරෙ-පෙ-රුක්ඛ සෙසෙවචාදිනා” යනුවෙන් ද; සචෙ
පන සෙතු වා සෙතුපාදාවචාදිනා ව “සචෙ පන සෙතු වා-පෙ-පාදා
වාචාදිනා” යනුවෙන් ද; අනෙතානදියං, නදිය තුළ; පතිට්ඨිතා
නමපි, පිහිටියාවූ ද; රුක්ඛනාවාසෙතුනං, වාස්ඤානාවාසෙතුන්ගේ;
විසභාගාය බබසීමාය වා, විෂභාගවූ බබසීමාව සමග ගෝ; ගාම
සීමාය වා සභිං, ගාමසීමාව සමග ගෝ; සමඛන්ඤ විජ්ජමානෙ
සමඛන්ඤයක් ඇතිකළ; තත්ථ, එහි; උදකුක්කෙපසිමුප්පන්නියා, උද
කුක්කෙපසිමාවගේ හටගැන්ම; අභාවනො, නො වනහෙයින්, අට්ඨ
කථායං, අටුවායෙහි; කමමකරණං, කමී කිරීම; පටික්ඛපිත්වා,
ප්‍රතික්ෂෙප කොට; පුන, නැවත; සීමං වා සොධෙත්වා, “සීමං
වා සොධෙත්වා” යනුවෙන්; බබසීමාය වා, බබසීමායෙහි ගෝ; ගාම
සීමාය වා, ගාමසීමායෙහි ගෝ; ඩිතභික්ඛුනං, ඩිට්ඨික්ඛුන්; හත්ථපා
සානායන, අත්පසටගැනීම; බහිකරණවසෙන, බහිසිමීකිරීම් වශ
යෙන්; සොධෙත්වා, ශුඬ කොට; තස්සං බබසීමායං වා, ඒ බබසීමා
වෙහි ගෝ; ගාමසීමායං වා, ගාමසීමාවෙහි ගෝ; කමමකරණං, කමී
කිරීම; වුත්තං, කියනලදි; (“අට්ඨකථායං” යි ගම්‍යමාන අභි ඇති
හෙයින් නොකිහු) සාබං වා ඡිද්ධිත්වා කමමං කාතබ්බනති, “සාබං
වා-පෙ-කාතබ්බං” යන; ඉමිනා, මෙයින්; උදකුක්කෙපසිමාය, උද
කුක්කෙපසිමාවෙහි; කමමං කතතුමිවජ්ජනානං, කමී කරන්ට රුචි

හොඳෙහි, තසං, බබසිමායං වා ගාමසිමායං වා කමකරණං
වුත්තං, සාබං වා ජි ජිකා කමං කාතබ්බනති ඉමිනා උදකුකෙබ්ප
සිමායං කමං කතකුමිච්ඡන්තානං ආධාරභූතස්ස රුක්ඛාදියස්ස විස
භාග සිමාහි සඬං විජ්ජමානසමබ්බන්ධස්ස අපනිනමනෙන උදකුකෙබ්ප
සිමා සමභවො ව තත් කමකරණාරහභාවො ව දස්සිතො, න
පන චිත්තං නදිබබසිමානං වා නදිගාමසිමානං වා අඤ්ඤාමඤ්ඤ
සමබ්බන්ධස්සති

තත් උදකුකෙබ්ප සිමාපි උප්පජ්ජිතා එකිභාවං ගච්ඡතිති
දස්සිතො යජ්ජෙවං වෙමා විසභාගසිමායො එකතො හුතා
පච්ඡා වා එකකබ්බෙ වා උප්පජ්ජෙය්‍යං, වෙපිබබසිමායො එකතො

ඇත්තවුන්ට; ආධාරභූතස්ස, ආධාර වු; රුක්ඛාදියස්ස, වාක්‍ෂාදියගේ;
විසභාගසිමාහි සඬං, විසභාගසිමාවන් හා; විජ්ජමානසමබ්බන්ධස්ස,
විද්‍යමානසමබ්බන්ධයාගේ; අපනිනමනෙන, පහවීම් මාත්‍රයකදී; උද
කුකෙබ්පසිමාසමභවො ව, උදකුකෙබ්පසිමාවගේ හටගැන්ම ද;
තත්, එහි; කමකරණාරහො ව, කමිකිරීමට සුදුසුබව ද; දස්සිතො,
දක්වනලදී; චිත්තං නදිබබ සිමානං වා, නදිබබසිමාදෙදෙනාගේ
හෝ; නදිගාමසිමානං වා, නදිගාම සිමාදෙදෙනාගේ හෝ; අඤ්ඤා
මඤ්ඤසමබ්බන්ධ සති, ඔවුනොවුන් සමබ්බන්ධස්සත් ඇතිකල;

තත්, එහි; උදකුකෙබ්පසිමාපි, උදකුකෙබ්පසිමානොමෝ ද;
උප්පජ්ජිතා, ඉපිද; එකිභාවං, සමබවට; න පන ගච්ඡතිති, නොයේ
ම යයි; දස්සිතො, දක්වනලදී; යදි, ඉදින්; එවං, මෙසේ; ඉමා වෙ
විසභාගසිමායො, මේ විසභාග සිමා දෙදෙනා; එකතො හුතා,
එකක් ව; පච්ඡා වා, පසුව හෝ, එකකබ්බෙ වා, එකක්‍ෂණයෙහි
හෝ; උප්පජ්ජෙය්‍යං, උපදින්නාහු නම්; වෙපි බබසිමායො, බඳ
සිම් දෙදෙනා ද; එකතො හුතා, එකක් ව; උප්පජ්ජන්තං, හටගැනීම
මට; භබ්බාහොනති, භව්‍යවෙන්; එවං සති, එසේ ඇතිකල්හි; පාලි
යාපි, පෙළට ද; අට්ඨකථාදිහිපි, අටුවාකථාදියට ද; විරුජ්ඣති,
විරුඬ වෙයි; පාලියා පන, පෙළෙහි වනාහි; “යෙසං භික්ඛවෙ සිමා
පච්ඡා සමමනා තෙසං තං කමං අධි ච්ඡිකං කුප්පං අට්ඨානාරහනති
‘යෙසං භික්ඛවෙ පෙ අට්ඨානාරහං’ යනු, වචනතො, වදාළහෙ
සින්; චිත්තං බබසිමානං විය, බබසිමා දෙදෙනාගේ මෙන්; සබ්බා
සං විසභාගසිමානා, සියලු විසභාගසිමාවන්; එකතො හුතා, එක්
ව; අසමභවතා එව, හට නො ගන්නාබව ම; සිඬා, සිඬය; තස්මා
එහෙසින්; උදකුකෙබ්ප බබසිමානංවා, උදකුකෙබ්ප බබසිමා
වන්ගේ හෝ; උදකුකෙබ්ප ගාමසිමානං වා, උදකුකෙබ්පගාමසිමා
වන්ගේ හෝ; අඤ්ඤාමපි විසභාගසිමානං වා; අනිකුදු විසභාග
සිමාවන්ගේ හෝ; එකතො හුතා, එක් ව, (මිශ්‍රව) සමභවො, හට

හුඹා උපපජ්ඣං භබ්බා ගොනති, එවං සති පාලියාපි අට්ඨකථා දීභිපි විරුජ්ඣති, පාලියමපන, යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පච්ඡා සමමනා නෙසං නං කමිං අධමිකං කුප්පං අට්ඨානාරහනති වචනතො විනාං බබසීමානං විය සබ්බාසං විසභාගසීමානං එකතො හුඹා අසමා වනා එව සිඛානසමා උදකුකෙඛප බබසීමානං වා උදකුකෙඛප ගාමසීමානං වා අඤ්ඤාසමපි විසභාගසීමානං වා එකතො හුඹා සමහවො නන්දවෙති ගහෙනබ්බො, සො පන අට්ඨකථා නයෙන නදී උදකුකෙඛප සීමානඤ්ඤා ගාම බබසීමානඤ්ඤා අරඤ්ඤා සත්තබ්බන්තරසීමානඤ්ඤා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසභාගතො විසයවිසයිභාවා යෙව සමහවො යුජ්ජතෙව, නති අඤ්ඤාමඤ්ඤා විසභාගානනති දට්ඨබ්බො අයමන්දො විසෙසතො උපරිපි පාකටො හෙසුති.

සමන්තාවායං පාලිමුත්තකසමෂෙදා සමෂෙදාදි දීපති.

එකවෙව පන ථෙරා අනෙතා නදියං බබට්ඨකසු අනාහවච සත්තට්ඨරතනතො පරතො ගාමසමබ්බෙත එකතො හුඹාසිතසෙ

ගැඤ්ඤමෙක්; නඤ්ඤ එව ඉති, නැත්තේ ම යයි; ගහෙනබ්බො, ගත යුතුයි; අට්ඨකථානයෙන, අට්ඨකථාක්‍රමයෙන්; නදීඋදකුකෙඛප සීමානඤ්ඤා, නදීඋදකුකෙඛප සීමාවන්ගේද ගාම බබසීමානඤ්ඤා, ගාමබබසීමාදෙදෙනාගේ ද; අරඤ්ඤාසත්තබ්බන්තරසීමානඤ්ඤා, අරඤ්ඤාසත්තබ්බන්තරසීමාවන්ගේද; අඤ්ඤාමඤ්ඤාසභාගතො, ඔවුනොවුන් සැ ජාතිසීමා හෙයින්; විසයවිසයිභාවාඑව, ආධාර ආධේයසභාවයෙන් ම; (සීමාවන්ගේ) සො පන සමහවො, ඒ හට ගැන්ම වනාහි, යුජ්ජතෙ එව, යෙදේ මැයි; (මෙහි භාවය:- අට්ඨකථා ක්‍රමයෙන් නදී උදකුකෙඛපසීමාදෙදෙනාගේද, ගාමබබසීමාදෙදෙනාගේද, *අරඤ්ඤාසත්තබ්බන්තරසීමාදෙදෙනාගේද, සමානති යවෙ, එහෙයින්, උදකුකෙඛපසීමාවට නදීසීමාව ආධාරය. උදකුකෙඛපසීමාව ආධේයසයයි, බබසීමාවට ගාමසීමාව ආධාරයි, බබසීමාව ආධේයසයයි, සත්තබ්බන්තරසීමාවට අරඤ්ඤාසීමාව ආධාරයි, සත්තබ්බන්තරසීමාව ආධේයසයයි,) අඤ්ඤාමඤ්ඤා විසභාගානං, ඔවුනොවුන් විසභාගසීමාවන්ගේ; (“සීමානං”යි ගමන්මාන අතී හෙයින් නොකීහු.) (එක්ව) මිශ්‍රව හටගැන්මෙක්, නති දට්ඨබ්බාති, නො ම දනුයුතු යයි, අයං අන්දො, මේ අතීයනෙම; උපරිපි, මත්තෙහිද; පාකටො හෙසුති, ප්‍රකටවන්නේයි;

අයං, මේ; පාලිමුත්තකසමෂෙදා සමෂෙදාදි දීපති, පාලිමුත්තක සමෂෙදා සමෂෙදා දි දීපති නොමෝ; සමන්තාව, සමාප්තකරණලද.

එකවෙව ථෙරා පන, ඇතැම් සථවිරහු වනාහි, අනෙතානදියං, ගහතුළ; බබට්ඨකසු, බඳින ලද අටලලට; අනාහවච, නො

තුනො හෙට්ඨා නදීලක්කිණ්ණස්ස විජ්ජමානත්තා උදකුකෙඛපෙන
 චුසිතබ්බතො තං සෙතුකොටිං අනෙතා කඛා උදකුකෙඛපසීමා
 සමභින්නා හුඛා උපපජ්ජතිකි වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, න
 සුත්තානුලොමිකං, විසභාගසීමාසමබ්බකෙන උදකුකෙඛපසීමා සමභ
 වාභාවො වුත්තනායෙනෙව ගහෙනබ්බොතො පනෙත්ථ ථෙරු
 පාළිඅට්ඨකථාටීකාසු ආගතො පාඨෙ අයොනිසො මනසිකාරව
 සෙන අභිනිවෙසා කඛා නදීලක්කිණ්ණස්ස විජ්ජමානත්තොති මජ්ඣි
 මපුරිසස්ස සබ්බත්ථාමෙන උක්ඛිත්තොදකපත්තොකාසස්ස අප්ප
 හොණකත්තොති ව සීමාසංකරං වදන්තා එවං ව්‍යාභරන්ති
 අනෙතානදියං පන අට්ටකස්ස පරිසපරියත්තතො සබ්බත්ථාමෙන

හැපි; සත්තට්ඨරත්තතො, හත්අටරියන්තිත්; පරතො, ඉදිරියෙන්;
 ගාමසමබ්බකෙන, ගම හා සමබ්බකියෙන්; එකතො හුඛා, එකතු ව;
 සීතසෙතුතො, සිටිහෙයගේ; හෙට්ඨා, යට; නදීලක්කිණ්ණස්ස, නදී
 ලක්කිණ්ණය නමා; විජ්ජමානත්තා, විද්‍යමාන බැවින්; උදකුකෙඛ
 පෙන, දියනගාදූමීමෙන්; (ජලයගැසීමෙන්) චුසිතබ්බතො, දියසසඨී
 වියහැකි බැවින්; තං සෙතුකොටිං; ඒ හෙයකෙළවර; අනෙතා
 කඛා, ඇතුල් කොට; උදකුකෙඛපසීමා, උදකුකෙඛපසීමාතොමෝ;
 සමභින්නා හුඛා, මිශ්‍රව; උපපජ්ජතිකි, උපදියයි; වදන්ති
 කියත්; තං, ඒකීම; තෙසං, ඔවුන්ගේ; මතිමත්තං, මතිමාත්‍රයකි;
 න සුත්තානුලොමිකං, සුත්‍රයට අනුලොමි නො වේ; විසභාගසීමා
 සමබ්බකෙන, විජ්ජනියසීමාසමබ්බකිවීමෙන්; උදකුකෙඛපසීමාසමභ
 වාභාවො, උදකුකෙඛපසීමාවගේ හටගැන්මක් නො වීම; වුත්ත
 නායෙනෙව, කියනලදකුමයෙන්ම; ගහෙනබ්බො, ගතයුතුයි; එත්ථ,
 මෙහි, තෙ පන ථෙරු ඒ තෙරවරු වනාහි; පාළිඅට්ඨකථාටී
 කාසු, පෙළඅටුවාටීකාවන්හි; ආගතොපාඨෙ, ආවා වූ පාඨයන්;
 අයොනිසො මනසිකාරවසෙන, නුනුවතින් මෙනෙහිකිරීම් වස
 යෙන්; අභිනිවෙසාකඛා, වරදවා පිහිටා ගෙන; නදීලක්කිණ්ණස්ස, නදී
 ලක්කිණ්ණයනමා; විජ්ජමානත්තොති; විද්‍යමාන බැවින් ද; මජ්ඣිම
 පුරිසස්ස, බලමැදුම් පිරිමිහුගේ; සබ්බත්ථාමෙන, සියලු ශක්ති
 යෙන්; උක්ඛිත්ත, ඉසිනලද; උදකපත්තොකාසස්ස, ජලය වැටී
 මෙහිඅවකාශයට; අප්පහොණකත්තො, නො පොහොණා බැවින්;
 සීමාසංකරං, සීමාසංකරය; වදන්තා; කියන්නාහු; එවං, මෙසේ;
 ව්‍යාභරන්ති, ව්‍යවහාර කෙරෙත්; අනෙතානදියං පන, නදියතුළ
 වනාහි; අට්ටකස්ස, අටලලසමබ්බක; පරිසපරියත්තතො, පිරිස්කෙ
 ලවරින්; සබ්බත්ථාමෙන, සියලු ශක්තියෙන්; උක්ඛිත්තොදකෙන,
 ඉසින ලද ජලයෙන්; යදා, යම්කලෙක්හි; සෙතුකොටි, හෙයකොණ
 චුසිතබ්බා සියා, සසඨීකටයුතුවේ ද; තදා, එකල්හි; සෙතුපාදා, ඒ

උකඛිතොදකොන යද්‍ය සෙතුකොටි පුසිතබ්බා සියා, තද්‍ය සෙතුපාද්‍ය උදකුකෙකපසිමාය අනොසාසිතා හොනති, තස්මා උභතොභාගෙන ගාමනදීසිමායො පුසිත්වා සීතරුකෙකන උපමෙනබ්බාති.

අයං තෙසං පඨමො වාදො, තෙසමෙත්ථ නිදස්සනම්දං නෙව යුජ්ජති, ගාමොදකුකෙකපසිමායො පුසිත්වා සීතසෙතුපාදෙහි ගාම නදීසිමායො පුසිත්වා සීතො රුකෙකා කථං උපමෙනබ්බා, තෙසං පුපුභුතතතා නෙව සමෙති ගාමොදකුකෙකපසිමායො පුසිත්වා වා ඉතරුපි විසභාගසිමායො පුසිත්වා වා සීතරුකකස්ස උපමෙනබ්බතො, නදී පන උදකුකෙකපසිමාය නිස්සයා, ගාමනදීනං සමබ්බතො අයමපන නදීසිමා සමභින්නාති වා ගාමසිමාසමභින්නාති

දමුකණු; උදකුකෙකපසිමාය, උදකුකෙකපසිමාවෙහි; අනොසාසිතා හොනති, ඇතුළත සිටියාහු වෙද්ද; තස්මා, එහෙයින්; උභතොභාගෙන, දෙපාර්ශ්වයෙන්; ගාමනදීසිමායො, ගාමසිමා නදීසිමාවන්; පුසිත්වා, සැඟී කොට; සීත රුකෙකන, සිටියාවූ වෘක්ෂය හා; උපමෙනබ්බාති, උපමාකටයුත්තියයි; කියායි.

අයං, මේ; තෙසං, ඔවුන්ගේ; පඨමො වාදො, ප්‍රථමවාදයයි. එත්ථ, මෙහි; තෙසං, ඔවුන්ගේ; ඉදං නිදස්සනං, මේ නිදශීනය; නෙව යුජ්ජති, නො ම යෙදෙයි; ගාමඋදකුකෙකපසිමායො, ගාම උදකුකෙකපසිමාවන්; පුසිත්වා, සැඟී කොට; සීතසෙතුපාදෙහි, සිටිසෙතුපාදයන් හා; ගාමනදීසිමායො, ගාමනදීසිමාවන්; පුසිත්වා, සැඟී කොට; සීතො රුකෙකා, සිටියාවූ වෘක්ෂයතෙම; කථං, කෙසේ; උපමෙනබ්බා, උපමාකටහැක්කේද? තෙසං, ඒ සෙතුපාදයන්; පුපුභුතතතා, (උදකුකෙකප පරිච්ඡේදයෙන්) බැහැර වූ බැවින්; නෙව සමෙති, නො සමවෙයි; (කුමක්හෙයින්ද? යත්. ගාමඋද කුකෙකපසිමායො, ගාමඋදකුකෙකප සිමාවන්; පුසිත්වා වා, සැඟී කොට හෝ; ඉතරුපි විසභාගසිමායො, අනිකුළු විසභාග සිමාවන්; පුසිත්වා, සැඟී කොට හෝ; සීතරුකකස්ස, සිටියාවූ වෘක්ෂයහට; උප මෙනබ්බතො, උපමාකටයුතු හෙයින්; නදී පන, නදී වනාහි; උද කුකෙකපසිමාය, උදකුකෙකපසිමාවට; නිස්සයා, අධාරයි; (නි අනොසාසනති එත්ථාති=නිස්සයා) ගාමනදීනං, ගාමනදී සිමා වන්ගේ; සමබ්බතො, සමබ්බයෙන්; අයමපන නදීසිමා, මේ නදී සිමාතොමෝ; සමභින්නාති වා, මිශ්‍රවූවායයි කියා හෝ; ගාමසිමා, ගාමසිමාතොමෝ; සමභින්නාති ව්‍ය, මිශ්‍ර වූ වා සිකියා හෝ; පාළිඅට්ඨ කථාදිසු, පෙළ අටුවාදියෙහි; නෙව දිස්සති, නො ම දක්නා ලැබේ; විමතිවිනොදනියං, විමතිවිනොදනියෙහි; තෙන, එහෙයින්; වුත්තං, කියනලදී; යා එතා පන, යම් බඳු වූ මේ; ලොකවොහාරසිඬා, ලොක ව්‍යවහාර සිඬ වූ; ගාමාරඤ්ඤනදීසමුද්ද ජනස්ස ජසිමා, ගාමාරඤ්ඤනදී

වා පාලිඅට්ඨකථාදිසු නොව දිසානි, තෙනොව වුත්තං විමතීවිනොද නිසං. යා පනොනා ලොකවොහාරසිඛා ගාමාදස්සනදිසමුද්ද ඡන්තස්සරසිමා පඤ්ච නා අඤ්ඤමඤ්ඤං රුක්ඛාදිසමිකුමෙපි දෙසං නාපඡ්ඡනති තථා ලොකවොහාරභාවනො, නති ගාමාදයො ගාම නතරුදීති නදීආදීති ව රුක්ඛාදිසමිකුමතෙනා සමතින්තාති ලොකෙ වොහරනති ලොකවොහාරසිඛානඤ්ච ලොකවොහාර තොව සමෙහදෙ වා අසමෙහදෙ වා ගහෙනබ්බො.

නාඤ්ඤතො, තෙනොව අට්ඨකථායං තාසං අඤ්ඤමඤ්ඤං කන්ථි සමෙහදනගො න දසසිතො, සාසන වොහාරසිඛො යෙව දස්සිතො, ඉමිනාව පන තෙසං පඨමවාදෙ තිරස්සකො, අසං තෙසං පඨමො දුබ්බිනකෙකා, පුන, සවෙ පන සෙච්ච වා සෙච්චාද වා බති

සමුද්දඡන්තස්සර සිමාකෙනෙක් වෙද්ද; නාපඤ්ච, ඔව්හු පස්දෙන; අඤ්ඤමඤ්ඤං, ඔවුනොවුන්; රුක්ඛාදිසමිකුමෙපි, වාක්ඛාදින්ගේ සමිකුම අතී කල්හි ද; දෙසං, සාකර දෙපයට; නාපඡ්ඡනති, නො පැමිණෙත්; (කුමක්හෙයින්ද? යත්.) (තමා) ලොකවොහාර භාවනො, එසේ ලොකව්‍යවහාරයක් නැතිබැවිනි; ගාමාදයො, ග්‍රාමා දිහ; ගාමනතරුදීති, අන්‍ය ග්‍රාමාදින් සමග ද; (“අඤ්ඤගාමො, ගාම නතරං, ගාමනතරං ආදි යස්ස සො = ගාමනතරුදි = තෙති ගාමන තරුදීති) නදීආදීති ව, නද්දින් සමග ද; රුක්ඛාදිසමිකුමතො, ගස් වැල් ආදියෙන් සමිකු වූ පමණකින්; සමතින්තාති, මිශ්‍රවුවාහයි; ලොකෙ, ලොකයෙහි; නති වොහරනති, නොම ව්‍යවහාර කෙරෙත්; ලොකවොහාරසිඛානඤ්ච, ලොකව්‍යවහාර සිඛ සිමාවන්ගේ ම; සමෙහදෙ වා, මිශ්‍රවීම හෝ; අසමෙහදෙ වා, මිශ්‍රනොවීම හෝ; ලොක වොහාරතොව, ලෝචනරිත්ම; ගහෙනබ්බො, ගතයුතුයි.

අඤ්ඤතො, අත් පරිද්දකින්, (න ගහෙනබ්බො.) නොගත යුතුයි; (යම් ගමක් අමුතු ගමක් හා ගස් වැල් ආදියෙන් සමිකු ව සිටි පමණින් මිශ්‍ර වූයේ යයි ලොක ව්‍යවහාර නො කෙරෙත්; ලොක ව්‍යවහාර සිඛ සිමාවන්ගේ මිශ්‍රවීම හෝ නො වීම හෝ ලෝ චන රින් ම ගතයුතුය යන අනුබන්ධය.) අට්ඨකථායං, අටුවායෙහි; තෙනොව, එහෙයින් ම කියන ලදි. තාසං, ඒ ගාමසිමාවන්ගේ; අඤ්ඤමඤ්ඤං, ඔවුනොවුන්; (එකිනෙකට) කන්ථි, කිසිතැනෙකින්; සමෙහදනගො, මිශ්‍රකක්‍රමය; න දසසිතො, නො දක්වනලදි; සාසනවොහාරසිඛො යෙව, ශාසන ව්‍යවහාරසිඛ යම; දසසිතො, දක්වනලදි; ඉමිනාව පන, මෙයින් ම වනාහි; තෙසං, ඒ තෙරවරුන්ගේ; පඨමො වාදෙ, ප්‍රථම වාදය තෙම; තිරස්සකො, ව්‍යභිච්ඡි; තෙසං, ඔවුන්ගේ; අසං, මේ; පඨමො දුබ්බිනකෙකා, ප්‍රථම දුර්විනිසයි; පුන, නැවතද;

තීරේ පතිට්ඨිතා කමමං කාතුං නවට්ටනී සීමං සොධෙත්වා කාත
 බබන්ති ඉමං අට්ඨකථාපාඨං දස්සන්තා, කමමං කාතු න වට්ටනීති
 තස්ස සෙතුනො ගාමසමිකේන සීමාසඛකරදෙසකරතා උදකු
 කෙට්ඨෙයි පි තස්මිං සෙතුමහී සිතෙති කමමං කාතුං න වට්ටනීති
 අභිප්පායොති අභිප්පායන්ථං වණ්ණන්ති, එන්ථ ව උදකුකෙට්ඨ
 පිමට්ඨෙයි තස්මිං සෙතුමහී වුත්තො යමධිප්පායො අයථාධිප්පා
 යොව, යදි පන සෙතුමහි වා සෙතුපාදෙ වා බහිතීරේ පතිට්ඨිතො
 තන්ථ උදකුකෙට්ඨෙයි උප්පජ්ජෙය්‍ය අට්ඨකථාවචනං පාළියා
 විසදිසමෙව, තස්මා සවෙ පන සෙතු වා සෙතුපාද වා බහිතීරේ
 පතිට්ඨිතා කමමං කාතුං නවට්ටනීති ඉමිතා තන්ථ උදකුකෙට්ඨෙයි
 ප්‍රත්‍යක්ෂා අභාවනො කමමකරණං පටික්ඛිපිත්වා,

සවෙපන, ඉදින් වනාහි; සෙතු වා, හෙය හෝ; සෙතුපාද වා, සෙතුපා
 දයෝ හෝ; බහිතීරේ, පිට ඉවුරෙහි; පතිට්ඨිතා, පිහිටියාහු ද; (එහි)
 කමමං කාතුං, කමීකරන්ට; න වට්ටනී, නො වටී; සීමං, සොධෙත්වා,
 සීමාව ශුඬ කොට; කාතබබන්ති, කටයුතුය යන; ඉමං අට්ඨකථා
 පාඨං, මේ අටුලා පාඨය; දස්සන්තා, දක්වන්නාහු; කමමං කාතුං
 න වට්ටනීති "කමමං කාතුං න වට්ටනී" යනු වෙන්; තස්ස සෙතුනො
 ඒ හෙයහේ; ගාමසමිකේන, ගම හා සමිකකම්මෙන්; සීමාසඛකර
 දෙසකරතා, සීමාසඛකර දෙයක කරණ බැවින්; උදකුකෙට්ඨ
 පිමට්ඨෙයි, උදකුකෙට්ඨ සීමාවෙහි පිහිටි; තස්මිං සෙතුමහී, ඒ
 ඒදණෙහි; සිතෙති, සිටියවුන් විසින්; කමමං කාතුං, කමී කරන්ට;
 න වට්ටනී ති, නො වටියයි; අභිප්පායොති, අදහසය යන; අභිප්පා
 යන්ථං, අභිප්පායාචාර්යක්; වණ්ණන්ති, වණ්ණනා කෙරෙත්, එන්ථව,
 මෙහි ද; උදකුකෙට්ඨෙයි පි, උදකුකෙට්ඨ සීමාවෙහි පිහිටියා වූ
 තස්මිං සෙතුමහී, ඒ හෙයෙහි යනු; වුත්තො, කියනලද; අයං අභි
 ප්පායො, මේ අභිප්පාය නෙම; අයථාධිප්පායොව, අනියම් අදහසක්
 මැ සි; යදි පන, ඉදින් වනාහි; සෙතුමහි වා, හෙය හෝ; සෙතුපාදෙ
 වා, සෙතුපාදයන් හෝ; බහිතීරේ, පිට ඉවුරෙහි; පතිට්ඨිතො, පිහිටි
 කල්හි; තන්ථ, එහි; උදකුකෙට්ඨෙයි පි, උදකුකෙට්ඨෙයි සීමාවෙහි ද;
 උප්පජ්ජෙය්‍ය, උපදින්නී නම්; අට්ඨකථාවචනං, අටුලා වචනය;
 පාළියා, පෙළට; විසදිසමෙව, සම නො වේ මය; තස්මා, එහෙයින්;
 තස්මා සවෙ පන සෙතුපාදෙව බහිතීරේ පතිට්ඨිතා කමමං
 කාතුං න වට්ටනීති "තස්මා සවෙ පන, පෙ, නවට්ටනී" යන;
 ඉමිතා, මෙයින්; තන්ථ, එහි; උදකුකෙට්ඨෙයි ප්‍රත්‍යක්ෂා, උදකු
 කෙට්ඨෙයි සීමාවගේ හටගැනීම; අභාවනො, නො වන හෙයින්; කමම
 කරණං, කමී කිරීම; පටික්ඛිපිත්වා, ප්‍රතික්ෂෙප කොට.

පුත සීමං සොධෙත්වා කාතබ්බම්චනෙන සෙතුනො ගාමෙක සමබ්බාගතත්තා ගාමසීමාභාවො, චුතො යෙවංති ගහෙනබ්බො යමධිප්පායථො සුඤ්ඤායං, පාලියා අට්ඨකථාවචනං න විරුජ්ඣති, තස්මා යං දුතියොපි වාදො පාලිඅට්ඨකථාදීති න සමෙති. (අසං තෙසං දුතියො දුබ්බිතකොනා.)

පුතෙකච්චානං ථෙරුනං වාදං සක්කාය ගාමසමබ්බසෙතුස්ස ගාමාභාවං චතතුකාමා කට්ඨමයසෙතුනො කොට්ඨකආචරණානං විය නදීලකඩණ විනාසනාභාවෙන ගාමාභාවතො අනොනානදියං හි සෙතුථචානං නිබණ්ණිතමතොන නදීලකඩණං න භිජ්ජතිති

පුත, වැලිදු; සීමං සොධෙත්වා, සීමාවගුඩ කොට; කාතබ්බං ඉති, කටයුතුය යන; අනෙත, මේ කියමනෙන්; සෙතුනො, හෙය; ගාම සමබ්බාගතත්තා, ගම හා එකට සමබ්බාගත ආබැවින්; ගාමසීමා භාවො, ගාමසීමාව; චුතො යෙවංති, කියනලද ම යයි; ගහෙනබ්බො, ගතයුතු වු; අයං අධිප්පායථො, මේ අභිප්පායානීය තෙම; සුඤ්ඤායං, ඉතා මැනවි; පාලියා, පෙළටද; අට්ඨකථාවචනං, අටුවා යෙහි කීම; න විරුජ්ඣති, විරුඬ නො වේ; තස්මා, එහෙයින්; අයං දුතියොපි වාදො, මේ දෙවන වාදය ද; පාලිඅට්ඨකථාදීති, පෙළ අටුවාදිය හා; න සමෙති, සම නො වේ; තෙසං, ඔවුන්ගේ; අසං, මේ; දුතියො දුබ්බිතකොනා, දෙවන දුබ්බිතකොන; පුත, නැවත ද; එක ච්චානං ථෙරුනං, ඇතම් තෙරවරුන්ගේ; (“විරෙහි සීලකඩකාදීති සමන්තාගතාති ථෙරු” දසවස්සාති රෙකදසවස්සාව ථෙරා, උභන පඤ්චවස්සා න වා, පඤ්චවස්සාති රෙකපඤ්චවස්සාව ම ඡක්ඛිමා” තෙසං ථෙරුනං,) වාදං සක්කාය, වාද සදහා; ගාමසමබ්බ සෙතුස්ස, ගම සමබ්බාගතයෙන්; ගාමාභාවං, ග්‍රාමකෂේත්‍රය නොවන බව; චතතුකාමා, කියනු කැමැත්තාහු; කට්ඨමය සෙතුනො, කාෂ්ටමයහෙයෙන් කොට්ඨක ආචරණානං විය, කොටු ආචරණයන්ගේ මෙන්; නදී ලකඩණ විනාසනාභාවෙන, නදී ලකඩණයාගේ බිඳීම නොවන බැවින්; ගාමාභාවතො, ගම නොවන බැවින්; අනොනානදියං හි, නදියතුළ ම; සෙතුථචානං, සෙතු ස්ථානයන්ගේ; නිබණ්ණිතම තොන, සිටුවීම් පමණකින්; නදීලකඩණං, නදීලකඩණය; න භිජ්ජ තිති, නො බිඳේ යයි; වදනා, කියන්නාහු; අට්ඨකථායං, අටුවා යෙහි; අනොනා නදියං, ගතතුළ; බබ්බෙ, බිඳිනලද; අට්ටකෙපි, අටල් ලෙහි ද; රුකෙකපි, රුකෙහි ද; සීතෙහි, සිටියවුන් විසින්; කච්චං කාතුං, කම් කරන්ට; වට්ටතිති, වට්ටනය යන; ඉමිනා පාඨෙන, මේ පාඨයෙන්; නිදස්සනං කරුනති, නිදසුන් කරත්; තෙසං, ඔවුන්ගේ; ඉදම්පි නිදස්සනං, මේ නිදසිය ද; තෙව සංසද්දති, නොම ගැළපෙයි; කස්මාහි වෙ, කුමක් හෙයින්ද? යත්, ගාමසමබ්බ

වදනනා, අට්ඨකථායං අනෙතානදියං බබෙ අට්ටකෙපි රුකෙබපි
 සිතෙහි කමමං කාතුං චට්ටනීති ඉමිනා පාඨෙන නිදසානං
 කරෙනති, ඉදමපි තෙසං නිදසානං නෙව සංසන්දනී, කසමාති
 වෙ, ගාමසමබ්බසෙතුනො වෙව අනෙතානදියං ගාමනො විසුං
 හුන්වා සිතානං අට්ටකරුකබ්බානඤ්ච විසදිසත්තා, තෙනෙව අට්ඨක
 ථායං බහිනිරෙ පනිට්ඨිතසෙතුසොපරිකමමකරණං පටික්ඛිපිත්වා
 අනෙතා නදියං යෙව සිතෙසු අට්ටකරුකබ්බානාම සෙතුසු කමම
 කරණං වුත්තං.

අයං තෙසං තතියො දුබ්බිතකෙකා.

පුත්‍ර, සීමං සොධෙත්වා කාතබ්බන්ති අට්ඨකථාවචනං නිසාය
 ගාමසමබ්බසෙතුපදෙසෙ උදකුකෙබපසීමායං කමමං කරොනෙතති
 ගාමසීමං සොධෙත්වා ච කාතබ්බන්ති අධිප්පායඤ්ච, කමමං කාතුං
 නචට්ටනී ති වචනං නිසාය ගාමසීමං සොධෙත්වා තසමිං සෙතු

සෙතුනො වෙව, ගාමසමබ්බ සෙයගේ ද; අනෙතානදියං, නදියතුළ;
 ගාමනො, ගමන්; විසුං හුන්වා, වෙන් ව; සිතානං, සිටියා වූ; අට්ටක
 රුකබ්බානඤ්ච, අට්ඨ හා වෘක්ෂයන් ද; විසදිසත්තා, අසමාන බැවිනි;
 අට්ඨකථායං, අටුවායෙහි; තෙනෙව, එහෙයින් ම කියනලදී; බහි
 නිරෙ, පිට ඉවුරෙහි; පනිට්ඨිතා, පිහිටියා වූ; සෙතුසා, හෙයගේ;
 උපරි, මතුයෙහි; කමමකරණං, කමිකිරීම; පටික්ඛිපිත්වා, ප්‍රතික්ෂෙප
 කොට; අනෙතා නදියං යෙව, නදියතුළ ම; සිතෙසු, සිටියාවූ;
 අට්ටකරුකබ්බානාමසෙතුසු, අට්ඨරුක් නැව් හේවල; කමමකරණං;
 කමි කිරීම; වුත්තං, කියන ලදී; තෙසං, ඔවුන්ගේ; අයං, මේ,
 තතියො දුබ්බිතකෙකා, තුන් වන දුබ්බිතකීයයි.

පුත්‍ර, වැලිදු; සීමං සොධෙත්වා, සීමාව ගුඛකොට; කාතබ්බන්ති,
 කටයුතුය යන; අට්ඨකථාවචනං නිසාය, අටුවාවචනය නිසා; ගාම
 සමබ්බසෙතුපදෙසෙ, ගාමසමබ්බ ඒ දඬු පෙදෙසෙහි; උදකුකෙබප
 සීමායං, උදකුකෙබපසීමායෙහි; කමමං කරොනෙතති, කමිකරන්
 නවුන් විසින්; ගාමසීමං සොධෙත්වා, ගාමසීමාව ගුඛකොට ම;
 කාතබ්බන්ති, කටයුතුය යන; අධිප්පායඤ්ච, අභිප්‍රායක්ද; කමමං
 කාතුං නචට්ටනීති, කමිකරන්ට නොවටි යන; වචනං නිසාය,
 වචනය නිසා; ගාමසීමං සොධෙත්වා, ගාමසීමාවගුඛකොට; තසමිං
 සෙතුපදෙසෙ පි, ඒ හෙය පෙදෙසෙහි ද; උදකුකෙබපසීමායං,
 උදකුකෙබපසීමායෙහි; කමමං කාතුං, කමිකරන්ටචට්ටනෙ වා නි,
 වටි මය යන; අධිප්පායඤ්ච, අභිප්‍රායක්ද; වදනති, කියන්; සො, ඒ
 අභිප්‍රායතෙම; තෙසං, ඔවුන්ගේ; විපලාසගාහො හි, විචලිත
 ග්‍රාහයෙක් මැයි; (පෙරලාගැන්මක්මය) අට්ඨකථායං අටුවායෙහි;

පදෙසෙ පි උදකුකෙකප සීමායං කමමං කාතුං වට්ටනෙ වාති අභි ප්‍රායස්කල්ප වදනති, සො හි තෙසං විපල්ලාස ගාහො, න හි අධිකථායං තස්මිං සෙතුපදෙසෙ කමමකරණං වුත්තං, සෙතුපදෙසො නාම සෙතුනො පනිට්ඨානොකාසො, සෙතු නාම කමමං කරො න්‍යානං ආධාරො, තස්මිං ආධාරෙ එව කමමාරහන්තං විහිතං, න පි අධිකථායං ගාමසීමං සොධෙත්වා සෙතුපදෙසෙ උදකුකෙකප සීමාය කමමකරණං වුත්තං, ගාමසීමාය සමබ්බෙ සති උදකුකෙකප සිමුප්පත්තියා අභාවනො තස්සං ගාමසීමායං එව කමමං කාත බ්බන්ති වුත්තමෙව, එත්වා පි කාරණං වුත්ත නයෙනෙව දට්ඨබ්බං.

අයං තෙසං චතුර්‍යො දුබ්බිතකෙකා.

පුත්ත, ඉධ පන එකච්ච ථෙරු ගාම සමබ්බිකස්ස සෙතුනො ගාම භාව සමහතිත්තතා තස්මිං ගාමසබ්බානෙ සෙතුමහි යෙව කමමං කරොනෙති ගාමසීමං සොධෙත්වා කාතබ්බං න සෙතුසම්පෙ උදකපිට්ඨෙ ති අත්ථං වණ්ණන්ති ති වදන්තා, අයමෙත්ථ තෙස

තස්මිං සෙතුපදෙසෙ, ඒ තේදඬු පෙදෙසෙ හි; කමමකරණං, කමම කිරීම; න වුත්තං හි, නො කියනලදමය; (මෙනැන්ති, හි; ශබ්ද අව ධාරණාච්චාවිඨ, න හි" සි, අසථාන ප්‍රයුක්තවු ව ද, වුත්තං" යනු හා සමබ්බිසි.) සෙතුපදෙසො නාම, සෙතුප්‍රදෙශය නම්; සෙතුනො, හෙයහේ; පනිට්ඨානොකාසො, පිහිටීමේ අවකාශ (සථාන) යයි; සෙතුනාම, හෙය නම්; කමමං කරොන්තානං, කමම කරන්නවුන්ට; ආධාරො, ආධාරයයි; (ආධාරියති අසමින්නි ආධාරො) තස්මිං ආධාරෙ එව, ඒ ආධාරයෙහිම; කමමාරහන්තං, කමමාච්චිව; විහිතං, ප්‍රකාශ කරණලදී. ගාමසීමං සොධෙත්වා, ගාමසීමාව ශුචිකොට; සෙතු පදෙසෙ, ඒදඬු පෙදෙසෙහි; උදකුකෙකප සීමාය, උදකුකෙකප සීමා යෙහි; කමමකරණං, කමම කිරීමක්; න පි වුත්තං, නො කියනලද මය. ගාමසීමාය, ගාමසීමාව හේ; සමබ්බෙ සති, සමබ්බික අභිකල; උද කුකෙකපසිමුප්පත්තියා, උදකුකෙකප සීමාවගේ හටගැන්ම; අභාවනො, නොවන හෙයින්; තස්සං ගාමසීමායං එව, ඒ ගාමසීමා යෙහි ම; කමමං කාතබ්බන්ති, කමම කටයුතුයයි; වුත්තමෙ ව, කියන ලද මය. එත්වා පි, මෙහි දු; කාරණං, කාරණය; වුත්ත න යෙනෙ ව, කියනලද ක්‍රමයෙන්ම; දට්ඨබ්බං, දතයුතුයි.

තෙසං, ඔවුන් හේ; අයං චතුර්‍යො දුබ්බිතකෙකා, මේ සිවුවන දුර්විතකීක යයි.

පුත්ත, නැවතද; ඉධ පන, මෙහි වනා හි; එකච්ච ථෙරු, ඇතැම් තෙරුන්; ගාමසමබ්බිකස්ස, ගම සමබ්බිකාව; සෙතුනො, හෙය නමා;

මහි නිවෙසොති අත්තනොතිනිවෙසං පරෙසු ආරුපෙන්නො පප ඤච්චා අත්තනො වාදං පතිට්ඨාපෙතුං එකතොත අට්ඨකථාන යෙන උජ්ජපටිපක්ඛාති ව වච්චා, වුත්තං හි අට්ඨකථායං, සවෙ ආව රණෙන වා කොට්ඨකබ්බෙන වා සොතං පච්ඡිජ්ජති උදකං න පපවත්තති අපපවත්තනට්ඨානෙ කමමං කාතුං න වට්ටති, ආවරණ මත්තෙ පි කමමං කාතුං න වට්ටති. පෙ. නදිං විනාසෙත්වා තලාකං කරොනති හෙට්ඨා පාලිබ්බා උදකං ආගන්ත්වා තලාකං පුරෙත්වා තිට්ඨති එත්ත කමමං කාතුං න වට්ටති, නදිතො නිගත මාතිකාය න වට්ටති,

ගාමභාවසංඛිතතතා, ග්‍රාමකෂෙත්‍ර භාවයෙහි ඇතුළත් වූ බැවින්; තසම් ගාමසංඛිතතෙ සෙතුමහි යෙව, ඒ ග්‍රාම සංඛිතතා ඒද කෙසෙහි ම; කමමං කරොන්නෙති, කමිකරන්තන් විසින්; ගාමසීමං සොධෙත්වා, ගාමසීමාව ශුචිකොට; කාතබ්බං, කටයුතුය; සෙතුස මිපෙ, හෙය සමිපයෙහි වූ; උදකපිටෙට්ඨ, දිය මතුයෙහි; න ඉති, නො කටයුතුය යි; අත්ථං, අදහසක්; වණ්ණන්තතිති, වණන් යයි; වදන්තා, කියන්නාහු වෙත්. එත්ත, මේ කියමනෙහි; තෙසං, ඔවුන්ගේ; අයං අභිනිවෙසො, මේ වරදවා පිහිටා ගැන්මයි; ඉති, මෙසේ; අත්තනො, තමන්ගේ; අභිනිවෙසං, අභිනිවෙසය; පරෙසු, අනුන් කෙරෙහි; ආරුපෙන්නො, නගන්නාහු; පපඤච්චා, විහාර කොට; අත්තනො වාදං, තමන් කියමන; පතිට්ඨාපෙතුං, පිහිටුවන්ට; එකතොත, එකතින්; අට්ඨකථාන යෙන ව, අටුවාක්‍රමයෙනුත්; (අටුවාවටත්) උජ්ජපටිපක්ඛාති, ඉදුරු පටහැණිවූවාහ යි; වච්චා, කියා; අට්ඨකථායං, අටුවායෙහි; වුත්තං හි, කියනලද මැයි. සවෙ; ඉදින්; ආවරණෙන වා, ආවරණයෙන් හෝ; (“අජේඛාතතරිත්වා ආවරණං පවත්තති යෙ වාති ආවරණං”) කොට්ඨකබ්බෙන වා, කොටුවක් බැඳීමෙන් හෝ; සොතං, ප්‍රවාහය; (ජලවහණය), පච්ඡිජ්ජති, සිඳේද; උදකං, ජලය; නපපවත්තති, බැස නොයා ද; අපපවත්ත නට්ඨානෙ, ජලය බැස නොයන තන්හි; කමමං කාතුං, කමිකරන්ට; න වට්ටති, නොවටිසි. ආවරණමත්තෙ පි, ආවරණය මත්තෙහි ද; කමමං කාතුං, කමිකරන්ට; න වට්ටති, නොවටිසි. පෙ. මෙහි, ආවරණෙන වා, යන්නෙන් නදියෙහි දෑව ආදිය සිටුවා ජලවහ ණය වැලැක්ම දක්වයි.) “ආවරණෙන වාති” දරුආදීති බණිත්වා උදකතිවාරණෙන වා, යනු සිබයි, “කොට්ඨකබ්බෙන වා” යන්නෙන් (කොටුවක් බැඳීමෙන් ප්‍රවාහය වැලැක්වීම දක්වයි.) “කොට්ඨක බ්බෙන වා” ති මතතිකාදීහි පුරෙත්වා කත සෙතුබ්බිකෙන වා උභයෙනා පි ආවරණමෙවදෙසෙති” කොට්ඨකබ්බෙන වා” යනු, (මැටි ආදියෙන් පුරවා කරණලද සෙතුබ්බිකාය දක්වයි. මේ දෙයා

එත් පන සබ්බසො නදී ලකුණ විරහෙන කදු වි පි තත් තත් කම්මස්ස කතතබ්බාකාරාභාවතො කම්මං කාතුං න වට්ඨනී ති වෙව ව චුත්තං, න පුන සීමං සොධෙත්වා වවාදි, තස්මා එත් සීමං සො ධෙත්වා වවාදි වචනෙන තස්ස සෙවුනො ගාමාභාවො දීපිතො හි එවං වදනති, තං න සුඡ්ඡති.

යදි පන සො සෙවු ගාමසීමා න සියා නො තත් කම්මකරණෙ දෙසො හොති, එත් පන අපචක්කනට්ඨානාදිසු චතුසු ආනෙසු කම්මකරණං පටික්ඛිපිත්වා පුන ගාමසීමං සොධෙත්වා කම්මං කාත බ්බනති අවුත්තත්තා ව ගාමසම්බන්ධසෙවුමහි කම්මකරණං පටික්ඛි පිත්වා පුන ගාමසීමං සොධෙත්වා කාතබ්බතති චුත්තත්තා ව සො

කාරයෙන්ම නදියෙහි ජලය බැස යාම වැළකීම දක්වනලදී. නදී ස්වභාවය නැතිවී ගාමසීමාවම වෙයි කියනලද අතීයම ප්‍රකාශ කෙරෙයි යනු අභිප්‍රායයි.)

නදිං විනාමසකා, නදිය වියලා; තලාකං, කරුෙනති, තඩාග යක් කෙරෙද්ද; හෙට්ඨා, යව; (නදිය ආවරණය කොට) පාලිබ්බා, මිශර බදින ලද්දිද? (“හෙට්ඨා නදිං ආවරිත්වා පාලිබ්බා ති අත්ථො, යනු ටීකායි.) උදකං ආගතත්වා, ජලය අවුත්; තලාකං, තඩාගය; පුරෙත්වා, පිරි; තිට්ඨති, සිටිද? එත්, මෙහි; කම්මං කාතුං, කම්ම කරන්ට; න වට්ඨනී, නොවට්ඨයි. නදීතො, නදියෙන්; නීහන, හරණු ලබන; මාතිකාය, මාතෘකායෙහි; (මාතෘකා නම් ඇලයි) න වට්ඨනීති, නොවට්ඨයි කියයි.

එත් පන, මෙහි වනාහි; සබ්බසො, සාකල්‍යයෙන්; නදීලකුණ විරහෙන, නදීලකුණය වෙනස්වූ හෙයින්; කදු වි පි, කිසිකලෙ කත්; තත් තත්, ඒ ඒ තත්හි; කම්මස්ස, කම්මයාගේ; කතතබ්බා කාරාභාවතො, කචසුතු ආකාරයක් නොවන හෙයින්; කම්මං කාතුං න වට්ඨනී ඉති එව, කම්ම කරන්ට නොවට්ඨමය යනු; චුත්තං, කියන ලදී. “පුන සීමං සොධෙත්වා ඉවාදි” පුන සීමං සොධෙත්වා, යනා දිය; න, නො කියනලදී. තස්මා, එහෙයින්; එත්, මෙහි; සීමං සොධෙත්වා වවාදිවචනෙන, සීමං සොධෙත්වා, යනාදි වචනයෙන්; තස්ස සෙවුනො, ඒ හෙයගේ; ගාමාභාවො, ගම නො වන බව; දීපි තොති, දක්වනලදයයි; එවං, මෙසේ; වදනති, කියත්; තං න සුඡ්ඡති, ඒ නො යෙදෙයි. (යොග්‍ය නොවේ) යදි පන, ඉදින් වනාහි; සො සෙවු, ඒ හෙය; ගාමසීමා න සියා, ගාමසීමාව නො වේ නම්; තත්, එහි; කම්මකරණෙ, කම්මකිරීමේ; කො දෙසො, කවර දෙයෙක් වේද? එත් පන, මෙහි වනාහි; අපචක්කනට්ඨා නාදිසු, ජලවහණය නොවන ස්ථානාදිසු; චතුසු ආනෙසු, සිවු

සෙතු නෙව ගාමසීමා ති අභිප්‍රායායන් දීපෙනති නදීලකකණයා අවිජගණනො, යජේචං සියා, අට්ඨකථායං නදීතිරෙ බාණ්‍යකං කොට්ටිකා තත්ථ බ්බනාවාය න චට්ටති යෙවති ඉමිනා එකං සෙන තත්ථ කම්මකරණපටිකෙක්ඛපං විනා පුන කසමා සීමං සො ධෙකා කම්මකරණං න චුත්තං?

කිම නෙත්ථ නදීතිරෙ බන බාණ්‍යකසමිං බ්බනාවා පතිට්ඨා නට්ඨානෙ නදීලකකණං අන්තරධානං, එවං සති නෙසං ථෙරානං අභිප්‍රායන්තො අට්ඨකථමපි පුබ්බාපරවිරොධිතිං කරොනෙතා විය දිස්සති, තසමා සො වාදෙ ඡබ්බෙනබ්බො. අයං නෙසං පක්ඛමො දුබ්බිනකෙකා.

තත්ති; කම්මකරණං, කමිම කිරිම; පටිකක්ඛිපිකා, ප්‍රතික්‍ෂෙප කොට; පුන, නැවත; ගාමසීමං සොධෙකා, ගාමසීමාව ශුචකොට; කමිම කාතබ්බනාහි, කමිම කටයුතුයයි; අචුත්තත්තා ච, නො කියන ලද බැවින්ද; ගාමසමකකි සෙතුමති, ගම සමකකි ඒදණෙකිති; කම්මකරණං, කමිමකිරිම; පටිකක්ඛිපිකා, ප්‍රතික්‍ෂෙප කොට; පුන, නැවත; ගාමසීමං සොධෙකා, ගාමසීමාව ශුචකොට; කාතබ්බනාහි, කටයුතුයයි; චුත්තත්තා ච, කියනලද බැවින් ද; සො සෙතු, ඒ හෙය; නෙ ච ගාමසීමා ති, ගාමසීමාව නො වේ මය යන; අභිප්‍රායායන්තං, අභිප්‍රායානීයක්; නදීලකකණයා, නදීලකකණය නමා; අවිජගණනො, අත්තොගරිත බැවින්; දීපෙනති, ප්‍රකාශ කරත්; යජේචං සියා, ඉදින් මෙසේ වේ නම්; අට්ඨකථායං, අට්ඨවාදෙති; නදීතිරෙ, ගංඉචුරෙති; බාණ්‍යකං, කොට්ටිකා, කණුවක් සිටුවා; තත්ථ, එහි; බ්බනාවාය, බදිනලද නැවෙහි; නචට්ටති යෙවති, විනයකමිම කිරිමට නොවට්ට යයි යන; ඉමිනා මෙයින්; එකං සෙන, එකතින්; තත්ථ, එහි; කම්මකරණපටිකෙක්ඛපං, කමිම කිරිමේ ප්‍රතික්‍ෂෙපය; විනා, හැර; පුන, නැවත; කසමා, කුමක් හෙයින්; සීමං සොධෙකා, සීමාව ශුචකොට; කම්මකරණං, කමි කිරිම; න චුත්තං, නොකියන ලදද?

කිම න, කිමෙක්ද? එත්ථ නදීතිරෙ, මේ ගංඉචුරෙහි; බන බාණ්‍යකසමිං, සිටුවා කරණලද කණුවෙහි; බ්බනාවා පතිට්ඨානට්ඨානෙ, බදිනලද නැව පිහිටනනැත; නදීලකකණං, නදී ලකකණය; අන්තරධානං, සැහවිනිද? එවං සති, එසේ ඇතිකල; නෙසං ථෙරානං, ඒ තෙර වරුන්ගේ; අභිප්‍රායායන්තො, අභිප්‍රායානීය නෙම; අට්ඨකථමපි, අට්ඨවාචටද; පුබ්බාපරවිරොධිතිං, පූළී වචනයෙන් අපර වචනයට විරුඬව සිටීම; කරොනෙතා විය, කරන්නාක් මෙන්; දිස්සති, දක්නා ලැබේ. (ගාමසමකකි සෙතුමති, යනාදි පූළී

පුත, අනෙකා නදියං බබෙ අටටතෙ පි. පෙ. නසා බහි පති
 ට්ඨිනභාවො නාසෙ තබ්බොති ඉමෙ අට්ඨකථා පාඨෙ ආහරිත්වා,
 එත්ථ හි අනෙකා නදියං බබෙ අටටතෙ ච්චාදිනා අනෙකා නදියං
 සීත සෙතු අට්ටාදීනං පටිච්ච තත්ථ නදීලක්කණස්ස අ විනාස භාවො
 විභාවිතො හි ති වදන්තා, එත්ථ ච අනෙකා නදිං පටිට්ඨානං යෙව
 චුත්තත්තා ච්චාදි ත් රත්ථකම්පි වාදං ආරොපෙන්නා පපඤ්ඤනති.
 න හෙත්ථ අට්ඨකථායං අනෙකා නදියං බබෙ අටටතෙ ච්චාදිනා
 නදීලක්කණස්ස විනාසා විනාසත්තං චුත්තං, අථ ඛො කිං චුත්තං
 හොති, බබ ගාම සීමා හි සඨිං සමබ්බං අප නෙත්වා උදකුකෙඨප
 සීමායං කමම කරණ්ණපායො චුත්තො ති ගහෙනබ්බො.

වචනයෙන් ගම සමබ්බ ඵ්දණ්ඩහි කමිකිරිම ප්‍රතික්ෂෙපකොට
 නැවත, ගාමසීමං සොධෙත්වා, යනාදි අපර වචනයෙන් ගාමසීමාව
 ශුචිකොට කමිකිරිම කටයුතු බවෙන් දැක්වු ව අට්ටාකථාව පූජා
 පර විරුඬවෙයි. යනු භාවයි.) තසමා, යම් හෙයකින් අට්ටාකථාව
 පූජාපර විරුඬවේද? එහෙයින්; සො වාදෙ, ඒ වාදය තෙම
 ඡබ්බිතබ්බො, බැහැරලිය යුතුයි. තෙසං, ඒ තෙර වරුන්ගේ;
 අයං, මේ; පඤ්ඤමො දුබ්බිතංකතා, පඤ්ඤම දුර්විනාතිකසයි.

පුත, වැලිදු; අනෙකා නදියං, නදිය තුළ; බබෙ, බඳනා
 ලද, අටටතෙ පි, අටල්ලෙහිද; පෙ. නසා, ඒ අටල්ලෙහි;
 බහි පති ට්ඨිනභාවො, පිටත පිහිටි ස්වභාවය; නාසෙනබ්බො ති,
 නැසිය යුතුය යන; ඉමෙ අට්ඨකථාපාඨෙ, මේ අට්ටා පාඨයන්; ආහ
 රිත්වා, ගෙනහැර දක්වා; එත්ථ, මෙහි; අනෙකා නදියං හි, නදිය තුළම;
 බබෙ අටටතෙ ඉති, බඳනාලද අටල්ලෙහිය යන; ආදිනා, මේ ආදි
 යෙන්; අනෙකා නදියං, නදිය තුළ; සීතසෙතු අට්ටාදීනං, සිටිගේ
 අට්ඨ ආදීන්; පටිච්ච, නිසා; තත්ථ, එහි; නදීලක්කණස්ස, නදී ලක්ෂණ
 යාගේ; අවිනාසභාවො, නොබිඳුන බව; විභාවිතොති ති, ප්‍රකාශ
 කරණලදම යයි; වදන්තා, කියන්නාහු; එත්ථ ච, මෙහි දු; අනෙකා
 නදිං, නදිය තුළට; පටිට්ඨානං යෙව, ප්‍රවිෂ්ටවුන්ම; (නිසානදී
 ලක්ෂණය නොබිඳුන ස්වභාවය) චුත්තත්තා ඉති ආදි, කියනලද
 හෙයින් යනාදිවූ; තිරත්ථක මපි, ව්‍යථිවූද; වාදං, වාදයක්; ආරො
 පෙන්නා, නගමින්; පපඤ්ඤනති, විසාර කරත්.

එත්ථ, මෙහි; අට්ඨකථායං, අට්ටායෙහි; අනෙකා නදියං, නදිය
 තුළ; බබෙ, බඳිනලද; අටටතෙ ඉති ආදිනා, අටල්ලෙහි යනාදි
 යෙන්; නදීලක්කණස්ස, නදීලක්ෂණය නමා; විනාසා විනාසත්තං,
 බිඳුන නොබිඳුන බව; න චුත්තං හි, නොකියන ලදමැයි. අථ ඛො,
 එසේ නොකියනලද නම්; කිං චුත්තං, හොති, කුමක් කියනලද්දේ

තෙතෙව විමසිවිනොදනියං, අනොතා නදියං ඡතරුකෙඛ
වා ති උදකුකෙඛප පරිච්ඡේදස්ස බහි සිතෙ රුකෙඛ වා, බහි නදී
තීර මෙව හි විසභාගසීමන්තා අබ්‍රාහ්මණිකානං න අනොතා නදී,
නිස්සයන්තෙතන සභාගතන්තා, තෙතෙව ව බහි නදීතීරෙ විහාර
සීමාය වාති ආදිනා තීරමෙ ව අබ්‍රාහ්මණිකානන්තෙතන දස්සිතං.
න පන නදී, රුකෙඛපි සිතෙහි ති ඉදං අනොතා උදකුකෙඛපට්ඨං
සක්ඛාය වුත්තං, න හි බහි උදකුකෙඛපෙ භික්ඛුනං ණාදුං වට්ඨති,
රුකකස්සාති තස්සෙව අනොතා උදකුකෙඛපට්ඨස්ස රුකකස්සා
සීමං වා සොධෙත්වා ති යථාවුත්තවිහාරෙ බබ්බසීමං ගාමසීමස්සව
තත්ථ සිතභික්ඛුනං හත්ථපාසානායන බහි සීමා කරණ වසෙනෙව
සොධෙත්වා වා ති වුත්තං.

වේද? බබ්බගාමසීමාහි සබ්බං, බබ්බසීමා ගාමසීමාවන් සමග; සමඛක්ඛං,
සමඛක්ඛය; අපනෙත්වා, පහ කොට; උදකුකෙඛප සීමායං, උදකු
කෙඛප සීමායෙහි; කම්මකරණ්ණපායො, කම්මකිරීමේ උපාය තෙම;
වුත්තො'ති, කියනලද්දි; ගහෙනබ්බො, ගතයුතුයි.

අනොතා නදියං ඡතරුකෙඛ වාති, අනොතා නදියං ඡතරුකෙඛ
වා, යනු; උදකුකෙඛප පරිච්ඡේදස්ස, උදකුකෙඛප පරිච්ඡේදයෙන්;
(අවධි අභියෙහි සමඛක්ඛ විභක්තියි) බහි සිතෙ, පිට සිටියාවූ;
රුකෙඛ වා, වාක්‍ෂයන් හෝ; බහි නදීතීර මෙව, පිට ගංඉවුරම; විස
භාගසීමන්තාහි, විජ්ඣාසීමා බැවින්ම; අබ්‍රාහ්මණිකානං, අවච
ආදිය නොබැඳියයුතු සථානයි; න අනොතානදී, ඇතුල් නදිය නො
වේ; නිස්සයන්තෙතන, අවල්ලව නදිය නියුයවන බැවින්; සභාගතන්තා,
සභාග හෙයින්; (නදියතුළම අවච ආදිය බැඳීම යෙදේ මැයි)
තෙතෙව ව, එහෙයින්ම; “බහි නදීතීරෙ විහාර සීමාය වා ති, බහි
නදීතීරෙ විහාරසීමාය වා, යන” ආදිනා, මේ ආදියෙන්; තීරං එව
ඉවුරම; අබ්‍රාහ්මණිකානන්තෙතන, අවචආදිය නොබැඳියයුතු තැන
හෙයින්; දස්සිතං, දක්වනලදී, පන, යම්හෙයකින්; (පන, යනු
යසමාදායීයි) නදී න, නදිය නොවේද? එහෙයින්; රුකෙඛ පි සිතෙ
හිති, රුකෙඛ පි සිතෙහි, යනු; ඉදං අනොතා උදකුකෙඛපට්ඨං, මේ
උදකුකෙඛපය තුළ සිටියනු; සක්ඛාය, සදහා; වුත්තං, කියනලදී. බහි
උදකුකෙඛපෙ, උදකුකෙඛපයෙන් පිට; භික්ඛුනං, භික්ෂූන්ට; ණාදුං,
සිටින්නට; න හි වට්ඨති, නොවට්ඨි ම ය. රුකකස්සාති, රුකකස්ස යනු
තස්සෙව අනොතා උදකුකෙඛපට්ඨස්ස, ඒ උදකුකෙඛපයතුළම පිහිටි;
රුකකස්ස, රුක ගේය; සීමං වා සොධෙත්වා ති, සීමං වා සොධෙත්වා,
යනු, යථාවුත්තවිහාරෙ, යථොක්ත විහාරයෙහි; බබ්බසීමං, බබ්බසීමා
වක් ද; ගාමසීමස්සව, ගාමසීමාවක්ද වෙත් නම්; තත්ථ, එහි; සිත
භික්ඛුනං, සිටි භික්ෂූන්; හත්ථපාසානායන, අත් පසට ගැඹිම්; බහි

අයං නෙසං ඡට්ඨො දුබ්බිනකෙකා.

ඉතො පරං තීසු විනයටිකාසු තත් තත් ආගතං තං තං පාඨං පරිදීපෙනතා අත්තනො වාදං පතිට්ඨාපෙතුකාමා තෙ බො පන ථෙරා නාව, යථා ව උදකුකෙකපසීමාය කමමං කරො නොනති එවං බබසීමාය වා ගාමසීමාය වා කමමං කරොනොනති. උදකුකෙකපසීමට්ඨ සොධෙකා කාතබ්බනති ඉමං විමති විනොදනීපාඨං දසෙසකා, එත්ති යථා උදකුකෙකපසීමාය කමමං කරොනොනති සති රුක්ඛාදීනං ගාමසමබ්බෙකෙ ගාමට්ඨ භික්ඛු සොධෙකා කමමං කාතබ්බං තථා බබසීමාය වා ගාමසීමාය වා කමමං කරොනොනති සති උදකුකෙකපසීමාසමබ්බෙකෙ තට්ඨිනෙ

සීමාකරණ වසෙ තෙ ව, බිහිසිම් කිරිම් වශයෙන් ම; සොධෙකා ති, ශුචිකොට මය යනු; විමතිවිනොදනීයං, විමතිවිනොදනීයෙති; වුත්තං, කියනලදී. නෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං ඡට්ඨො දුබ්බිනකෙකා, මේ සමන දුට්ඨාකීයයි.

ඉතො පරං, මෙයින් මතු; තීසු විනයටිකාසු, විනයටිකාත්‍ර යෙති; තත් තත්, ඒ ඒ තන්හි; ආගතං, ආවාදා; තං තං පාඨං, ඒ ඒ පාඨය; පරිදීපෙනතා, පැහැදිලි කරමින්; අත්තනො වාදං, තම වාදය; පතිට්ඨාපෙතුකාමා, පිහිටුවනු කැමැත්තාවූ; තෙ බො පන ථෙරා, ඒ තෙරවරු වනාහි; නාව, පළමුකොට ම; උදකුකෙක පසීමාය, උදකුකෙකපසීමායෙති; කමමං කරොනොනති, කමකරන් නහු විසින්; යථා ව, යම්සේ සීමාව ශුචිකොට කටයුතුද? එවං, එසේම; බබසීමාය වා, බබසීමායෙති හෝ ගාමසීමාය වා, ගාමසීමා යෙති හෝ; කමමං කරොනොනති, කමකරන්නන් විසිනුත්; (තත් තත් සීමසථයන් ශුචිකොට කටයුතුයි.)

“උදකුකෙකපසීමට්ඨ සොධෙකා කාතබ්බනති, උදකුකෙකප සීමට්ඨ සොධෙකා කාතබ්බං, යන” ඉමං විමතිවිනොදනීපාඨං, මේ විමතිවිනොදනී ටිකාපාඨය; දසෙසකා, දක්වා; එත්ති භි උද කුකෙකපසීමාය, මේ උදකුකෙකපසීමායෙති වනාහි; යථා, යම්සේ; කමමං කරොනොනති, කමකරන්නන් විසින්; රුක්ඛාදීනං, වාක්ෂා දීන්ගේ; ගාමසමබ්බෙකෙ සති, ගම හා මිශ්‍රවීමක් ඇතිකල; ගාමට්ඨ භික්ඛු, ගාමසීමායෙති සිටි භික්ෂූන්; සොධෙකා, ශුචිකොට; කමමං කාතබ්බං, කමකටයුතුයි; බබසීමාය වා, බබසීමායෙති හෝ; ගාම සීමාය වා, ගාමසීමායෙති හෝ; කමමං කරොනොනති, කමකරන් නන් විසින් තථා, එසේම කටයුතු. උදකුකෙකප සීමාසමබ්බෙකෙ සති, උදකුකෙකප සීමාසමබ්බෙකෙ ඇතිකල; තට්ඨිනෙ භික්ඛු, එහි සිටි භික්ෂූන්; සොධෙකා, ශුචිකොට; කාතබ්බනති, කටයුතුය යන; අබ්භපායොති ව, අදහසක් ය කියා ද; එත්ති ව මෙහිද උදකුකෙකප

භික්ෂු සොධෙත්වා කාතබ්බන්ති අධිප්පායො කිච්ච, එත්ථ ච උදකුකේප සීමට්ඨ සොධෙත්වා චවාදිනා අනෙතා නදියං ඡන්දරුක්ක සෙතුආදීනං ගාමසමබ්බෙති උදකුකේපසීමට්ඨනං න විජ්ඣති ති අත්ථො සිජ්ඣතිති දට්ඨබ්බන්ති ච, යමපන විධාඅධිප්පායං චණ්ණෙන නි නෙසු පුරිමාධිප්පායො යුජ්ජති, දුතියො පන අධිප්පායො අනෙතා නදියං ඡන්දරුක්කාදීනං ගාමසමබ්බෙති විජ්ජමානෙ පි යදි උදකුකේප සීමා උප්පජ්ජතිති වුත්තො සියා නං න යුජ්ජති, කසමා? ගාමසමබ්බෙති සති උදකුකේපසීමාය අසමාචරො, තසමා යථා වුත්තො විකාපාසෙන සයං උප්පන්නාය උදකුකේප සීමාය විසභාග විහාර ගාමසීමාදිති සතිං පච්ඡා ඡන්ද සමබ්බෙති එව දෙසොති දසසිතො,

යදි හි විසභාගසීමාදිති සතිං සමබ්බෙති හුත්වා අඤ්ඤ විසභාග සීමා එකක්කණෙ වා පච්ඡා වා උප්පජ්ජය්‍ය එකං සෙන පාළියා

සීමට්ඨ, උදකුකේප සීමා යෙ හි සිටියවුන්; සොධෙත්වා ඉති, ශුචි කොට යන; ආදිනා, මේ ආදිවශයෙන්; අනෙතා නදියං, ඇතුළු නදියෙහි; ඡන්දරුක්කසෙතුආදීනං, හටගත් රුක් හේ ආදීන් හේ; ගාමසමබ්බෙති පි, ගම හා සමබ්බෙති අතිකලද; උදකුකේප සීමට්ඨනං, උදකුකේපසීමාව පිහිටන බව; න විජ්ඣතිති, අත්තො හරි යන; අත්ථො, අදහසක්; සිජ්ඣතිති, සිඬවෙයි යනු; දට්ඨබ්බන්ති ච, දතයුතුය කියා ද; යමපන අධිප්පායං, යම් අදහසක්; විධා, දෙපරිද්දෙකින්; චණ්ණෙන නි, වණන්ද; නෙසු, ඔවුන් අතුරෙහි; පුරිමාධිප්පායො, පළමු අදහස නෙමේ; යුජ්ජති, යෙදේ; දුතියො අධිප්පායො පන, දෙවන අදහස වනාහි; අනෙතා නදියං, නදිය තුළ, ඡන්දරුක්කාදීනං, හටගත් වාක්‍යාදීන්හේ; ගාමසමබ්බෙති, ගම හා සමබ්බෙති; විජ්ජමානෙ පි, පවත්නා කල්හිද; යදි, ඉදින්; උදකුකේප සීමා, උදකුකේප සීමා නොමේ; උප්පජ්ජතිති, උපදි යයි; වුත්තො සියා, කියනලදවේ නම්; නං, ඒ කීම; නයුජ්ජති, නොයෙදේ; (සුදුසු නොවේ) කසමා, කුමක් හෙයින්ද? යත්, ගාම සමබ්බෙති සති, ගම හා සමබ්බෙති අතිකල්හි; උදකුකේප සීමාය, උදකුකේප සීමාව හේ; අසමාචරො, හටනොගැන්මවන හෙයින්; තසමා, එහෙයින්; යථා වුත්තො විකාපාසෙන, යථොක්ත විකාපාසයෙන්; සයං උප්පන්නාය, නෙමේ හටගන්නාවූ; උදකුකේප සීමාය, උදකුකේප සීමාවහේ; විසභාග විහාර ගාම සීමාදිති සතිං, විසභාග බඩ ගාම සීමාදීන් සමග; පච්ඡා ඡන්ද සමබ්බෙති එව, පසුව හටගත් සමබ්බෙතිම; දෙසොති, දෙසයයි; දසසිතො, දක්වන ලදි.

යදි හි, ඉදින් වනාහි; විසභාගසීමාදිති සතිං, විසභාගසීමාදීන් සමග; සමබ්බෙති හුත්වා, සමබ්බෙති; අඤ්ඤ විසභාගසීමා, අන්‍ය විසභාග

විරුඡ්ඤාති, යෙසං භික්ඛවෙ සිමා පච්ඡා සමමනා තෙසං තං කමිං අධම්මිකං කුප්පං අට්ඨානාරහනනි චුත්තත්තනා යථා හි බඩ සිමාය එකදෙසං අනෙතා කතා පච්ඡා සමමනා පි සිමා අසමමනා විය විසභාගං බඩසිමං වා ගාමසිමං වා ඉතරං වා අනෙතා කතා උදකුකෙඛප සිමා න උපපජ්ජතෙ ව නෙතෙව විමති විනොද නියං, යථා හි බඩසිමාය සමමනා බඩසිමා විපතතිසිමා ගොති තාසං අඤ්ඤමඤ්ඤං රුක්ඛාදිසමකො න වට්ටති, එවං නදීආදිසු සමමනා පි බඩසිමා විපතතිසිමා ව ගොති ති තාහි පි සඬං තාසං රුක්ඛාදිසමකො න වට්ටති සිඤ්ඤාතිතිචුත්තං.

සිමාවක් නොමෝ; එකකතණේ වා, එකවිට ගෝ; පච්ඡා වා, පසුව ගෝ; උපපජ්ජය්‍ය, උපදින්නි නම්; එකං සෙන, එකතින්; පාළියා, පෙළව; විරුඡ්ඤාති, විරුඤ්චේ; (කුමක්හෙයින්ද යත්?) භික්ඛවෙ, මහණෙනි; යෙසං, යම් කෙනෙකුත් විසින්; සිමා, ප්‍රථම සමමන සිමාවක් නොමෝ; පච්ඡා සමමනා, (සමතිඤ්ඤාය කිරීමෙන්) පසුව බඳනා ලද්දීද?; තෙසං, ඔවුන්ගේ; (ඒ සිමාවෙහි කරණලද) තං කමිං, ඒ කමිය; අධම්මිකං, අධාම්මිකවෙයි; කුප්පං, කොප්‍යවේ; අට්ඨානාරහනනි, (උපසම්පදා කමියව) කාරණය නොවේයයි; චුත්තත්තනා, වදාරණලද බැවිනි; (උපසම්පදා කමියා කාරණං ගොතිති ධාරාහං නාම, යනු කීනු. අට්ඨානාරහං, යන මෙහි (අකාර, විරහානිකරවේ;) යථා හි, මෙසේම; බඩසිමාය, බද සිමිති; එකදෙසං, එකදෙසයක්; අනෙතා කතා, ඇතුල් කොට; පච්ඡා සමමනා පි, පසුව සමමනවූ ද සිමා නොමෝ; අසමමනා විය, අසමමන වූවාක් මෙන්; විසභාගං, විසභාගවූ; බඩසිමං වා, බඩසිමාවක් ගෝ; ගාමසිමං වා, ගාමසිමාවක් ගෝ; ඉතරං වා, අනිකුඳු සිමාවක් ගෝ අනෙතා කතා, ඇතුල් කොට; උදකුකෙඛපසිමා, උදකුකෙඛප සිමා නොමෝ; න උපපජ්ජතෙව, නුපදීමය; බඩසිමාය, බඩ සිමාවෙහි; සමමනා, සමමනකරණලද; බඩසිමා, බඩසිමා නොමෝ; විපතතිසිමා ගොති, විපතතිසිමා වෙයි. තාසං, ඔවුන්ගේ; අඤ්ඤ මඤ්ඤං, එකිනෙකට; රුක්ඛාදි සමකො, වාක්‍යාදීන් හා සමකය; යථා හි, යම්සේ; න වට්ටති, නොවට්ටේ; එවං, එසේම; නදී ආදිසු, නදී ආදියෙහි; සමමනා, සමමන කරණලද; බඩසිමා පි, බඩසිමා වද; විපතති සිමා ව ගොති ති, විපතති සිමාවම වේයයි යනු ද; තාහි පි සඬං, ඒ බඩසිමාවන් සමග; තාසං, ඒ නදී සිමාවන්ගේ සමකය ද; රුක්ඛාදි සමකො, ඔවුන් හා වාක්‍යාදීන්ගේ සමකය ද; න වට්ටති ති, නොවට්ටයි යනු ද; සිඤ්ඤාති ති, සිඬවේ යයි; විමතිවිනොදනියං, විමතිවිනොදනියෙහි; තෙනෙ ව, එහෙයින් ම; චුත්තං, ඕයනලදී.

අයං තෙසං සත්තමො දුබ්බිතකෙකා.

පුන, විසභාග සීමාසු රුකුකාදිසමබ්බෙ සති එකත්ථ සිතො ඉතරට්ඨානං කමමං කොපෙති ති ඉමඤ්ච ටිකාපාඨං ආහරිත්වා ඉමස්සෙ ව පාඨස්ස යථාධිපපායං වණ්ණන්ත්වා, පුන, එකත්ථ සිතො ඉතරට්ඨානනති වචනෙන යථා චුත්තසෙසුතො ගාමසමබ්බෙකිස්සා පි ගාමනො පට්ඨාය චුට්ඨිතස්සා පි න කෙවලං ගාමට්ඨ භාවො යෙව හොති, අථ බො ගාමපපට්ඨිභාගස්ස ගාමට්ඨභාවො උදකුකෙකප සීමපපට්ඨිභාගස්ස උදකුකෙකපසීමට්ඨභාවො පසිඬ නරෙ ති අඤ්ඤථා ධිපපායං වණ්ණන්ත්වා, තං තෙව යුජ්ජති, එත්ථ සෙසුතො ඉතරෙ පි භාගො අත්ථි, කො සො, නදියං පතිට්ඨිත

තෙසං, ඔවුන්ගේ; අයං, මේ; සත්තමො දුබ්බිතකෙකා සත්තම දුබ්බිතකියයි.

පුන, ඉක්බිති; විසභාගසීමාසු, විසභාග සීමාවල; රුකුකාදි සමබ්බෙ සති, වෘක්ෂාදීන් හා සමබ්බෙකිය ඇතිකල්හි; එකත්ථ, එක් සීමාවෙක්හි; සිතො, සිටියේ; ඉතරට්ඨානං, අතික් නැත; (කරණ ලද) කමමං, කමිය; කොපෙති, කොප්‍ය කෙරෙයි යන; ඉමඤ්ච ටිකාපාඨං, මේ ටිකා පාඨයද; ආහරිත්වා, ගෙණහැර දක්වා. ඉමස්සෙ ව පාඨස්ස, මේ පාඨයාගේද; (“ඉමස්සෙ ව” යන මෙහි “එව, ශබ්දය අන්‍ය පාඨයන්ගේද දැක්වීම පිණිස “අව ධාරනම්පන අඤ්ඤසම්පි නිදස්සන්ත්වං” යනු එහෙයින් කියනුලදී.) යථා ධිපපායං වණ්ණන්ත්වා, අදහස්වූ පරිදි වණ්ණන්තාකොට; පුන, නැවත; එකත්ථ සිතො ඉතරට්ඨාන නති” එකත්ථ සිතො ඉතරට්ඨානං, යනු; වචනෙන, කීමෙන්; ගාමසමබ්බෙකිස්සා පි, ගම හා සමබ්බෙකිවූද; ගාමනො පට්ඨාය, ගම පටන්; චුට්ඨිතස්සා පි, නැගී සිටියාවූද; යථා චුත්තසෙසුතො, යථොක්ත හෙයගේ; කෙවලං, හුදෙක්; ගාමට්ඨභාවො යෙව, ගමෙහි පිහිටි ස්වභාවය ම; න හොති, නො වෙයි; අථ බො, එසේ වී නම් කෙසේ ගමෙහි පිහිටි ස්වභාවය නොවේද? ගාමපපට්ඨිභාගස්ස, ගමෙහි ඇතුළත් කොටසගේ; ගාමට්ඨභාවො, ගමෙහි පිහිටි ස්වභාවයද; උදකුකෙකප සීමපපට්ඨිභාගස්ස, උදකුකෙකප සීමාවෙහි ඇතුළත් කොටසගේ; උදකුකෙකපසීමට්ඨභාවො, උදකුකෙකප සීමාවෙහි; පිහිටි ස්වභාවයද; පසිඬනරෙ ති, ඉතා ප්‍රසිඬවෙයි යන අඤ්ඤථා ධිපපායං අන් ප්‍රකාර අදහසක්; වණ්ණන්ත්වා, වණන්, තං, එය; තෙ ව යුජ්ජති, නො ම යෙදෙයි. එත්ථ, මෙහි; සෙසුතො, හෙයගේ; ඉතරො පි භාගො, අතිකුළු කොටසෙක්; අත්ථි, ඇත; සො, ඒ කොටස; කො, කවරේද?; නදියං, නදියෙහි; පතිට්ඨිතභාගො, පිහිටි කොටසයි;

භාගො, නදෙත්ථ වතතුං පමුච්ඡා විය දිස්සන්ති, යදි පන යතො විසභාගසීමතො ආගන්තුකා සෙතු වා අඤ්ඤා වා යො කො වි ඉතරං විසභාගසීමං පවිසිත්වා සො පවිට්ඨභාගො පුරිමසීමට්ඨ භාවං හිත්වා ඉතර සීමට්ඨභාවං උප ගවෙජ්ජයා කො එත්ථ දෙසො සියා, ඉමිතා තෙසං විපල්ලාසාධිපපායගෙනුනා සකං වාදං සය මෙ ව දුබ්බලිකරොනති මොඝං වත අමහාකං වාදෙ නිරත්ථකො ති පකාසෙන්නා විය පි දිස්සන්ති. නෙ එව පන ථෙරා පරතො යමපන ඉතො ගතන්ති වා වවාදිං විමතිවිතොදනීපාඨං නිදස්සනං කරිස්සන්ති, සො එවෙත්ථ පාඨො සාධකොති දට්ඨබ්බො, අඤ්ඤා ථෙපත්ථ කාරණං උපරි වක්ඛාම.

අයං තෙසං අට්ඨමො දුබ්බිතකෙකා.

නං, එය; එත්ථ, මෙහි; වතතුං, කියන්නට; පමුච්ඡා විය, මුළාවුවන් මෙන්; දිස්සන්ති, දක්නා ලැබෙත්. යදි පන, ඉදින් වනාහි; යතො විසභාග සීමතො, යම් විසභාග සීමාවකින්; ආගන්තුකා, අවුත්; සෙතු වා, හෙයක් හෝ; අඤ්ඤා වා, යො කොවි, වෙන යම් කිසිවක් හෝ; ඉතරං විසභාගසීමං, අන්ය විසභාග සීමාවකට; පවිසිත්වා, ප්‍රවිෂ්ටව පවතීද? සො පවිට්ඨභාගො, ඒ ප්‍රවිෂ්ටවූ කොටස; පුරිම සීමට්ඨභාවං, පළමු සීමාවෙහි පිහිටි ස්වභාවය; හිත්වා, හැර; ඉතර සීමට්ඨභාවං, අන්ය සීමාවක පිහිටි ස්වභාවයට; උප ගවෙජ්ජයා, පැමිණෙන්නේ නම්; එත්ථ, මෙහි; කො දෙසො සියා, කවර දෙයක් වේද? තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; ඉමිතා විපල්ලාසාධිපපාය ගෙනුනා, මේ විබුද්ධිනාභිප්‍රායගෙනුකොටගෙන; සකංවාදං, ස්වකීය වාදය; සය මෙව, තුමුම; දුබ්බලිකරොනති, දුර්වල කරත්. අමහාකං, අපගේ; වාදෙ, වාදය තෙම; වත, එකාන්තයෙන්; මොඝං, හිස්වූ යේය; නිරත්ථකො ති, ව්‍යථිවීයයි; පකාසෙන්නා විය, ප්‍රකාශ කරත් නවුත් මෙන්; දිස්සන්ති, දක්නා ලැබෙත්. නෙ එව පන ථෙරා, ඒ සථවිරහුම වනාහි; “පරතොයමපන ඉතො ගතන්ති වාචවාදිං, පරතො යමපන ඉතො ගතන්ති වා, යනාදිවූ; විමතිවිතොදනීපාඨං, විමතිවිතොදනී පාඨය; නිදස්සනං කරිස්සන්ති, නිදසුන් කරත්; (කරිස්සන්ති” යන මෙහි වර්තමානාභියෙහි භවිස්සන්ති, ප්‍රයෝගයි.) එත්ථ, මෙහි; සො එව පාඨො, ඒ පාඨය ම; සාධකොති, සාධක යයි; දට්ඨබ්බො, දතයුතුයි. එත්ථ, මෙහි; අඤ්ඤං, කාරණමපි, අතීක් කරුණක්ද; උපරි, මත්තෙහි; වක්ඛාම; කියන්නෙමු.

තෙසං, ඒ තෙරවරුන්ගේ; අයං අට්ඨමො දුබ්බිතකෙකා, මේ අපටම දුර්විතකීකයයි.

පුත, විසභාගාය සීමාය එවං පටිට්ඨං සකල සීමා සොධනං, සභාගාය සීමාය එවං පටිට්ඨං පුසිඤ්ඤා ධීනමනන භික්ඛු සොධ නනති, එතස්සනට්ටිකාපාඨස්ස අභිප්පායන්ථං වණ්ණණ්ඤා, අථ ඉමිනා පි යථා චුත්ත සීමාමාලකෙ කමමං කරොනෙතති යථා චුත්ත සෙතු සමබ්බි ගාමට්ඨං භික්ඛු සොධෙඤ්ඤා කාතබ්බං, තථා තස්මිං ගාමෙ කමමං කරොනෙතති යථා චුත්තසෙතූනො සමීපෙ අනෙතා උද කුකෙකපෙ පතිට්ඨිතමාලකට්ඨං පි භික්ඛු සොධෙඤ්ඤා කාතබ්බනති අන්තො පාකට්ඨරො ති වදනති, ඉද මපන ගාමොදකුකෙකපානං සමබ්බෙ සති යුජ්ජතෙව නාසනිති දට්ඨබ්බං, එන් හි ගාමොද කුකෙකපසීමායො අඤ්ඤමඤ්ඤව්‍යවච්ඡ්ඡද්‍ය හුඤ්ඤා පවත්තනති තස්මා සො අභිප්පායන්තො එන් අපාකට්ඨරො.

අයං තෙසං නවමො දුබ්බිතකෙකා.

පුත, නාවතද; විසභාගසීමාය, විසභාග සීමාවෙහි; එවං, මෙසේ; පටිට්ඨං, සෙඤ්ඤා දිය ප්‍රවිෂ්ටවූ කල්හි; සකලසීමා සොධනං, සියලු සීමාවන්ගේ ශුචිකිරීම වේ. සභාගාය සීමාය, සභාග සීමාවෙහි; එවං, මෙසේ; පටිට්ඨං, ප්‍රවිෂ්ටවූවන්; පුසිඤ්ඤා, යුජ්ජිතො; ධීන මනනභික්ඛුසොධනනති, සිටි පමණ භික්ඛූන් ශුචිකිරීම වේ යන; එතස්ස නට්ටිකාපාඨස්ස, මේ ඒ ටිකා පාඨයාගේ; අභිප්පායන්ථං, අභිප්පායාභිසං; වණ්ණණ්ඤා, වණ්ණිතා කොට; අථ, අනතුරුව; ඉමිනා පි, මෙයින්ද; යථා චුත්ත සීමා මාලකෙ, යථොක්ත සීමා මාල කයෙහි; කමමං කරොනෙතති, කමම කරන්නන් විසින්; යථා චුත්ත, යථොක්තවූ; සෙතුසමබ්බි, හෙය සමබ්බිවූ; ගාමට්ඨං භික්ඛු, ග්‍රාමස්ථ භික්ඛූන්; සොධෙඤ්ඤා, ශුචිකොට; කාතබ්බං, කටයුතුයි. තස්මිං ගාමෙ, ඒ ගාමසීමායෙහි; කමමං කරොනෙතති, කමම කරන් නන් විසින්; යථා චුත්ත සෙතූනො, යථොක්ත හෙයගේ; සමීපෙ, සමීපයෙහිවූ; අනෙතා උදකුකෙකපෙ, උදකුකෙකපය තුළ; පති ට්ඨිතමාලකට්ඨං පි, පිහිටි මාලකයෙහි සිටියාවූ ද; භික්ඛු, භික්ඛූන්; සොධෙඤ්ඤා, ශුචි කොට; කාතබ්බනති, කටයුතුය යන; අන්තො, අදහස; පාකට්ඨරො ති, ප්‍රකට තරය යි; වදනති, කියත්. ඉද මපන, මේ කිම වනාහි; ගාමොදකුකෙකපානං, ගාමොදකුකෙකපයන්ගේ සමබ්බෙ සති, සමබ්බිය අතිකල; යුජ්ජතෙ ව, යෙදේමැ යි අසති, නැතිකල්හි; න ඉති, නොයෙදේයයි; දබ්බට්ඨං, දතයුතුයි. එන් හි, මෙහි වනාහි; ගාමොදකුකෙකප සීමායො, ගාමොදකු කෙකපසීමාවෝ; අඤ්ඤමඤ්ඤව්‍යවච්ඡ්ඡද්‍ය හුඤ්ඤා, ඔවුනොවුන් පිරි සුන්වුවෝ ව; පවත්තනති, පවතිත්. තස්මා, එහෙයින්; සො අභිප්පා යන්තො, ඒ අභිප්පායාභිසං, එන්, මෙහි; අපාකට්ඨ රො, ඉතා අප්‍ර කටවේ.

පුත, යම්පන ඉතො ගතනති වා තතො ආගතනති වා වතතුං අසක්කකුණේයෙසසු උභොසු බබසීමා ගාමසීමාසු උදකුකෙඛපනදී ආදීසු ච තිරියං. පතිතරජ්ජදණ්ඩාදී, තත්ථ කිංකාතබ්බනති, එත්ථ පන බබසීමාය පතිට්ඨිතභාගො බබසීමා ගාමසීමාය පතිට්ඨිතභාගො ගාමසීමා තදුභයසීමට්ඨ පබ්බතාදිවිය, බබසීමතො උට්ඨිත වටරුකකසස පාරොහො ගාමසීමාය ගාමසීමතො උට්ඨිතවටරුකකසස පාරොහො ච බබසීමාය පතිට්ඨිතො පි එසෙව නයො, මුලෙති පතිට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය ඉතො ගතනති වා තතො ආගතනති වා වතතුං අසක්කකුණේයෙසතො සො සො භාගො යථා පති

තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; නවමො දුබ්බිතකෙකා නවමථී දුර්විතකීයයි.

පුත, වැලිදු; යම්පන, යමක් වනාහි ඉතො ගතනති වා, මෙයින් ගියේයයි හෝ; තතො ආගතනති වා, එයින් ආයේය යි හෝ; වතතුං, කියන්නට; අසක්කකුණේයෙසසු, නොහැකිවූ; උභොසු, බබ සීමා ගාම සීමාසු, බබ සීමා ගාම සීමා දෙකේහි ද; උදකුකෙඛප නදී ආදීසුච, උදකුකෙඛප සීමා නදී සීමා ආදියෙහිද; තිරියං, සරස පතිතරජ්ජදණ්ඩාදී, හුණුරැහැන්දඹු ආදියක් වේ ද; තත්ථ, එහි දී; කිං කාතබ්බනති, කුමක්කටයුතු දැයි; එත්ථ පන, මෙහි වනාහි; බබසීමාය, බදසීමිති; පතිට්ඨිතභාගො, පිහිටිකොටස; බබසීමා, බබසීමානම් වෙයි; ගාමසීමාය, ගාමසීමාවෙහි; පතිට්ඨිත භාගො, පිහිටිභාගය; ගාමසීමා, ගාමසීමා වෙයි; තදුභයසීමට්ඨ පබ්බතාදි විය, ඒ විවිධවූ බබසීමාග්‍රාමසීමාවන්හි පිහිටි පථිතාදිය මෙහි; (විප්‍රකාරවූබබසීමා ගාමසීමාවන්හි ද උදකුකෙඛපසීමා නදීසීමාවන්හිද රැහැන්දඹුආදීහු සරසවැටෙන් ද, එතනදී කුමක් කටයුතුද? බබසීමායෙහි පිහිටිකොටස බබසීමා නමැයි, කියාද ගාමසීමායෙහි පිහිටි කොටස ගාමසීමා නමැයි. කියාද ඒ බබගාම සීමාවන්හි පිහිටි පථිත පිටිපහන් ආදිය මෙන් දතයුතුය, යනු මෙහි භාවයි.) බබසීමතො, බදසීමින්; උට්ඨිත, නැංගාවූ; වටරුකකසස, නුගරුකගේ; පාරොහො, අරළුව; ගාමසීමාය, ගාමසීමා වෙහි ද; ගාමසීමතො, ගාමසීමාවෙන්; උට්ඨිත, නැංගාවූ; වටරුකකසස, නුගරුකගේ, පාරොහො, අරළුව; බබසීමාය ව, බදසීමිති ද; පතිට්ඨිතො පි, පිහිටියේ ද? එසෙව නයො, මේ ක්‍රමය මැයි; මුලෙති, මුල්වලින්; පතිට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය, පිහිටිකාලයේ පටන්; ඉතො ගතනති වා, මෙයින් ගියේය යි හෝ; තතො ආගතනති වා, එයින් ආයේය යි හෝ; වතතුං, කියන්නට; අසක්කකුණේයෙසතො, නොහැකිහෙයින්; සො සො භාගො, ඒ ඒ භාගය; යථාපතිට්ඨිත,

ටසීන සීමාසඛ්‍යමෙව ගව්‍යනි, තෙසං රුක්ඛපාරොහානං අනතරා පන ආකාසට්ඨසාබා භූමියං සීමාපරිවේෂදප්පමාණෙන නදුහය සීමා භොනතී ති කෙ වි වදනති, යසමා පනස්සා සාබායපාරොහො පට්ටස්සීමාය පඨවියං මූලෙහි පතිට්ඨතිත්වා පි යාව සාබං විනා, ණාදුං න සකෙකාති තාව මූලසීමට්ඨනං න විජහති, යද පන විසුං ණාදුං සකෙකාති තද පි පාරොහමත්තමෙව පට්ටස්සීම ට්ඨනං සමුපෙති තස්මා සබ්බො පි ආකාසට්ඨසාබාභාගො පුරිම සීමට්ඨනං න විජහති තතො ආගතභාවස්ස අවිජහිතත්තා ති අමහාකං බනති,

උදකුකෙඛප නදිආදිසු පි එසෙව නයො ති අස්ස ටීකාපාඨස්ස යමපන ඉතො ගතනති ආදිතො යාව ගාමසීමාය පතිට්ඨිත භාගො ගාමසීමාති ව මූලෙහි පතිට්ඨිතකාලතො ති ආදිතො

පිහිටිපරිදි; සීමාසඛ්‍ය මෙව, සීමාව්‍යවහාරයට ම; ගව්‍යනි, යෙසි. තෙසං රුක්ඛපාරොහානං, ඒ වෘක්ෂප්‍රරොහයන්ගේ; අනතරා පන, අතර වනාහි; ආකාසට්ඨසාබා, අහසපිහිටි ශාඛාවෝ; භූමියං, බිම; සීමාපරිවේෂදප්පමාණෙන, සීමාපරිවේෂද ප්‍රමාණයෙන්; නදුහය සීමාභොනතී ති, ඒ විප්‍රකාරවූ බදාගාමසීමාවෙන් යයි; කෙ වි, කිසිකෙනෙක්; වදනති, කියත්; යසමා පන, යම්හෙයකින් වනාහි; අස්සා සාබාය, මේ ශාඛාවගේ; පාරොහො, අරළුවනෙම; පට්ටස්සීමාය, ප්‍රවිෂ්ටසීමාවෙහි; පඨවියං, පොළොවෙහි; මූලෙහි, මූල් වලින්; පතිට්ඨතිත්වා පි, පිහිටාගෙණ ද; සාබං යාව, ශාඛාව දක්වා; විනා ණාදුං, වෙන්ව සිටින්නට; න සකෙකාති, නො හැකිවේද? තාව, ඒතාක්; මූලසීමට්ඨනං, මූල්සීමාවෙහි පිහිටිබව; න විජහති, අත්නොහරියි; යද පන, යම්කලෙක්හි වනාහි; විසුං ණාදුං, වෙන්ව සිටීමට; සකෙකාති, හැකිවේද? තද පි, එකල්හි දු; පාරොහමත්ත මෙව, අරළුවපමණක් ම; පට්ටස්සීමට්ඨනං, ප්‍රවිෂ්ටවූසීමාවට; සමුපෙති, පැමිණේද? තස්මා, එහෙයින්; සබ්බො පි, සියලුම; ආකාසට්ඨසාබාභාගො, ආකාශස්ථානාභාගය; පුරිමසීමට්ඨනං, පළමුසීමායෙහි පිහිටි ස්වභාවය; න විජහති, අත්නොහරියි. තතො, එයින්; ආගතභාවස්ස, පැමිණිස්වභාවය තමා; අවිජහිතත්තා ති, අත්නොහැරිය බැවින් පළමු සීමාවම වෙයි යනු, අමහාකං, අපගේ, බනති, රුචියයි;

උදකුකෙඛප නදිආදිසු පි, උදකුකෙඛප සීමා නදිසීමාදියෙහි ද; එසෙව නයො ති, මේ ක්‍රමය මැයි යන; අස්ස ටීකාපාඨස්ස, මේ ටීකාපාඨයාගේ; “යමපන ඉතො ගතනති, යමපන ඉතො ගතං,” යන්නෙන්; ආදිතො යාව, මූලදක්වා; ගාමසීමාය, ගාමසීමායෙහි; පතිට්ඨිතභාගො, පිහිටිකොටස; ගාමසීමාති ව, ගාමසීමා යයි

යාව අසකකුණේයන්නො ති ව, එවං අනතරනතර වාක්‍යඥයං
උච්චිතා අතතනො වාදං පතිට්ඨාපෙතු මිව්ඡනතා එත් යථා
බිප්පායත්ථං සබ්බථා පරි වජ්ජෙත්වා අතතනො යථා රුචි පරිදි
පෙනතා, එත් හි රජ්ජදණ්ඩාදිනං විසු සිමාසු පුසිත්වා පතිට්ඨිත
භාගො යථා සකං පතිට්ඨිත සිමාභාවෙන වුතෙනා, එත් පන
කිඤ්චා පි රජ්ජදණ්ඩාදිකො යෙව වුතෙනා තථා පි සෙත්වාදිකො
පි ගතිතො යෙව, සෙත්වාදිකො පි හි උදකුකෙකප ගාමාදිසම්බකො
ඉතො ගතො ති වා තතො ආගතො ති වා වතතුං අසකකුණේ
යො, අපි වෙ සො උභයසිමා සබ්බකරකරෙ තෙ ව වුච්චති ති
එවං වදනති, අයමෙතෙස මනිතිවෙසො, ටිකායමපන නිසසය
නිසසිතානං විනතං ගාම බ්බ සිමානඤ්ච ඉතරානං නදිඋදකුකෙකපා

කියාද; “මුලෙහිපතිට්ඨිතකාලතො ති, මුලෙහිපතිට්ඨිතකාලතො,”
යන්තෙන්; ආදිතො යාව, මුලදක් වා; අසකකුණේයන්නොතිව,
(මෙයින් ගියේය සි හෝ එයින් ආයේය සි හෝ කියන්ට) නොහැකි
හෙයින්හැසි කියාද; එවං, මෙසේ; අනතරනතර, අතර අතර;
වාක්‍යඥයං, වාක්‍යදෙකක්; උච්චිතා, උදර; අතතනො වාදං, තම
වාදය; පතිට්ඨාපෙතුං, පිහිටුවන්ට; මිව්ඡනතා, කැමතිවන්නාහු;
එත්, මෙහි; යථා බිප්පායත්ථං, නියම අභිප්‍රායාඤ්ඤා; සබ්බථා, සථි
ප්‍රකාරයෙන්; පරි වජ්ජෙත්වා, බැහැර කොට; අතතනො, තමන්ට;
යථා රුචි, රුචිවූපරිදි; පරි දිපෙනතා, ප්‍රකාශකරන්නාහු; එත්හි,
මෙහි වනාහි; රජ්ජදණ්ඩාදිනං, රැහැන්දඬුආදීන්; විසු සිමාසු,
දෙසිමාවන්හි; පුසිත්වා, සපයීමකොට. පතිට්ඨිතභාගො, පිහිටි
භාගයතෙම; යථා සකං, තමතමාගේවශයෙන්; පතිට්ඨිතසිමාභා
වෙන, පිහිටිසිමාබැවින්; වුතෙනා, කියනලදී. එත් පන, මෙහි
වනාහි; කිඤ්චා පි, කිසි විධියකින්; රජ්ජදණ්ඩාදිකො යෙව, රැහැන්
දඬුආදියක්ම; වුතෙනා, කියනලදී. තථා පි, එතකුදු වුවත්;
සෙත්වාදිකො පි, හේදඬුආදිය ද; ගතිතො යෙව, ගන්නාලද මැයි,
සෙත්වාදිකොපි හි, ඒදඬුආදිය වනාහි; උදකුකෙකප ගාම සිමාදි
සම්බකො, උදකුකෙකප සිමා ගාම සිමාදීන් හා, මුසුචීම; ඉතො
ගතොති වා, මෙයින් ගියේය සි හෝ; තතො ආගතොති වා, එයින්
ආයේය සි හෝ; වතතුං, කියන්ට, අසකකුණේයො, නොහැක්
කේය. අපි ව, එසේද වුවත්; එසො, මේසම්බකියතෙම; (මුසුචීම)
උභයසිමාසබ්බකරකරෙ. ති එව, උදකුකෙකප සිමා ගාම සිමා දෙදෙ
නාගේ. සබ්බකරය (මිශ්‍රිතාවය) කෙරේ මැයි, යනු; වුච්චතීති, කියනු
ලැබේයයි; එවං, මෙසේ, වදනති, කියන්. එතෙසං, මේ සථවිර
ඇදුරන්ගේ; අයං අභිතිවෙසො, මේ වරදවාපිහිටාගැන්මකි; ටිකා
යමපන, ටිකාවෙහි වනාහි; නිසසයනිසසිතානං, ආධාරආධෙය වු;

දිනක්කුට යෙන කෙන වි සමබ්බෙ සති පි දෙසාභාවො නිසසය නිසසිනවසෙන සභාගතතා වුනොනා න පන විසභාගානං ගාමොද කුකෙබ්පසිමාදීනං වුනොනා, යදි පන විසභාගානං ගාමොද කුකෙබ්පසිමානං යො කො වි සමබ්බෙ. ඉතො ගතොති වා තතො ආගතොති වා වතතුං අසකකුණ්ණෙය්‍යා සියා කො හි නාම දෙසො භවෙය්‍ය, විමතිවිනොදනියං අසෙස ව පාඨසස ආදිමහි විසභාගසිමා යො සකිය, එකසමබ්බෙත ගතනති රුකකලතාදිං තත්‍ර ජන මෙ ව සකිය වුනනං තාදිසං හි ඉතො ගතනති වතතබ්බතං අරහ තිති නාව දසෙසකා යමපන ඉතො ගතනති වා චවාදි වුනොනා, ඉමිනා පි වෙනං සිඛං, තසමා තෙසං විපලලාසගාගො න ගහෙ තබ්බො ව.

අයං තෙසං දසමො දුබ්බිතකොනා.

විනනං ගාම බබ සිමානක්කුට, ගාමසිමා බබසිමා දෙදෙනාගේද; ඉත රුතං, අතිකුදු; නදි උදකුකෙබ්පාදිනක්කුට, නදිසිමාඋදකුකෙබ්ප සිමාදීන්ගේ ද; යෙන කෙන වි, යම් කිසි වෘක්ෂලතාදියක් හා; සමබ්බෙ සති පි, සමබ්බෙය්‍ය ඇතිකල්හි ද; දෙසාභාවො, දෙසක් නොවීම; නිසසයනිසසිනවසෙන, නිශ්‍රයනිශ්‍රිතවශයෙන්; සභාගතතා, සභාගහෙයින්; වුනොනා, කියනලදී. විසභාගානං, විසභාගවූ; ගාමො දකුකෙබ්පාදීනං, ගාමොදකුකෙබ්පාදි සිමාවන්ගේ; අනොයානාස සමබ්බෙය්‍ය ඇතිකල්හි දෙසක් නැතිබව, න පන වුනොනා, නොකිය නලදමැයි. (දෙසක් ඇතිබැව් කියනලද මැයි සේසි) යදි පන, ඉදින් වනාහි; විසභාගානං, විසභාගවූ; ගාමොදකුකෙබ්පසිමානං, ගාමො දකුකෙබ්පසිමාවන්ගේ; යොකොවි සමබ්බෙ, යම්කිසි සමබ්බෙය්‍යක් තෙම; ඉතො ගතොති වා, මෙයින් ගියේය යි හෝ; තතො ආගතො ති වා, එයින් ආයේය යි හෝ; වතතුං, කියන්ට; හි, යම්හෙයකින්; අසකකුණ්ණෙය්‍යා සියා, නො හැකිවන්නේ නම්; කො නාම දෙසො, කිනම් දෙසෙක්; භවෙය්‍ය, වන්නේ ද? විමතිවිනොදනියං, විමති විනොදනියෙහි; අසෙස ව පාඨසස, මේ පාඨයාගේ ම; ආදිමහි, ආදියෙහි; විසභාගසිමායො සකිය, විසභාගසිමාවන් සඳහා; එක සමබ්බෙත ගතනති, එකසමබ්බෙත ගතං, යනු, තත්‍ර ජනං, එහි හටගත්තාවූ; රුකකලතාදිං එව, වෘක්ෂලතාදිය ම, සකිය, සඳහා; වුනනං, කියනලදී. තාදිසං හි, එබඳු වූ ම වෘක්ෂලතාදියක්; ඉතො ගතනති, මේ සිමාවෙන් අනාසිමාවකට ගියේය යි; වතතබ්බතං, කියයුතුබව; අරහති ති, සුදුසු යයි; නාව, පළමු කොට; දසෙසකා, දක්වා; “යමපන ඉතො ගතනති වා චවාදි, යමප න ඉතො ගතනති වා,” යනාදිය; වුනොනා, කියනලදී. ඉමිනා පි ව, මේ කියමනෙන් ද; එනං, මේ කාරණය; සිඛං, සිඛ වෙයි. තසමා, එසේහෙයින්; තෙසං, ඒ සථවිර වරුන්ගේ; විපලලාසගාගො, විකාරගාහය; න ගහෙ තබ්බො ව, නො ගතයුතු මැයි.

පුත, ආවරණෙනානි දුරුආදීනි නිබණ්ණිනා උදකනීවරණෙන,
කොට්ඨකබ්බෙනානි මහතිකාදී හි පුරෙකා කතසෙතු බ්බෙනානි
එනමි පිකාපායං ආහරිකා, එත්ථ ච මහතිකාමයසෙතුනො උදක
සොනාවරණතතා නදීලකකිණ විනාසභාවො චුතොනා අට්ඨකථාවරි
යෙනානිපකාසෙකා, එතෙන ඉට්ඨකාමයසෙතුපි සඛගතිතො උදක
සොනාවරණසාමසද්දලකකිණතතානි අභිප්පායත්ථසද්ධි වණෙණ
කා, යථාචුත්ත කට්ඨමයසෙතුනො නදීලකකිණවිනාසභාවතො ගාම
භාවාභාවතා පසිඬතරානි වදනති. ඉදමපි තෙසං නිදසානං නො
වෙත්ථ යුජ්ජති, සො පන සෙතුගාමසඬමෙව ගවජ්ජති, කසමා?

(සිමාභ්‍යන්තරයෙහි උපන්තා වූ යම් කිසිවෘක්ෂලතාදියක් ඇද්ද?
ඔහු සිමාවෙහි උපන් බැවින් තෙමේ සිමා වෙයි. ඒ සිමාවෙහි හට
ගත් රුක්ලියආදිය අමුතුසිමාවක් ඇතුළුව ගියකල සඛකරය
වෙයි සේයි.)

තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; දසමො දුබ්බිතකෙකා,
දසමදුර්විතකීකය යි.

පුත, නැවතද; ආවරණෙනානි, “ආවරණෙන, යනු; දුරුආදීනි”
දූවආදිය, නිබණ්ණිකා, සිටුවා; උදකනීවරණෙන, ජලආවරණය
කරණ කොට ගෙනද; කොට්ඨකබ්බෙනානි, “කොට්ඨකබ්බෙන”
යනු, මහතිකාදීහි, මැටිආදියෙන්; පුරෙකා, පුරවා; කතසෙතුබ්බෙ
නානි, කරණ ලද සෙතුබ්බිතයෙන් දැයි යන; එනමි පිකාපායං,
මේ පිකාපායය ද; ආහරිකා, ගෙන හැර දක්වා; එත්ථ ච, මෙහි දු;
මහතිකාමය සෙතුනො, මැටිමුවා හෙය තමා; උදකසොනා
වරණතතා, ජලප්‍රවාහය ආවරණය කරණ බැවින්; නදීලකකිණ
විනාසභාවො, නදීලක්ෂණය බිඳෙනබව; අට්ඨකථාවරියෙන, අටුවා
වාය්‍යයන් විසින්; චුතොනානි, කියන ලද යි; පකාසෙකා, ප්‍රකාශ
කොට; එතෙන, මෙයින්; උදකසොනාවරණසාමසද්දලකකිණතතා
ආවරණය නමා; සාමසද්දලකකිණතතා, සාමාන්‍යලක්ෂණය හෙයින්;
ඉට්ඨකාමයසෙතුපි, ගඬොලින් කරණ ලද හෙය ද; සඛගතිතො ති,
ඇතුළත් කරණ ලදැයි යන; අභිප්පායත්ථසද්ධි, අභිප්‍රායාථීයක් ද;
වණෙණකා, වණ්ණා කොට; යථාචුත්තකට්ඨමයසෙතුනො, යථො
කතකාමමයහෙයගේ; නදීලකකිණවිනාසභාවතො, නදීලක්ෂණ
යාගේ බිඳීම නො වන හෙයින්; ගාමභාවාභාවතා, ග්‍රාමක්ෂෙත්‍රභාවය
නො වනබව; පසිඬතරානී අතිප්‍රසිඬය යි; වදනති, කියත්.

තෙසං, ඔවුන්ගේ; ඉදමපි නිදසානං, මේ නිදර්ශනය ද; එත්ථ,
මෙහි; නොව යුජ්ජති, නො ම යෙදෙයි. සො පන සෙතු, ඒ හෙය
වනාහි; ගාමසඬමෙව, ගාමසඬායාවට ම; ගවජ්ජති, යෙයි. කසමා,

තසස සෙවුනො අට්ඨකං අනාභව්ව ගාමසමබ්‍රැකොන ජිතත්තාති,
තෙන චුත්තං අට්ඨකථායං, සචෙ පන සෙවු වා සෙවුපාදු වා බහි
තීරෙ පතිට්ඨිතා කමමංකාතුං න වට්ටති කරොනොති සීමං සො
ධෙක්ඛා කාතබ්බන්ති, අනෙත කට්ඨමයසෙවුනො ගාමභාවො ඵව
පසිඬනරො, අපි චෙසො ගාමො න භවෙය්‍ය කමමකරණංවපි තත්ථ
න පටික්ඛිපෙය්‍යාති.

අයං තෙසං ඵකාදසමො දුබ්බිතකෙකා.

චුත්ත, අනෙතානදිං පටිට්ඨසාබ්‍යායාති නදියා පඨවිතලං
ආභව්ව ජිතාය සාබ්‍යාය පගෙව අනාභව්ව ජිතාය පාරොහෙපි
ඵසෙව නයො ඵනෙන සභාගනදී සීමං චුසික්ඛා ජිතෙන විසභාග
සීමා සමබ්‍රැකොනො දිනා උදකුකෙකපසීමාසමබ්‍රැකො න වට්ටතිති
ඤ්චිතොති දට්ඨබ්බොති ඵතං විමතිවිනොදනිපාඨඤ්ච, සීමං වා

කුමක්ඛෙසින්ද? යත්. තසස සෙවුනො, ඵ් හෙයනමා; අට්ඨකං, අට්ඨ
ලට්; අනාභව්ව, නො හැඤ්ඤි; ගාමසමබ්‍රැකොන, ගම හා සමබ්‍රැකොන; ජිතත්තාති,
සිටිය හෙසි නැසි; අට්ඨකථායං, අට්ඨවායෙති; තෙන, ඵහෙසින්;
චුත්තං, කියන ලදී. සචෙ පන, ඉදින් වනාහි; සෙවු වා, හෙය හෝ;
සෙවුපාදු වා, හේදඬුකණු හෝ; බහිතීරෙ, පිටඉවු රෙහි; පතිට්ඨිතා,
පිහිටියාහු ද; කමමං කාතුං, (ඵ් හෙයෙහි) කමම කරන්ට; න වට්ටති,
නො වට්ටයි. කරොනොති, කරන්තන් විසින්; සීමං සොධෙක්ඛා,
සීමාව ගුඬ කොට; කාතබ්බන්ති, කට යුතුය කියයි; අනෙත, මේ
කියමනෙන්; කට්ඨමයසෙවුනො, දඬුමුවාහෙයගේ; ගාමභාවො ඵව,
ග්‍රාමකෞත්‍රභාව යම; පසිඬ නරො, ඉතා ප්‍රකට යි. අපි ව, වැලි දු; ඵසො,
මෙතෙම, ගාමො න භවෙය්‍ය, ගම හු වූයේ නම්; තත්ථ, එහි, කමමකරණංවපි,
කමම කිරීම ද; න පටික්ඛිපෙය්‍යාති, ප්‍රතික්ෂෙප නො කරන්තේය යනුයි.

තෙසං, ඵ් සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; ඵකාදසමො දුබ්බි
තකෙකා, ඵකාදශමදුර්විතකීභයයි.

චුත්ත, නැවතද; අනෙතා නදිං පටිට්ඨසාබ්‍යායාති “අනෙතා
නදිං පටිට්ඨසාබ්‍යාය” යනු; නදියා, නදියෙහි; පඨවිතලං, පෘථිවිතල
යට; ආභව්ව, හැඤ්ඤි; ජිතාය, සිටියා වූ; සාබ්‍යාය, ශාබ්‍යායෙහි ද;
පගෙව, ඵසේ ම, අනාභව්ව, නො හැඤ්ඤි; ජිතාය, සිටියා වූ; පාරොහෙ
පි, අරඵචෙහි ද; ඵසෙව නයො, මේ ක්‍රමය මැ යි; සභාගනදීසීමං
චුසික්ඛා, සභාගනදීසීමාව සපයී කොට; ජිතෙන, සිටියා වූ; ඵනෙන
විසභාගසීමාසමබ්‍රැකොනො දිනා, මේ විසභාගසීමාසමබ්‍රැකොනො
යෙන්; උදකුකෙකපසීමාසමබ්‍රැකො, උදකුකෙකපසීමාසමබ්‍රැකො
තෙම; න වට්ටතිති, නො වට්ටයි යි; ඤ්චිතොති, අභවනලදුයි;
දට්ඨබ්බොති, දහයුතුය යන; ඵතං විමතිවිනොදනිපාඨඤ්ච, මේ

සොබෙතො කමමං කාතබ්බනති මහාසීමනො හත්ථපාසං වා
 ආනෙතබ්බො සීමනො වා බහි කාතබ්බොති අධිපපායො, ගණ්ඨි
 පදෙසු පන මහාසීමාගතෙති භික්ඛුති තං සාබං වා පාරොහං වා
 අනාමසිනො ධාතබ්බනති අධිපපායොති චුත්තං තං න ගහෙ
 තබ්බනති එතං සාරත්ථදීපනී පාඨඤ්ච දසෙසනතා, ඉදං හි කිඤ්චාපි
 වින්තං බබ්බසීමානං සඛකරට්ඨානෙ යෙව ආගතං, තථාපි විසභාග
 සීමාවසෙන එකලකඛණතතා වින්තං උදකුකෙකපසීමානඤ්චව
 උදකුකෙකපගාමසීමාදීනඤ්ච සඛකරභාවෙපි නයො නෙතබ්බො,
 තසමා ඉමිනාපි අනෙතානදියං යථාචුත්තමාලකෙ කමමං කරො
 නෙතති යථාචුත්තසෙතුසමබ්බකගාමට්ඨිතික්ඛු මාලකං ආනෙතො
 වා ගාමනො බහි කතො වා කමමං කාතබ්බනති අනෙතා සිජ්ඣතෙ
 විමතිවිනොදනීපාඨය ද, සීමං වා සොබෙතො කමමං කාතබ්බනති,
 සීමං වා සොබෙතො කමමං “කාතබ්බං” යනු, මහාසීමනො, මහාසීමා
 වෙන්; (ඒ මහණ තෙම) හත්ථපාසං වා, අත්පසට හෝ; ආනෙ
 තබ්බො, ගතයුතුය; සීමනො වා, සිමිත් හෝ; බහි කාතබ්බොති,
 බැහැර කටයුතුය යන; අධිපපායො, අභිප්‍රාය යි; ගණ්ඨිපදෙසු පන,
 ගණ්ඨිපදයන්හි වනාහි; මහාසීමාගතෙති, මහාසීමාවට පැමිණියා වූ;
 භික්ඛුති, භික්ඛුන් විසින්; තං සාබං වා, ඒ අත්ත හෝ; පාරොහං වා,
 අරඵව හෝ; අනාමසිනො, නො අල්වා; ධාතබ්බනති, සිටියයුතුය
 යන; අධිපපායො ති, අභිප්‍රාය යි; චුත්තං, කියන ලදී. තං, ඒ කීම,
 න ගහෙතබ්බනති, නො ගතයුතුය යන; එතං සාරත්ථදීපනීපා
 ඨඤ්ච, මේ සාරාත්ථදීපනීපාඨය ද; දසෙසනතා, දක්වන්නාහු.

ඉදං හි, මේ වනාහි; කිඤ්චාපි, කිසි විධියකින්; වින්තං බබ්
 සීමානං හි, බබ්බසීමාදෙදෙනාගේ ම; සඛකරට්ඨානෙ යෙව, සඛකර
 සථානයෙහි ම; ආගතං, ආයෝගි, තථා පි, එසේ ම; විසභාග
 සීමාවසෙන, විසභාගසීමාවශයෙන්; එකලකඛණතතා, අසහාය
 ලක්ෂණ බැවින්; වින්තං උදකුකෙකපසීමානඤ්චව, උදකුකෙකප
 සීමාදෙදෙනාගේ ම ද; උදකුකෙකපගාමසීමාදීනඤ්ච, උදකුකෙකප
 ගාමසීමාදීන්ගේ ද; සඛකරභාවෙපි, සඛකරවීමෙහි ද, නයො,
 ක්‍රමයනෙම; නෙතබ්බො, දතයුතුයි (“අනෙකත්තා හි ධාතවො”සි
 විසුබැවින් මෙහි නී, ධාතු බොධනාත්ථයෙහි වැටේ.) තසමා,
 එහෙයින්; ඉමිනාපි, මෙයින් ද; අනෙතා නදියං, නදිය තුළ; යථා
 චුත්තමාලකෙ, යථොක්තමාලකයෙහි; කමමං කරොනෙතති,
 කමම කරන්නන් විසින්; යථාචුත්ත, යථොක්ත වූ; සෙතුසමබ්බක,
 හෙය සමබ්බක වූ; ගාමට්ඨිතික්ඛු, ගමෙහි සිටි භික්ඛුන්; මාලකං, සීමා
 මාලකයට; ආනෙතො වා, පමුණුවා හෝ; ගාමනො, ගමින්; බහි
 කතො වා, බැහැර කොට හෝ; කමමං කාතබ්බනති, කමම කට
 යුතුය යන; අනෙතා, අදහස; සිජ්ඣතෙවාති, සිඬවේ මැ යි;

වානි වදනැති, ඉදමපි නිදසුනට විසභාගසීමාදිනං සමබ්‍රහ්ම සති
 යුජ්ජනි නාසති, එත්ථ පන ගාමසීමා ච උදකුකෙකපසීමා ච
 යෙන කෙනවි අසඬකරාව හුත්වා සකො සකො බෙනෙන පතිට්ඨිතා
 ගොතති, කාරණං වෙත්ථ පුබ්බෙ වුත්තනනසෙන දට්ඨබ්බං.

අයං තෙසං වාදසමො දුබ්බිතකෙකා.

පුන, ගණිතපදෙ නිසසාය නිරත්ථං අභිසුඤ්ඤානා පපඤ්ඤා
 වා, උභතොභාගෙන ගාමසීමං පුසිත්වා සිතසෙත්තු බණ්ඩසීමා
 මහාසීමායො පුසිත්වා සිතරුකෙකන උපමෙනබ්බොති ච ලිඛි
 තනති ඉමං චජ්ජවුච්චිකාපාදං නිදසුනට, එත්ථ හි අනොනා
 නදියං නදිං විනිවිජ්ඣත්වා උභතොභාගෙන උභොසු නිරෙසු
 ගාමසීමං පුසිත්වා සිතසෙත්තු බණ්ඩසීමාමහාසීමායො පුසිත්වා සිත

වදනැති, කියත්; ඉදමපි නිදසුනට, මේ නිදර්ශනය ද; විසභාග
 සීමාදිනං, විසභාගසීමාදිත්තේ; සමබ්‍රහ්ම සති, සමබ්‍රහ්ම අති
 කල්හි; යුජ්ජනි, යෙදෙයි. නාසති, නැති කල්හි නො යෙදෙයි;
 එත්ථ පන, මෙහි වනාහි; ගාමසීමා ච, ගාමසීමානොමෝ ද; උද
 කුකෙකපසීමා ච, උදකුකෙකපසීමානොමෝ ද; යෙන කෙනවි,
 යම් කිසිවක් හා; අසඬකරාව හුත්වා, මිශ්‍ර වූ වුවාහු ම; සකො
 සකො බෙනෙන, තම තමන්ගේ ක්ෂත්‍රයෙහි; පතිට්ඨිතා ගොතති,
 පිහිටියාහු වෙත්; එත්ථ, මෙහි; කාරණංඤ්ඤා, කාරණය ද; පුබ්බෙ,
 පෙර; වුත්තනනසෙන, කියන ලද ක්‍රමයෙන්; දට්ඨබ්බං, දහයුතුයි.

තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; වාදසමො දුබ්බිත
 කෙකා, වාදසමදුර්ව්වකියයි.

පුන, යලි දු; ගණිතපදෙ නිසසාය, ගණිතපදයන් ඇසුරු
 කොට; නිරත්ථං, නිර්ව්චිත වූ වාදයක්; පපඤ්ඤාවා, දීඝී
 කොට; අභිසුඤ්ඤානා, විවාදකරන්නාහු; උභතොභාගෙන, විපාශීව
 යෙන්; ගාමසීමං පුසිත්වා, ගාමසීමාව සපඨී කොට; සිතසෙත්තු,
 සිටි ගෙය; බණ්ඩසීමාමහාසීමායො පුසිත්වා, බණ්ඩසීමාමහාසීමා
 වන් සපඨී කොට; සිතරුකෙකන, සිටිරුක හා; උපමෙනබ්බො
 තිව, උපමා කටයුතුය යි ද; ලිඛිතනති, ලියන ලද යි යන;
 ඉමං චජ්ජවුච්චිකාපාදං, මේ චජ්ජවුච්චිකාපාදය; නිදසුනට,
 නිදසුන් කරන්නාහු; එත්ථ හි, මෙහි වනාහි; අනොනානදියං
 නදියතුළ, උභතොභාගෙන, දෙපාශීවයෙන්; නදිං විනිවිජ්ඣත්වා,
 නදිය විනිවිද ගොස්; උභොසු නිරෙසු, දෙතීරයන්හි; ගාමසීමං
 පුසිත්වා, ගාමසීමාව සපඨී කොට; සිතසෙත්තු, සිටිගෙය, බණ්ඩසීමා
 මහාසීමායො, බණ්ඩසීමාමහාසීමාවන්; පුසිත්වා, සපඨී කොට; සිත

රුකෙකන, සිටිරුක හා; උපමෙනබ්බොති, උපමාකටසුතුස යන; අන්තොති, අදහසක් යයි; වතා; කියා; අනභිමතමපි, අනිෂ්ටවූ ද; අත්ථං, අදහසක්; පපඤ්චති, විසාර කරත්. එත්ථ පන, මෙහි වනාහි; සෙතුනො, හෙය්නේ; උභතොභාගෙන, දෙපාශ්චයෙන්; ගාමසීමං චුසිත්වා, ගාමසීමාව සපයී කොට; යානාභාවතො, සිටීමක් නො වන හෙයින්; එතං නිදස්සන්තං පන, මේ නිදසියක් වනාහි; සාධකාන්තං, සාධක බවට; නොපෙති, නො පැමිණෙයි; අපි ව, වැලි දු; උභතොභාගෙන, දෙපාශ්චයෙන්; ගාමසීමං චුසිත්වා, ගාම සීමාව සපයීකොට; සීතසෙතු, සිටි හෙය; බණ්ඩසීමා මහාසීමායො, බණ්ඩසීමා මහාසීමාවන්; චුසිත්වා, සපයී කොට; සීතරුකෙකන, සිටි රුක හා; කථං, කෙසේ; උපමෙනබ්බො, උපමා කටහැකිද?; බණ්ඩ සීමා මහාසීමානං, බණ්ඩසීමා-මහා සීමාවන්; විසභාගන්තාති, විස භාග බැවින් (උපමා කට හැක්කේය යි කියා යි;) විමංසිතබ්බං, මෙය විමසිය යුතුයි. ගාමගාමාන්තර සමබ්බෙ ව, ගාමගාමාන්තරයන් හා සමබ්බෙයෙහි ද; ගාමනදී සමබ්බෙ ව, ගාමනදී සමබ්බෙයෙහි ද; සඤ්ඤාභාවො, සඤ්ඤා නො වී ම; (සඤ්ඤාණං=සඤ්ඤා, භවනං භාවො, න භාවො අභාවො, සඤ්ඤා සඤ්ඤා වා අභාවො= සඤ්ඤාභාවො, සඤ්ඤා අභාවො යන දෙකින් “අ” ප්‍රත්‍යයෙන් හා “ණ” ප්‍රත්‍යයෙන් ද භාවය සිද්ධි.) හෙට්ඨා චුත්තනයෙන, යට කියනලද ක්‍රමයෙන්; ගහෙනබ්බො, ගතයුතුයි; (ගාම සීමාවක් අමුතු ගමක් හා සමබ්බෙවීමෙන් ද ගාම සීමාවක් නදී සීමාව හා සමබ්බෙ වීමෙන් ද සඤ්ඤා නො වේ යනු මෙහි අභිප්‍රාය යි) ලොක වොහාර සිද්ධානං, ලොක ව්‍යවහාර සිද්ධි වූ; ගාමනදී ආදීනං, ගාමනදී ආදී සීමාවන්ගේ; ලොක වොහාරතො, ලෝවහරින්; සමබ්බො සමබ්බෙයො, සමබ්බො සමබ්බෙය නමා; ගහෙනබ්බන්තා, ගතයුතු හෙයින් (සඤ්ඤා නො වේ යන අදහස යි.) එත්ථ, මෙහි; යං, යම්බඳු වූ; උද කුකෙකප සීමමපි, උදකුකෙකපසීමාවක්; සකියාය, සදහා; ලිඛිතං, ලියන ලද්දේ නම්; ගාමසමබ්බෙ සති, ගම හා සමබ්බෙයක් ඇති

කෙකිපසීමමපි සක්‍රිය ලිඛිතං, ගාමසමබ්‍රමෙ සති උදකුකෙකිප සීමාය අසමභවතො නිරන්තං හොති.

අයං තෙසං තෙරසමො දුබ්බිතකෙකා.

පුන, තත් පුරිමනයෙ නාව ඉදං විචාරෙතබ්බං, තාදිසෙ ධානෙ කතං කමමං කතරාය කතකමමසඛ්‍යං ගව්ඡති, කිං නදියං කතං උදුහු ගාමසීමායං අථ උභයත්ථා ති, කිසෙවත් තසෙව නදියං කතසඛ්‍යං ගව්ඡති උදකුකෙකිපසීමා ව සොධෙතබ්බා න ඉතරා, අථ ගාමසීමායං කතසඛ්‍යං ගව්ඡති උදකුකෙකිප සීමා න සො ධෙතබ්බා, යදි උභයත්ථ කතසඛ්‍යං ගව්ඡති විසු සීමාසු එකකමමං ඝාතුං වට්ටති ති අනිට්ඨපපසඛනං ආපජ්ජති තතො අඤ්ඤිස්සා

කල්ලි; උදකුකෙකිපසීමාය, උදකුකෙකිපසීමාවගේ; අසමභවතො, හව නො ගැන්ම වන හෙයින්; නිරන්තං හොති, ඒ ලිපිය නිරන්තක වෙයි.

තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; තෙරසමො දුබ්බිත කෙකා, තෙරසමදුර්ව්වතකකීය යි.

පුන, යලිත්; තත්, එහි; පුරිමනයෙ, මුල්ක්‍රමයෙහි; නාව, පළමු කොට; ඉදං, මෙය; විචාරෙතබ්බං, විචාරණය කරවනුයි; තාදිසෙ ධානෙ, එබඳු ස්ථානයෙහි; කතං කමමං, කරණ ලද කමමය; කතරාය, කවරසීමාවෙක්හි; කතකමමසඛ්‍යං, කරණ ලද කමමසඛ්‍යාවට; ගව්ඡති, පැමිණේ ද?; කිං, කිමෙක් ද?; නදියං, නදිසීමාවෙහි; කතං, කරණලද කමම සඛ්‍යාවට යේද?; උදුහු, නැත හොත්; ගාම සීමායං, ගාම සීමාවෙහි කරණලද කමම සඛ්‍යාවට යේ ද?; අථ, එසේ නැත්නම්; උභයත්ථා ති, ගාමසීමා නදිසීමා යන දෙසීමා වන්නි කරණලද කමම සඛ්‍යාවට යේ ද?; එත්, මෙහි ලා; කිසෙව, කිනම් සීමාවෙක්හි කරණ ලද කමමසඛ්‍යාවට යේද; වෙ, ඉදින්; තං, ඒ කමමය; නදියං, නදි සීමාවෙහි; කතසඛ්‍යං, කරණ ලද සඛ්‍යාවට; ගව්ඡති, යේ නම්; උදකුකෙකිපසීමා, උදකුකෙකිප සීමාව; සොධෙතබ්බා එව, ශුචි කරවන්නී ම ය; ඉතරා න, අනික් ගාමසීමාව ශුචි නො කර යුත්තිය; අථ, එසේ නැතුව; ගාමසීමායං, ගාමසීමායෙහි; කතසඛ්‍යං, කරණ ලද කමමසඛ්‍යාවට; ගව්ඡති, යේ නම්; උදකුකෙකිපසීමා, උදකුකෙකිපසීමාවතොමේ; න සොධෙ තබ්බා, ශුචි නො කර යුත්තිය; යදි, ඉදින්; උභයත්ථ, ගාමසීමා උදකුකෙකිපසීමා යන දෙසීමාවන්හි; කතසඛ්‍යං, කරණ ලද කමම සඛ්‍යාවට; ගව්ඡති, යේ නම්; විසු සීමාසු, දෙසීමාවන්හි; එක කමමං, එක ම කමමය; ඝාතුං, කරන්ට; වට්ටති, වටනේ ද?; ඉති, මෙසේ කිරීමෙන්; අනිට්ඨපපසඛනං, අනිඤ්ඤ වූ අයතන ක්‍රියාවට; ආපජ්ජති, පැමිණේ ද?; තතො, එහෙයින්; අඤ්ඤිස්සා සීමාය,

සීමාය ඈතති අඤ්ඤාසා අනුසාවණා ගොතීති බණ්ඩසීමාමහා සීමධානං කායසාමග්ගියා කමමං කාතුං වට්ටතීති ඉදං වා අනිට්ඨං ආපජ්ජතීති, එත්ථ වුච්චතෙ, යථාචුත්තං කමමං උභයත්ථ කත සංඛාරං ගච්ඡතීති න ච යථාචුත්ත අනිට්ඨං ආපජ්ජති, කසමා, ඈතති අනුසාවණානං එකෙකසීමාය පවත්තත්තා කාරකභික්ඛානං වා එකෙක සීමාය ඝීතත්තා, උභයත්ථාපි ණාතුං සකකුණේය්‍යතාය, පන තං අකාරණං, එකිභාවං උපගතසීමධානෙ කතත්තාති ඉදං අවලකාරණනති ඉමඤ්ඤ වජ්ජබ්බිටිකාපාඨං නිස්සාය, එත්ථ හි ගාමසමබ්බසෙතු න ගාමධ්වනාවෙනෙව වුත්තො අථ බො උභ යධ්වනාවෙන, තසමා යථාචුත්තගාමසමබ්බසෙතුනො ගාමභාවා

අන්සීමාවෙක්ති; ඈතති, ඈතතියද; අඤ්ඤාසා සීමාය, අන් සීමා වෙක්ති; අනුසාවණා ගොතී ති, අනුසාවණාව ද වේ යයි කියායි; බණ්ඩසීමාමහා සීමධානං, බණ්ඩසීමාමහාසීමසථයන්ගේ; කායසා මග්ගියා, කාය සාමග්ගියෙන්; කමමං කාතුං, කමම කරන්ට; වට්ටතීති, වටිය යන; ඉදං වා, මේ කාරණය හෝ; අනිට්ඨං ආපජ්ජතීති, අනිථ ක්‍රියාවට පැමිණෙද යනු; එත්ථ, මෙහි; වුච්චතෙ, කියනු ලැබේ; යථාචුත්තං, යථොක්ත වූ; කමමං, කමමය; උභයත්ථ, දෙසි මාවන්ති; කතසංඛාරං, කරණ ලද කමමසංඛාරාවට; ගච්ඡතීති, යේ නු සි? යථාචුත්ත, යථොක්ත වූ; අනිට්ඨං, අනිථක්‍රියාවට; න ච ආපජ්ජති, නො ම පැමිණෙයි; කසමා, කුමක් හෙයින්ද? යත්; ඈතති අනුසාවණානං, ඈතති අනුසාවණාවන්; එකෙක සීමාය, එක එක සීමාවෙහි; පවත්තත්තා, පවත්නා හෙයින් ද; කාරක භික්ඛානං වා, කාරක භික්ඛුන් ද; එකෙක සීමාය, එක එක සීමාවෙහි; ඝීතත්තා, සිටි බැවින් ද; උභයත්ථා පි, දෙසීමාවෙහි ම; ණාතුං, සිටින්නට; සකකුණේය්‍යතාය පන, හැකිවන බැවින් ද; තං, ඒ කමමය; අකාරණං, කාරණයක් නො වන්නේද? (වරදක් නොවන් නේද) (එහෙයින්), එකිභාවං, සම බවට; උපගත සීමධානෙ, පැමිණියාවූ සීමසථානයෙහි; කතත්තා ති, කරණ ලද හෙයින් ය කියා; ඉදං අවලකාරණනති, මේ වෙනස්කිරීමට නොහැකි කාර ණයකැයි යන; ඉමඤ්ඤ වජ්ජබ්බිටිකාපාඨං, මේ වජ්ජබ්බිටිකා පාඨය ද; නිස්සාය, ඇසුරු කොට; එත්ථ හි, මෙහි වනාහි; ගාම සමබ්බසෙතු, ගමසමබ්බ හෙය; ගාමධ්වනාවෙනෙව, ගමෙහි පිහිටි බවකින් ම; න වුත්තො, නො කියන ලද; අථ බො, එසේ නැත්නම් කෙබඳු නැතක පිහිටිබවකින් කියන ලද ද? යත්; උභයධ්වනා වෙන, ග්‍රාමනදී යන උභයත්තන්හි පිහිටිභාවයෙන් කියන ලදී; තසමා, එහෙයින්; යථා චුත්තගාමසමබ්බසෙතුනො, පෙර කියනලද ගම සමබ්බසෙතුනො; ගාමභාවාභාවතා, ග්‍රාමකෂෙත්‍රභාවයනො වන

භාවතා පසිඬනරාති වදනති. සචෙ පනිදං විනාං ගාමනදීනං සක්ඛාය චුත්තං නං යුජ්ජති නාසං අඤ්ඤමඤ්ඤසමබ්බෙ දෙසාභා වතො, යදි පන විනාං ගාමොදකුකෙඛපානං සක්ඛාය චුත්තං නං න යුජ්ජති, කසමා, ගාමොදකුකෙඛපානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගත්තා වෙච විසභාගසීමානඤ්ඤ ඵකිභාවතො ඵකසමිං යෙව යානෙ අනු පපජ්ජනතොව, නසමා යථා චුත්තට්ඨකාපායෙ නදියං කතං උදුහු ගාමසීමායනති අනුයුඤ්ජනත්තාව තෙසං පනෙකච්චානං ථෙරානං මනෙන සංසඤ්ඤානෙ පාළියා විරුඬත්තාව ගාමොදකුකෙඛපා නනති අයමජො න ගහෙනබ්බො, අපි ච සො සෙතු පන උභයත්ථ සීතොති අධිපපායජොන ගාමභාවාභාවතා කථං පසිඬනරාති

බව; පසිඬනරාති, ඉතා ප්‍රසිඬයි; වදනති, කියන්. සචෙ පන, ඉදින් වනාහි; විනාං ගාමනදීනං, ගාමනදී සීමාවන් දෙදෙනා; සක්ඛාය, සඳහා; ඉදං, මෙය; චුත්තං, කියන ලද්දෙනම්; නං, ඒ කිමි; යුජ්ජති, යෙදේ; කුමක්හෙයින්ද? යන් නාසං, ඔවුන් දෙදෙනාගේ; අඤ්ඤමඤ්ඤසමබ්බෙ, අන්‍යන්‍යයසමබ්බෙකියෙහි; දෙසාභාවතො, දෙසක් නැතිබැවිනි; යදිපන, ඉදින් වනාහි; ගාමොදකුකෙඛපානං විනාං, ගාමඋදකුකෙඛප දෙසීමාවන්; සක්ඛාය, සඳහා; චුත්තං, කියනලද්දෙනම්; නං, එය; න යුජ්ජති, නො යෙදෙයි. කසමා, කුමක්හෙයින්ද? යන් ගාමොදකුකෙඛ පානං, ගාම උදකුකෙඛප සීමාවන්; අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගත්තා වෙච, ඔවුනොවුන් විසභාගබැවින්ද; විසභාගසීමානං, විසභාග සීමාවන්ගේ; ඵකිභාවතො ව, සමානභාවයෙන්ම; (මෙහි ව, ශබ්ද අවධාරණාච්ඡිසි); ඵකසමිංයෙවයානෙ, ඵකමතැනෙකිනි; අනුපප ජ්ජනතො ව, හටනොගැනීමේ හේතුවෙන්ද; (ගාමොදකුකෙඛප සීමාවන්ගේ සමබ්බෙකිය අනුවිත සි-සේසි); නසමා, එහෙයින්; යථා චුත්තට්ඨකාපායෙ, යථොක්ත ට්ඨකාපායෙහි; නදියං; නදී සීමාවෙහි, කතං, කමිමය කරණ ලද ද; උදුහු, නැතහොත්; ගාමසීමායනති; ගාමසීමායෙහි කමිමය කරණ ලද කියා; අනුයුඤ්ජනත්තාව, විවාදකරණ බැවින්ද; තෙසං පන ඵකච්චානං ථෙරානං, ඒ ඇතම් තෙරවරුන්ගේ වනාහි; මනෙන, මනස හා; සංසඤ්ඤානෙ, සංසඤ්ඤ නය කරණ කල්හි; පාළියා, පෙළට; විරුඬත්තා ව, විරුඬ බැවින් ද; ගාමොදකුකෙඛපානනති, ගාමොදකුකෙඛප සීමා දෙදෙනාගේ සමබ්බෙකියෙහි ලා කියන ලද්දකැයි යන; අයමජො, මේ අච්ඡිය නෙම; න ගහෙනබ්බො, නො ගතයුතුයි. අපි ව, වැලි දු; සො සෙතු පන, ඒ හෙය වනාහි; උභයත්ථ, දෙතන්හි; සීතොති, පිහිටි යේය යන; අධිපපායජොන, අභිප්‍රායාච්ඡියෙන්; ගාමභාවාභාවතා, ගමබවක් නො වනබව; කථං, කෙසේ; පසිඬනරාති, අතිප්‍රසිඬ දී යි;

වතකබ්බා සියා, උභයජාති වඩා නදනොනාගධගාමනො පුත ව්‍යවච්ඡේදො කථං කාතබ්බො, නෙසං පන ථෙරානං වචනෙන අයං ගාමසමබ්බිකි සෙවු නෙව ගාමො න නදී සෙවු සෙවු එවා ති පකාසනං විය දිස්සති, තං පන සීමාලකිණිවණ්ණනං පඤ්චා න සුජ්ජති, යාය කායවි සීමාය සමබ්බිකං යං කිඤ්චි සවිඤ්ඤානකාවිඤ්ඤාණකං සබ්බං තදෙව සීමාසබ්බං ගව්ජනී ති අට්ඨකථාදිසු සුත්තානුලොමනයනො චුත්තත්තාති ගහෙනබ්බං, තථා විත්තං විසභාගසීමානඤ්ච එකස්ථ අසමභවො පාලිඅට්ඨකථාදිසු චුත්තොයෙවොති ගහෙනබ්බො, චුත්තං හි සීමාලකිකාරසමගහෙ පි.

විත්ත මෙකත්‍ර සීමාන-මවට්ඨානං න විජ්ජති,

යදි විජ්ජති තත්‍රට්ඨා-නානා සං වාසකා සිසුනති.

අපි ව පාලිඅට්ඨකථාසු වෙ විසභාගසීමායො එකසමබ්බිකා හුත්වා

වතකබ්බා සියා, කියසුන්ති වේ ද? උභයජාති, දෙනන්ති යයි; වඩා, කියා; තං අනොගධ, ඊට ඇතුල්වූ; ගාමනො, ගම කෙරෙන්; පුත, නැවත; ව්‍යවච්ඡේදො, වෙන්කිරීම; කථං, කෙසේ; කාතබ්බො, කටයුතු වේද? නෙසං පන ථෙරානං, ඒ තෙරවරුන්ගේ වනාහි; වචනෙන, කීමෙන්; අයං ගාමසමබ්බිකි සෙවු, මේ ගම සමබ්බිකි හෙය; නෙවගාමො, ගම නො වේ මැ යි; න නදී, නදි යන් නො වේ මැ යි; සෙවු සෙවුඑවාති, හෙය හෙය මැ යි කියා; පකාසනං විය, ප්‍රකාශකිරීමක් මෙන්; දිස්සති, දක්නා ලැබේ. තං පන, ඒ ප්‍රකාශය වනාහි; සීමාලකිණිවණ්ණනං, සීමාලකිණි වණ්ණනාවට; පඤ්චා, පැමිණ; න සුජ්ජති, නොයෙදෙයි. යායකායවි සීමාය, යම් කිසි සීමාවක් හා; සමබ්බිකං, බැඳුනාවූ; යං කිඤ්චි, යම් කිසි; සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකං, සවිඤ්ඤාණක අවිඤ්ඤාණක වනෙක් වේද? තං සබ්බං, ඒ සියල්ල; සීමාසබ්බං එව, සීමාව්‍යවහාරයට ම; ගව්ජනීති, යේයයි; අට්ඨකථාදිසු, අට්ඨකථාදියෙහි; සුත්තානුලොම නයනො, සුත්‍රානුලොමනයින්; චුත්තත්තාති, කියන ලද හෙයින්; ගහෙනබ්බං, ගතයුතුයි. තථා, එසේම; විත්තං විසභාගසීමානඤ්ච, විසභාග ගාම උදකුකෙඛප දෙසීමාවන්ගේද; එකස්ථ, එක්තැනෙක්හි; අසමභවො, හටනොගැන්ම; පාලිඅට්ඨකථාදිසු, පෙළඅට්ඨ වාදියෙහි; චුත්තොයෙවොති, කියනලදමැයි කියා; ගහෙනබ්බො, ගතයුතුයි. සීමාලකිකාරසමගහෙපි, සීමාලකිකාරසමගහෙහිද. විත්තමෙකත්‍ර සීමානමවට්ඨානං න විජ්ජති, යදි විජ්ජති තත්‍රට්ඨා නානා සංවාසකා සිසුනති. විත්තමෙකත්‍ර සීමාන-පෙ-සිසුං යනු; චුත්තං හි, කියනලද මැයි; අපි ව, වැලි දු; පාලිඅට්ඨකථාසු, පෙළ අට්ඨකථා දෙක්හි; වෙ විසභාගසීමායො, විසභාගසීමාදෙදෙනෙක්; එක සමබ්බිකා හුත්වා, එකට සමබ්බිකිවූවෝ ව; උපපජ්ජමානා, උපදින්නාහු;

උපපජ්ජමානා එකිභාව මූපගවජ්ජනී ති ඉදං කන්ථි ටි න දිස්සනෙ
නස්මා නං න ගහෙනබ්බං.

අයං තෙසං චුද්දසමො දුබ්බිතකෙකා.

පොත්තකෙසු පන කන්ථි ටි කන්ථි ටි ණානෙසු අනෙකවිධානී පටි
විරුඩානි පි දිස්සනති, ඉමිස්සං යෙව සීමාකථායං අට්ඨකථානි ගණ්ඨි
පද්‍යනි, නථා ගණ්ඨිපදෙහි අට්ඨකථා, ගණ්ඨිපද්‍යනි ටිකාහි, ටිකා
යොපි අපරුපරු, ටිකාහිපි අපරුනි පකරණානි නානිපි අඤ්ඤ
මඤ්ඤනි, එවං සබ්බානි නානි පච්චෙක විරුඩානි අට්ඨකථා
යමපන, සීමාමාලකෙ වටරුකෙකා හොති නස්ස සාබා වා නනො
නිග්ගතපාරොහොවා මහාසීමාය පස්විතලං වා නන්ථ ජනරුකකාදීනි
වා ආහව්ව නිට්ඨනි මහාසීමං සොධෙත්වා වා කමමං කාතබ්බං,
එකිභාවං, සමානබවට; උපගවජ්ජනීනි, පැමිණෙන්නේ යන; ඉදං,
මේ කාරණය; කන්ථි, කිසිතැනෙක්හි; න දිස්සනෙ, නො දක්නා
ලැබේ. නස්මා, එහෙයින්; නං, එය; න ගහෙනබ්බං, නො ගතයුතුයි.

තෙසං, ඒ හෙරවරුන්ගේ; අයං චුද්දසමො දුබ්බිතකෙකා, මේ
චුද්දසමදුර්විතකිකයයි.

පොත්තකෙසු පන, පොත්වල වනාහි; කන්ථි ටි කන්ථි ටි ණානෙසු,
කිසිත් කිසිත් තන්හි; අනෙකවිධානි, නන්වැදූරුම් වූ; පටිවිරු
ඩානි පි, එකිනෙකටවිරුඬ වූද අදහස්; දිස්සනති, දක්නා ලැබෙත්.
ඉමිස්සං යෙව සීමාකථායං, මේ සීමාකථායෙහි ම; අට්ඨකථා හි,
අටුවාකථාවන් හා; ගණ්ඨිපද්‍යනි, ගැටපද (එකිනෙකටවිරුඬ වෙන්)
නථා, එසේ ම; ගණ්ඨිපදෙහි, ගැටපදයන් හා; අට්ඨකථා, අටුවාකථා
(එකිනෙකට විරුඬ වෙති.) ගණ්ඨිපද්‍යනි, ගැටපද; ටිකාහි, ටිකා
වන් හා; (එකිනෙකට විරුඬවෙති.) ටිකායො පි, ටිකාද; අපරුපරු,
අන්‍යොන්‍ය ප්‍රතිවිරුඬවෙත්. ටිකාහි; ටිකාවන් හා; අපරුනිපි
පකරණානි, අනිකුළු ප්‍රකරණ වෙද්ද; නානිපි, ඔව්හුද; අඤ්ඤ
මඤ්ඤනි, ඔවුනොවුන්; (පටිවිරුඬානි දිස්සනති, ප්‍රතිවිරුඬවූවාහු
දක්නා ලැබෙත්.) එවං, මෙකිසෙයින්; නානිසබ්බානි, ඔහු සියල්ලෝ;
පච්චෙකවිරුඬානි, අන්‍යොන්‍ය විරුඬවූවාහු වෙත්. අට්ඨකථා
යමපන, අටුවායෙහි වනාහි; සීමාමාලකෙ, සීමාමාලකයෙහි; හෙවත්
මහාසීමාව තුළ පැවති බණ්ඩසීමාවෙහි) වටරුකෙකා හොති, නුග
ගසක් වේද? නස්ස, ඒ නුගවාක්‍ෂයාගේ; සාබාවා, අත්තක් හෝ;
නනො, එයින්; නිග්ගතපාරොහොවා, නික්මගිය අරඵවක් හෝ;
මහාසීමාය, මහාසීමාවෙහි; පස්විතලං වා, පෘථිවිතලයෙහි හෝ;
නන්ථ, එහි; ජනරුකකාදීනි වා, හටගත් ගස් ආදීන් හෝ; ආහව්ව,
ඇති; නිට්ඨනි, සිටිද; මහාසීමං, මහාසීමාව; සොධෙත්වා වා, ශුඬ

තෙ වා සාබාපාරෙහා ඡන්දිකා බහිටියකා කාතබ්බා, අනාහව්ව
සීතසාබාදිසු ආරුලහභිකුඤ්ඤා ගත්තාසං ආනෙතබ්බොති, බ්බුත
කාලෙ පටිකම්මතසං සමෙහදසං අනුලොමනති කතා වුතං.
ගණ්ඨපදෙසු පන, මහාසීමගතෙහි භිකුඤ්ඤා තං සාබං වා පාරෙහං
වා අනාමසිකා යාතබ්බනති අබ්පායොති, සුට්ඨබ්බානං විතනං
සීමානං රුක්කසාබාදිනා පච්ඡා ඡතසමෙහදෙ පාළියා අනාගතො ති

කොට හෝ; කමමං කාතබ්බං, කමමකටයුතුයි. තෙ සාබාපාරෙහා
වා, ඒ අතු අරලු හෝ; ඡන්දිකා, සිද; බහිටියකා කාතබ්බා, බැහැර
පිහිටියකු කටයුත්තාහ. (අතු අරලු අහක්කොට හෝ කමම කට
යුතුය යනු අභිප්‍රායයි.); අනාහව්ව, නොඇති; සීතසාබාදිසු, සිටි
සාබාදීන්හි; ආරුලහභිකුඤ්ඤා, නැගීමහණතෙම; ගත්තාසං, අත්පසට;
ආනෙතබ්බොති, ගතයුතුයයි කියනලදී. “ආරුලහති ආරුලෙහා,
ආරුලෙහා ව සො භිකුඤ්ඤාති, ආරුලහභිකුඤ්ඤා” (ආරුලෙහා යනු.
ආපුච්ඡිත ජනතෙ යන්නකු කෙරෙන් කර්තෘත්වයෙහි අතිවෙනන
වනතුනාපී සී, තා වුනැති) බ්බුතකාලෙ, සීමාබ්බුතකාලයෙහි; පටි
කම්මතසං, පිළිකෙව් කරණලද; සමෙහදසං, අනොත්තර සංඝී
යට; අනුලොමනති, අනුලොමයකැයි; කතා, ප්‍රකාශකොට; වුතං,
කියනලදී. (බ්බුසීමාවන් දෙදෙනාගේ බ්බුතකාලයෙහි ප්‍රති
ක්ෂිප්ත අනොත්තර සංඝීයට අනුලොමවන හෙයින් පූර්වයෙහි මනා
කොට බඳනා ලද්දකුද; පසුව යම් කිසි ලතාසාබාදි ද්‍රව්‍යයක් මත්
තෙහි දූශ්‍යමානව සංඝීකොට සිටියානුනම් එයින්වූ සීමාසමබ්බු
යද, මේනසින් අබ්බුසීමාවන්ගේ මෙලද සමබ්බුයද, අකපටියානු
ලෝමයයි හඟවන්නුගේ අභිප්‍රාය දත් අටුවාවායඝීයන් විසින්
දෙමහෙයින් ප්‍රතික්ෂිප්තය යනුමෙහි හාවයි) ගණ්ඨපදෙසු පන,
ගණ්ඨපදයන්හි වනාහි; මහාසීමගතෙහි, මහාසීමාවට පැමිණියාවූ;
භිකුඤ්ඤා, භික්ෂුන් විසින්; තංසාබංවා, ඒ ශාබාව හෝ; පාරොහංවා,
අරථව හෝ; අනාමසිකා, නොඇල්වා; යාතබ්බනති, සිටියයුතුය
යන; අබ්පායොති, අභිප්‍රායයි කියනලදී. (මේ කිම අටුවාවට ඉඳු
රාම විරුඬයි. මහාසීමාබ්බුසීමාදෙක ගස් අතු ආදියෙන් මිශ්‍රව
තිබියදී මහාසීමාවේ මහණුන් ඇතිකල ඒ මහණුන් බ්බුසීමාවේ
අත්පසට ගෙන හෝ මහාසීමාවෙන් පිටත්කොට හෝ අතුඅරථ
අහක්කොට හෝ කමමකටයුතුය මහාසීමාවට ගොස් එහි නොවැදී
සිටිඅතු ආදියෙහි නැගිලන් මහණතෙම අත්පසට ගතයුතුය යනු
අටුවාවෙහි කීමයි. මේ අටුවාවේ කීම ගැටපදයන්හි කියමනට
විරුඬබවයි) සුට්ඨබ්බානං, මොනවට බඳනාලද විතනංසීමානං,
දෙසීමාවන්ගේ; රුක්කසාබාදිනා, ගස්අතු ආදියෙන්; පච්ඡා ඡත
සමෙහදෙ, පසුව හටගත් මිශ්‍රකදෙමය තෙම; පාළියා, පෙළෙහි;

කතා වුතනං සාරස්ථිපතියමපි, සීමං වා සොධෙතා කමමං
 කාතබ්බනති මහාසීමතො හත්ථපාසං වා ආනෙතබ්බො සීමතො වා
 බහිකාතබ්බොති අධිපපායො, ගණ්ඨපදෙසු පන මහාසීමාගතෙහි
 භික්ඛුහි තං සාබං වා පාරොහං වා අනාමසිතා ධාතබ්බනති අධිපපා
 යොති වුතනං තං න ගහෙතබ්බනති පටික්ඛිතනං තථා සාරස්ථි
 ථිපතිය මෙව, යමපන වුතනං මාතිකට්ඨකථායං පරිච්ඡේදබ්‍රහ්මනරො
 හත්ථපාසං විජ්ඣතා සීතොපි පරිච්ඡේදතො බහි අඤ්ඤං තත්තකං
 යෙව පරිච්ඡේදං අනතික්කමිතා සීතො පි කමමං කොපෙති
 ඉදං සබ්බඅට්ඨකථාසු සන්තිට්ඨානනති, තත්ථ අඤ්ඤං තත්තකං
 පරිච්ඡේදං අනතික්කමිතා සීතො කමමං කොපෙති ති ඉදං නෙව
 පාළියං න අට්ඨකථායං උපලබ්භතීති, සීමං අපුසිතා බහිට්ඨානමෙව

අනාගතොති, නො ආයේය සි; කතා, ප්‍රකාශකොට; වුතනං, කියන
 ලදී. සාරස්ථිපතියමපි, සාරාස්ථිපතියෙහිද; සීමංවා සොධෙතා
 කමමං කාතබ්බනති, සීමංවා පෙ. කාතබ්බං” යනුවෙන්; මහාසී
 මතො, මහාසීමාවෙන්; හත්ථපාසංවා, අත්පසට හෝ; ආනෙතබ්බො,
 ගතයුතුය. සීමතො වා, සිමිත් හෝ; බහි කාතබ්බොති, බැහැර
 කටයුතුය යන; අධිපපායො, අතිප්‍රායසි. ගණ්ඨපදෙසු පන, ගැට
 පදයන්හි වනාහි; මහාසීමාගතෙහි, මහාසීමාවට පැමිණියාවූ;
 භික්ඛුහි, භික්ඛුන් විසින්; තං සාබං වා, ඒ ශාබාව හෝ; පාරොහං
 වා, අරළුව හෝ; අනාමසිතා, නොඅල්වා; ධාතබ්බනති, සිටියයුතුය
 යන; අධිපපායොති, අතිප්‍රායසි; වුතනං, කියනලදී. තං, එය; න ගහෙ
 තබ්බනති, නො ගතයුතුයයි පටික්ඛිතනං, ප්‍රතික්ෂෙපකරණලදී. (මේ
 කියුම්දෙක එකිනෙකට වෙනස්වූ කියුම් වෙන්) සාරස්ථිපතියං,
 සාරාස්ථිපතියෙහි; තථා එව, එසේම කියනලදී. මාතිකට්ඨකථායං,
 මාතෘකා අටුවායෙහි; පරිච්ඡේදබ්‍රහ්මනරො, උදකුකෙඛපපරිච්ඡේදය
 තුළ; හත්ථපාසං, අත්පස; විජ්ඣතා, හැර; සීතොපි, සිටිමහණද;
 පරිච්ඡේදතොබහි, පරිච්ඡේදයෙන් පිටත්හි; තත්තකං යෙව, එපමණ
 වූම; අඤ්ඤං පරිච්ඡේදං, අත් පරිච්ඡේදයක්; අනතික්කමිතා, නො
 ඉක්මවා; සීතොපි, සිටිමහණද; කමමං කොපෙති, කමී කොප්‍ය
 කෙරෙයි. සබ්බඅට්ඨකථාසු සියලු අටුවාකථාවන්හි; ඉදං සන්තිට්ඨා
 නනති, මේ සනිටුහණිසි. (නිසු නියමයය) යන. යමපන, යම් කාරණ
 යක් වනාහි; වුතනං, කියනලදද? තත්ථ, එහි; තත්තකං අඤ්ඤං
 පරිච්ඡේදං, එපමණ අත් පරිච්ඡේදයක්; අනතික්කමිතා, නො ඉක්
 මවා; සීතො, සිටිමහණ; කමමංකොපෙතීති; කමීකොප්‍යකෙරෙයි.
 යන; ඉදං, මේ කාරණය; පාළියං එව, පෙළෙහි ද; න, නොලැබෙයි.
 අට්ඨකථායං, අටුවායෙහිද; න උපලබ්භතීති, නොලැබෙයි යනුයි.

පමාණනති කථා තත්කාරණංදසෙය්‍යතා මානිකට්ඨකථාවචනං
පටික්ඛිතනං. විමතිවිනෝදනියමපි, යමපනෙත්ථ සාරත්ථදීපනියං
සීමාසංකරං කරොති ති වසිසිතාසීමාපදෙසං පටිට්ඨ විනාං සීමා
නං ගතට්ඨානස්ස දු විඤ්ඤායානතා චුත්තනති නං න යුත්තං ගාමි
සීමාය සීමාසංකරං කරොති ති වත්තබ්බතො ති ආදිනාපපඤ්ඤවතා
සාරත්ථදීපනිවචනං පටික්ඛිතනං. තථා අට්ඨකථායමපන, එවඤ්ඤ
පන භික්ඛවෙ තිවිවරෙන අවිප්පවාසො සමුගන්තබ්බොති එත්ථ
සමුගණන්තන භික්ඛුනා වත්තං ජනිතබ්බං. පෙ. නව සක්කා
සීමං අජනන්තෙති කමමවාචං කාතුං තස්මා න සමුගණිතබ්බො

සීමං අපුසිතා, සීමාව යපඨි නොකොට; බහිට්ඨානං එව, බැහැර
සිටීම ම; පමාණනති, ප්‍රමාණයයි, කථා, ප්‍රකාශකොට; තත්ථ,
එහි; කාරණං දසෙය්‍යතා, කරුණු දක්වා; මානිකට්ඨකථාවචනං,
මාතෘකා අටුවා කියමන; පටික්ඛිතනං; ප්‍රතික්ෂෙපකරණලදී. විමති
විනෝදනියමපි, විමතිවිනෝදනියෙහිද, එත්ථ, මෙහි; සාරත්ථ
දීපනියං, සාරාථීදීපනියෙහි; සීමාසංකරං කරොතිති; සීමා
සංකරකෙරෙයි යනු; වසිසිතා, ගස වැඩි; සීමාපදෙසං, සීමා
ප්‍රදේශයට; පටිට්ඨ, ඇතුල්වූකල; විනාං සීමානං, දෙසීමාවන්,
ගතට්ඨානස්ස, ගියතැන තමා; දු විඤ්ඤායානතා, නොදතහැකි
බැවින්; චුත්තනති, අටුවායෙහි කියනලද්දේය යන; යමපන,
යමක් වනාහි ඇත්තේද? නං, ඒ කීම; ගාමසීමාය, ගාමසීමාව
හා; සීමාසංකරං කරොතිති, බඩසීමා සංකරය කෙරේයයි; වත්තබ්බ
තො, කියයුතුහෙයින්; න යුත්තනති, යුතුනොවේය යන; ආදිනා,
මේ ආදියෙන්; පපඤ්ඤවතා, විසාර කොට; සාරත්ථදීපනි වචනං,
සාරාථීදීපනියෙහි කීම; පටික්ඛිතනං, පිළිකෙවිකරණලදී. (මෙහි අභිප්‍රායනම් එකමගසක් බඩසීමාදෙකට නිමිතිකොට ගැනීම
අටුවාවෙහි තහනම්කෙළේ ඒ ගස වැඩි සීමාවට ඇතුල්වූකල ගාම
සීමා බඩසීමා දෙදෙනාගේ සංකරය කරණහෙයින් අටුවාවෙහි කිය
නලද්දේය යනු සාරාථීදීපනියේ කීමයි. මේ කියුම්දෙක එකිනෙ
කට විරුද්ධවෙති)තථා, එසේම; අට්ඨකථායමපන, අටුවාවෙහිවනාහි;
භික්ඛවෙ, මහණෙහි; එවඤ්ඤ පන, මෙසේ ද වනාහි; තිවිවරෙන,
තුන්සිවුරෙන්; අවිප්පවාසො, විශෝනෝවීම තෙම; (වසනංවාසො,
විප්පයුත්තොවාසො, විප්පවාසො. න විප්පවාසො අවිප්පවාසො),
සමුගන්තබ්බොති, සමුගණනයකටයුත්තේයයනුවෙන්; එත්ථ, මෙහි;
සමුගණන්තන, සීමාව උදුරන්නාවූ; භික්ඛුනා, මහණහු විසින්;
වත්තං ජනිතබ්බං, වත දැනගතයුතුයි. පෙ. සීමං අජනන්තෙති,
සීමාව නොදන්නවුන් විසින්; කමමවාචං කාතුං, කමමවාසය
කරන්නට; නව සක්කා, නො ද හැක්කේය. තස්මා, එහෙයින්; න

සාධුකම්පන ඤාතිය යෙව සමුහණ්ණිකබ්බා ව බන්ධනබ්බා වා ති අනෙක
සීමාපරිච්ඡේදං සුට්ඨ ඡන්තිතා යෙව සමුහණ්ණිකාං වුත්තං තථා පි
විමතිවිනෝදනියං සීමාපරිච්ඡේදං අඡන්තිතා පි සමුහණ්ණෙන යුත්තිං
දසෙසානා න ගෙන සීමාය තපපරිච්ඡේදස්ස ඡන්තං අභිගා සීමාය
පන අනෙකා යානං සමුහණ්ණියාමාති කම්මවාචාකරණඤ්චත්ථ
අභිගනතිවතා සමුහණ්ණං වුත්තං ඵං සීමාලඛකාරසංගහාදිසු පි
දිස්සනති, තස්මා සුත්තමෙව පමාණං, “තෙනා වොචුමහ සීමානස්
පරිදිපා පෙ පෙ පමාණමිහ මුනිනොති” ඉදං හි
කාරණමාරබ්බ කෙවි පනලෙහ පරිභිලෙභුමපි මඤ්ඤිස්සනති කෙ පති
මෙ කථං හි නාම පොරාණිකානං කථාසු දෙසං වා ආරොපෙස්සනති
තෙසං වචනාති වා පටි බාහිස්සනති පොරාණිකා යෙව ආචරියා

සමුහණ්ණිකබ්බා, සමුහණ්ණනය නොකට යුත්තිය. සාධුකං පන, යහ
පත්කොට වනාහි; ඤාතිය යෙව, දැනම; සමුහණ්ණිකබ්බා ව, සමුහණ්ණ
නය කටයුත්තිද වෙයි. බන්ධනබ්බා වාති, බැඳිය යුත්තිද වෙයි.
යන; අනෙක, මෙයින්; සීමාපරිච්ඡේදං, සීමාපරිච්ඡේදය; සුට්ඨ ඡ
න්තිතා යෙව, මොනවට දැන ගෙනම; සමුහණ්ණිකාං, සමුහණ්ණනය
කරන්ට; වුත්තං, කියනලදී. තථා පි, එසේද වුවත්; විමතිවිනෝද
නියං, විමතිවිනෝදනියෙහි; සීමාපරිච්ඡේදං, සීමාපරිච්ඡේදය; අඡ
න්තිතා පි, තෙ දැනද; සමුහණ්ණෙන, අවිප්පවාසසීමාව ඉදිරිමෙහි;
යුත්තිං, යුත්තිය; දසෙසානා, දක්වා; ඵත්ථ, මෙහි; සීමාය, සීමාවගේ;
තපපරිච්ඡේදස්ස, ඒ පරිච්ඡේදයාගේ; ඡන්තං, දැනම; අභිගානාති,
අභිගයක් නොවේමය; සීමාය අනෙකා පන, සීමාවතුල, යානං,
හිඤ්ඤත් සිටීමද; සමුහණ්ණියාමා ති, සමුහණ්ණනය කරන්නෙමු යයි;
කම්මවාචාකරණඤ්ච, කම්මවාකාර කිරීමද; ඵත්ථ, මෙහි; අභිගනති,
අභිගය යි; වතා, කියා; සමුහණ්ණං, සීමාඉදිරිම; වුත්තං, කියනලදී.
(අභිගනතිමෙතිඤ්ඤපෙතිති අභිගං) ඵං, මෙසේම; සීමාලඛකාර සංග
හාදි සු පි, සීමාලඛකාරසංගහාදියෙහි ද; දිස්සනති, දක්නා ලැබෙත්.
තස්මා, එහෙයින්; සුත්තමෙ ව, සුත්තය ම; පමාණං, ප්‍රමාණයි; තෙන,
එහෙයින්; “සීමානයපරිදිපා පෙ පෙ පමාණමිහ මුනිනොති” යනු;
සීමානයපරිදිපා පෙ පෙ පමාණමිහ මුනිනොති” යනු;
අවොචුමහ, කීමු. ඉදං හි කාරණං, මේ කාරණය ම; ආරබ්බ, අරභයා;
කෙච්ඡි පන, අනෙක කෙතෙක් වනාහි; අමෙහ, අපට; පරිභිලෙභුමපි,
නිඤ්ඤකරන්ට ද; මඤ්ඤිස්සනති, සිතන්නාහ. ඉමෙ පන, මොහු
වනාහි; කෙ, කවරහුද? කථං හි නාම, කෙසේ නම්; පොරාණිකානං,
පුරාතන ආචාර්යවරයන්ගේ; කථාසු, කථාවන්හි; දෙසං වා, දෙස්
ගෝ; ආරොපෙස්සනති, තගන්නාහුද; තෙසං වචනාති, ඒ පුරා
තන ආචාර්යයන්ගේ වචන ගෝ; පටිබාහිස්සනති, ප්‍රතිබාහුණය

භගවතො අධිප්‍රායං සඤ්ජානිස්සන්ති කථං දුති ආධුනිකා නෙ විය ඡන්තිස්සන්ති ති, එවමාදිනා යුත්තිං අසලලකෙඛචා වදන්තානං පරිභිලිතා වා අඤ්ඤාථා පසංසා වා නෙවෙත්ථ පමාණං, එතදෙව නිස්සාය “අවොචුමහ ආමිසගරුහි අවිදුසුහි ති තසමා හි සාධු වරිතං අනු සික්කමානා පෙතිං තෙහි ආමිසගරුහි අවිදුසුහි ති තසමා හි සාධු වරිතං පොරාණාවරියානං සුත්තානුලොමිකාසු කථාසු දෙසං ආරොපෙම න තාති තෙසං වචනාති පටිබාහම කත්ථි කත්ථි තෙසං වචනාති අඤ්ඤමඤ්ඤ පටිවිරුඩාති විය දිස්සන්ති ති වදම න සබ්බත්ථ, අයං හි පොරාණිකපණ්ඩිතානමපි සමානානං පුථුඡ්ජානානං පකති, තෙනාහ.

කස්සවවයා න විජ්ජන්ති-කස්ස නත්ථි අපාගතං,

කො න සමමොහමාපාදි-කො වා ධිරො සදු සතොති.

කරන්තාහුද; පොරාණිකා යෙව ආවරියා, පුරාතනාචායඤ්ඤා ම; භගවතො, භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ; අධිප්‍රායං, අදහස; සඤ්ජානිස්සන්ති, දන්තාහුය. ඉදුති, දැන්; කථං, කෙසේ; ආධුනිකා, ආධුනිකාචායඤ්ඤා; නෙ විය, උන්වහන්සේලා මෙන්; ඡන්තිස්සන්ති, දන්තාහුදයි; එවමාදිනා, මේ ආදියෙන්; යුත්තිං, යුත්තිය; අසලලකෙඛචා, නො සලකා; වදන්තානං, කියන්නන්ගේ; පරිභිලිතා වා, නිඤ්ච ගෝ; අඤ්ඤාථා අත් ප්‍රකාරයකින්; පසංසා වා, ප්‍රශංසාව ගෝ; එත්ථ, මෙහි; නෙව පමාණං, නො පමණි; එතං එව නිස්සාය, මේ නිසා ම; “තසමා හි සාධු වරිතං අනු සික්කමානා පෙතිං තෙහි ආමිසගරුහි අවිදුසුහි ති තසමා හි සාධු වරිතං අනුසික්කමානා පෙතිං තෙහි ආමිසගරුහි අවිදුසුහි” යනු; අවොචුමහ, කීවු. මයං බො, අපි වනාහි; පොරාණාවරියානං, පුරාණාචායඤ්ඤාන්ගේ; සුත්තානුලොමිකාසු, සුත්‍රයට අනුලොමිවූ (අවිරුඬවූ) කථාසු, කථාවන්හි; දෙසං න ආරොපෙම, දෙස් නොනගවු. තෙසං, ඔවුන්ගේ; තාති වචනාති, ඒ කියමන්; න පටිබාහම, ප්‍රතිබාහණය නොකරවු. කත්ථි කත්ථි, කිසිත් කිසිත් නන්හි; තෙසං, ඔවුන්ගේ; වචනාති, කියමි; අඤ්ඤමඤ්ඤ පටිවිරුඩාති විය, අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රතිවිරුඬවූවන් මෙන්; දිස්සන්ති ති, දක්නා ලැබෙත් යයි; වදම, කියවු. සබ්බත්ථ, හැම තන්හි; න, (ප්‍රතිවිරුඬ වූවන් මෙනැයි) නො කියවු. අයං හි, මේ වනාහි; පොරාණික පණ්ඩිතානමපි, පොරාණික පණ්ඩිතවූද; පුථුඡ්ජානානං සමානානං, පාඨග්ජනයන්ගේ ම; පකති, සවභාවයි; (කරණං කති පධානා කති පකරොතීති වා පකති) “කස්සවවයා න විජ්ජන්ති කස්ස නත්ථි අපාගතං, කො න සමමොහමා පාදි කො වා ධිරො සදු සතො” ති කස්සවවයා න විජ්ජන්ති පෙතිං කො වා ධිරො සදු සතො යනු; තෙන, එහෙයින්; ආහ, වදලේය. තථා පි,

තථා පි නො පාසංසියා ආවරියට්ඨානෙ යපෙකා ගරු කාතබ්බා මානෙතබ්බා පුජෙතබ්බා, තෙසං පනාවරියානං තෙසු තෙසු ගණ්ඨසු අසනොසු කථං නො භගවතො දෙසනාය අකො ජාතිතබ්බො යථාගතං අත්ථං ඤාතා උග්ගණ්ඨිකා ධාරෙනෙති පටි පජ්ජතබ්බං, සො ව බො ආවරියපච්චෙණියා අවිජ්ජමානාය අඤ්ඤදඤ්ඤා දුබ්බි ජාතියො ගොති, තසමා ආවරියපච්චෙණිං ගරුං කරොනොති පාළියා අකො සුට්ඨු විඤ්ඤාතබ්බො ගොති ති නො බනති. පුන, සචෙ සෙතු නදීලකකණ්ට්ඨානං චුසිකා සීතො උදකුකෙකප සීමා පි සොධෙතබ්බාති ඉමඤ්ච ටිකාපායං ආගරිකා, එත්ථ හි ගාම නො පට්ඨාය උට්ඨිතො සෙතු අනො නදියං නදීලකකණ්ට්ඨ පදෙසං චුසිකා සීතො ගොති ගාමසීමායං කමමං කරොනොති උද කුකෙකපසීමං සොධෙනොති කාතබ්බනති අධිපපායං දසෙසකා,

එසේද වුවත්; නෙ, ඒ පුරාතනයෝ; පාසංසියා, ප්‍රශංසා කටයුත්තෝයි. ආවරියට්ඨානෙ, ගුරුතන්ති; යපෙකා, තබා; ගරුකා තබ්බා, ගරුකටයුත්තෝයි; මානෙතබ්බා, සිතීන් ආදර කටයුත්තෝයි; පුජෙතබ්බා, පිදිය යුත්තෝයි; තෙසං ආවරියානං පන, ඒ ආවායඝීයන්ගේ වනාහි; තෙසු තෙසු ගණ්ඨසු, ඒ ඒ ග්‍රන්ථයන්; අසනොසු, නැතිකල්හි; නො, අපගේ; භගවතො, භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ; දෙසනාය, දෙසනාවෙහි; අකො, අනුයතෙම; කථං, කෙසේ; ජාතිතබ්බො, දූතගතහැක්කේද? යථා ගතං, ආපරිද්දෙන්; අත්ථං, අනුය; ඤාතා, දූත; උග්ගණ්ඨිකා, ඉගෙන; ධාරෙනෙති, දරන්නාවුන්විසින්; පටිපජ්ජතබ්බං, පිළිපදිනුහැක්කේද? සොවබො, ඒ අනුය තෙමේ ද; ආවරියපච්චෙණියා, ආවායඝී පරමපරාව; අවිජ්ජ මානාය, අවිජ්ජමාන කල්හි; අඤ්ඤදඤ්ඤා, එකානායෙන්; දුබ්බි ජාතියොගොති, නොදනහැක්කේවෙයි. තසමා, එහෙයින්; ආවරියප චෙණි, ඇදුරු පරපුර; ගරුං කරොනොති, ගරුකරන්නන්විසින්; පාළියා, දෙශනාවෙහි; අකො, අනුයතෙම; සුට්ඨුවිඤ්ඤාතබ්බොගො තිති, මොනවට දූතගතහැකිවේ යයි; නො, අපගේ; බනති, රුචියයි; පුන, ඉක්බිති; සචෙ, ඉදින්; සෙතු, හෙය; නදීලකකණ්ට්ඨානං, නදී ලකකණ්ට්ඨානය; චුසිකා, සපයීමකොට; සීතො, සිටියේ වේද; උදකු කෙකපසීමා පි, උදකුකෙකපසීමානොමෝ ද; සොධෙතබ්බාති, ශුචි කටයුත්තිය යන; ඉමඤ්ච ටිකාපායං, මේ ටිකාපායය ද; ආගරිකා, ගෙනහැරදක්වා; එත්ථ හි, මෙහි වනාහි; ගාමතො පට්ඨාය, ගම පටන්; උට්ඨිතො, නැංගාවූ; සෙතු, හෙය; අනො නදියං, නදිය වූයේ; නදීලකකණ්ට්ඨපදෙසං, නදීලකකණ්ට්ඨප්‍රදෙශය; චුසිකා, සපයීම කොට; සීතො ගොති, සිටියේ වේද; ගාමසීමායං, ගාමසීමායෙහි; කමමං කරොනොති; කමකරන්නන්විසින්; උදකුකෙකපසීමං, උදකුකෙකපසීමාව; සොධෙනොති, ශුචිකරන්නන්විසින්; කාතබ්බ

ඉමිනා පි ව ගාමනො පට්ඨාය උට්ඨිතසෙත්වාදිකො අනො නදියං පතිට්ඨිතො පි නදීලක්කණං භිඤ්ඤා ගාමභාවං න භජති ති අනො පසිඛිතරො ති වදනති සචෙ සෙතු නදීලක්කණට්ඨානං චුසිත්වා, සිතො උදකුකෙකපසිමා පි සොධෙතඛ්ඛා ති ඉදං වාක්‍යං නිසසාය නදීලක්කණං චුසිත්වා සිතසෙත්වානො පරතො සයඤ්ජානා උදකුකෙකපසිමා පි ගාමසීමායං කමමං කරොනොති සොධෙතඛ්ඛා සියා ති වදනති, තං න යුජ්ජති අඤ්ඤමඤ්ඤව්‍යවචෙඡදනො සිතතතා, අථ සෙත්වානො පතිට්ඨානට්ඨානො නදීලක්කණස්ස විජ්ජමානතතා යදි උදකුකෙකපසිමා පි උපපජ්ජෙය්‍යාති වදනති, තමපි න යුජ්ජති තාසං ගාමොදකුකෙකපානං විසභාගතතා, සීමා ව නාමෙසා සමමනනිතා වා සයඤ්ජානා වා ඉතරං විසභාගසීමං චුසනති කදාපි කන්ථ වි න

නති, කට්ඨාසු යන; අධිපපායං, අදහසක්; දසෙසත්වා, දක්වා; ඉමි නා පි ව මෙයින් ද; ගාමනො පට්ඨාය, ගමපටන්; උට්ඨිතසෙත්වාදිකො, නැංගාචුන්දෙඬුආදිය තෙම; අනො නදියං, ඇතුල් නදි යෙහි; පතිට්ඨිතො පි, පිහිටියේ වේද; නදීලක්කණං, නදීලක්කණය; භිඤ්ඤා, බිඳි; ගාමභාවං, ග්‍රාමක්ෂෙත්‍රභාවය; න භජති ති, භජනය නොකෙරේ යන; අනො, අනියතෙම; පසිඛිතරො ති, ප්‍රසිඛිතර යයි; වදනති, කියත්; සචෙ, ඉදින්; සෙතු, හෙය; නදීලක්කණ ට්ඨානං, නදීලක්කණස්ථානය; චුසිත්වා, සපයීමකොට; සිතො, සිටියේ වේද; උදකුකෙකපසිමා පි, උදකුකෙකපසිමානොමෝද; සොධෙ තඛ්ඛා ති, ශුඛකට්ඨාන්තිය යන; ඉදං වාක්‍යං, මේ වාක්‍යය; නිසසාය, ඇසුරුකොට; නදීලක්කණං, නදීලක්කණය; චුසිත්වා, සපයීමකොට සිතසෙත්වානො, සිටි හෙයගේ; පරතො, ඉදිරියෙන්; සයඤ්ජානා තෙමේ හටගත්තාවූ; උදකුකෙකපසිමා පි, උදකුකෙකපසිමා නොමෝද; ගාමසීමායං, ගාමසීමායෙහි; කමමං කරොනොති, කමම කරන්නන් විසින්; සොධෙතඛ්ඛා සියා ති, ශුඛකට්ඨාන්තී වේයයි; වදනති, කියත්ද; තං, ඒ කීම; න යුජ්ජති, නො යෙදෙයි; (කුමක් හෙයින්ද යත්? අඤ්ඤමඤ්ඤව්‍යවචෙඡදනො, ඔවුනොවුන් පිරි සිද්ධිමචශයෙන්; සිතතතා; සිටිහෙයින්; අථ, වැලිදු; සෙත්වානො, හෙ යගේ; පතිට්ඨානට්ඨානො, පිහිටිස්ථානයෙහි; නදීලක්කණස්ස, නදීල ක්කණය තමා; විජ්ජමානතතා, විද්‍යමානහෙයින්; යදි, ඉදින්; උදකු කෙකපසිමා පි, උදකුකෙකපසිමානොමෝද; උපපජ්ජෙය්‍ය ඉති, උප දින්නේ යයි; වදනති, කියත් නම්; තං පි, ඒ කියමනද; න යුජ්ජති, නො යෙදෙයි; තාසං ගාමොදකුකෙකපානං, ඒ ගාමොදකුකෙකපසි මාවන්; විසභාගතතා, විසභාගහෙයින්; ඵසාසීමාව නාම, මේ සීමා නොමෝ නම්; සමමනනිතා වා, සමමන කරණලද්දී හෝ, සයඤ්ජ නාවා සයඤ්ජානවූවා හෝ; ඉතරං විසභාගසීමං, අනික් විසභාගසි මාවක්; චුසනති, සපයීමකරන්නී (හෙවත්) සපයීමකරමින්; කදාපි

උපපජ්ජතෙ ව, ඉදමපන කාරණං පාලිඅට්ඨකථාදිසු විවටං අප විවජ්ජනං පාකටතරං, තෙනෙවාහ සීමාලඛකාරසංගහෙ.

පඨමං සමමනං සීමං--සමෙහිදුනෙනන සමමනා,
පච්ඡා සීමා අසීමා හි-පාලියා අනුලොමනො.

සංඛ්‍යාසමපි සීමානං-පච්ඡා ජානොපි සංඛ්‍යාරො,
අට්ඨකථාස මකඛානො-වජේජනබ්බො ති නඤ්ඤාහි හි.

ඉදමපන කිඤ්චාපි පකරණවසෙන බබසීමං නිසංඝාය වුත්තං, තථා පි උප ලකඛණවසෙන අබබසීමානමපි අට්ඨකථානායනො වුත්තනනි දට්ඨබ්බං. විමතිවිනොදනියඤ්ච.

පාලියමපන නිදුනවසෙන යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පච්ඡා සමමනා නෙසං නං කමමං අධමමිකනනි ආදිනා පච්ඡා සමමනාය අසීමතෙන වුත්තෙ පි විසු ගාමසීමාසු ධ්වා විහිසඛෙසති සමොදං වා අජේඤ්ඤාසරණං වා කඤ්ඤා සීමනාරිකං අස්පෙඤ්ඤා වා රුක්ඛපාරො

කඤ්ඤා, කිසිකලෙකත්; න උපපජ්ජතෙව, නු පදීමය; ඉදං කාරණ මපන, මේ කාරණය වනාහි; පාලිඅට්ඨකථාදිසු, පෙළඅටුවාදියෙහි; විවටං, විවෘතය; අපවිවජ්ජනං, ප්‍රතිවජ්ජනාරතිතය; පාකටතරං, ප්‍රකටතරය; තෙනෙව, එහෙයින්ම; “පඨමං සමමනං සීමං පෙ වජේජනබ්බොති නඤ්ඤාහි” පඨමං සමමනං සීමං පෙ වජේජනබ්බොති නඤ්ඤාහි” යනු; සීමාලඛකාරසංගහෙ, සීමාලඛකාර සංග්‍රහයෙහි; ආහ, කිය. ඉදමපන, මෙය වනාහි; කිඤ්චාපි, කිසි විධියකින්; පකරණවසෙන, ප්‍රකරණවශයෙන්; (ප්‍රකාරවශයෙන්) බබසීමං නිසංඝාය, බබසීමාවනිසා; වුත්තං, කියනලදී. තථා පි, එක කුදු වුවත්; උප ලකඛණවසෙන, උප ලක්ෂණවශයෙන්; අබබසීමා නමපි, අබබසීමාවන්ගේද සංඛාරය; අට්ඨකථානායනො, අනුකථා නයින්; වුත්තනනි, කියනලද්දි; දට්ඨබ්බං, දනසුභුසි. විමතිවිනොද නියඤ්ච, විමතිවිනොදනියෙහිද; පාලියමපන, පෙළෙහිවනාහි නිදුන වසෙන, නිදුනවශයෙන්; (යෙසං භික්ඛවෙ සීමාපච්ඡා සමමනා නෙසං නං කමමං අධමමිකනනි, යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පෙ අධමමිකං) යන; ආදිනා, මේ ආදියෙන්; පච්ඡා සමමනාය, පසු සමමන සීමාවගේ; අසීමතෙන, අසීමාව; වුත්තෙ පි, කියනලදකල්හිද; විසු ගාමසීමාසු, ගාමසීමාදෙකක; (ගාමො එව, ගාමසීමා නාසු ගාම සීමාසු) ධ්වා, සිට; විහි සඛෙසති, සහකොටස් දෙකක්විසින්; සමොදං වා, සමොද දෛශය හෝ, අජේඤ්ඤාසරණංවා, අජේඤ්ඤාසරණ දෛශය හෝ; කඤ්ඤා, කොට; සීමනාරිකං, සීමනාරිකය; අස් පෙඤ්ඤා වා, නොනබා හෝ; රුක්ඛපාරොහාදිසමබ්බං, රුක්අරථ

භාදිසමඛකුං අවියොජේකා වා එකස්මිං බණේ කාමමවාචානිට්ඨාපන වසේන එකතො සමමනානං විනාං සීමානමපි අසීමතා පකාසිතාති වෙදිහඛ්ඛා ති ආගතො, ඉමිනාපි විනාං විසභාගසීමානං එකසමඛ කුචසෙන අසමභවො යෙව චුතොතා.

අයං තෙසං පණණරසමො දුබ්බිතකෙකා.

පුත නදියං කරොන්තානං උදකුකෙකපතො බහිරුකෙකහි සමඛකො අප්පමාණං ගාමසීමායං කරොන්තානං නදියං සමඛකු රුකකස්ස උදකුකෙකපතො බහි සීතතිකුඛු අප්පමාණං තතො ඔරං පමාණනති ඉමඤ්ච ටිකාපාඨං සංහරිතා, එසු හි නදියං කාමං කරොන්තානං උදකුකෙකපාරහට්ඨානතො බහි ඡතරුකෙකහි ගාමසීමාසමඛකො අප්පමාණං, ගාමසීමායං කරොන්තානං නදියං

ආදීන්තේ සමඛකුය; අවියොජේකා වා, වියෝනොකොච්ඡි හෝ; එකස්මිං බණේ, එකම ඇසිල්ලකදී; කාමමවාචානිට්ඨාපනවසෙන, කම් වදන් නිමවීමිවශයෙන්; එකතො සමමනානං, එකට සමමතකරණ ලද්දවු; විනාං සීමානමපි, දෙසීමාවන්තේද; අසීමතා, අසීමාව, පකාසිතා ති, ප්‍රකාශකරණලද්දිය යනු; ආගතො, ආයේසි. ඉමිනාපි; මෙයින්ද; විනාං විසභාගසීමානං, විසභාගසීමාදෙදෙනාගේ; එක සමඛකුචසෙන, එකටමිශ්‍රවීමිවශයෙන්; අසමභවො එව, හටනොගැණීම ම; චුතොතා, කියනලදී.

තෙසං ඒසථවිරවරුන්තේ; අයං, මේ; පණණරසමොදුබ්බි තකෙකා, පණණරසම දුර්විතකීකයයි.

පුත, නැවතද; නදියං, නදියෙහි; කරොන්තානං, කම්මකරන් නන්ට; උදකුකෙකපතො, උදකුකෙකපයෙන්; බහි රුකෙකහි, පිට සිටි වෘක්ෂයන් හා; සමඛකො, සමඛකුය; අප්පමාණං ප්‍රමාණතො වෙයි. ගාමසීමායං, ගාමසීමාවෙහි; කරොන්තානං, කරන්නන්ට; නදියං, නදියෙහි; සමඛකුරුකකස්ස, සමඛකුරුකගේ (පැවැත්ම පමණ නොවේ; මෙහි, සමඛකුරුකකස්ස, යනු අවයවසමඛකුසාම්චව නයි.) උදකුකෙකපතො, උදකුකෙකපයෙන්; බහිසීතතිකුඛු, පිටසිටිති කුඛු; අප්පමාණං, ප්‍රමාණ නොවෙන්; තතො, එයින්; ඔරං, ඇතුළත (හෙවත් උදකුකෙකපය තුළම සිටිතිකුඛු); පමාණනති, ප්‍රමාණ වෙන් යන; ඉමඤ්ච ටිකාපාඨං, මේ ටිකාපාඨය ද; සංහරිතා, ගෙණ හැර දක්වා; එසු හි, මෙහි වනාහි; නදියං, නදියෙහි; කාමං කරො න්තානං, කම්ම කරන්නන්ට; උදකුකෙකපාරහට්ඨානතො, උදකු කෙකපයට සුදුසුතැනින්; බහි ඡතරුකෙකහි, පිටත හටගත් වෘක්ෂ යන් හා; ගාමසීමාසමඛකො, ගාමසීමාසමඛකුය තෙම; අප්පමාණං, නො පමණිසි; ගාමසීමායං, ගාමසීමායෙහි; කරොන්තානං, කරන්

සමබ්‍රාහ්මණයෝ උදකුකේඨපාරහිතො බහි උදකතලෙ වා
අට්ඨාදිසු වා සිතතික්ඛු අප්පමාණං අනෙතා උදකුකේඨපෙ යෙව
පමාණනති අධිප්පායස්ථං පරිදිපෙනො, ඉමිනා යථා චුත්තසීමා
මාලකෙ කමමං කරොන්තානං තස්ස සමන්තා උදකුකේඨපස්ස
අබ්භන්තරෙ පතිට්ඨිතසෙවුථමානං පරාපරං සංසරිතානං යාව
බහිතීරා ගාමකේඨනෙතන සමබ්‍රාහ්මණා ගාමසීමාය සඞ්කරදෙස
ජනනභාවො සිඛො යෙ වා ති වදනති, එත්ථ ච තෙසං තට්ඨිකාපා
ඨස්ස අධිප්පායස්ථගහණං අවිපරිතං, තථා පි අනන්තරං චුත්තස්ථසං
සංඤ්ඤානං එත්ථ නෙව යුජ්ජති, කසමා, ගාමතො ආගතස්ස සෙවු
තොව අට්ඨකස්ස ච දිස්සමානසමබ්‍රාහ්මණං විතා අවට්ඨානතො, අපි ච
තෙන ටිකාපායෙන උප්පන්නාය සීමාය පච්ඡා සමබ්‍රාහ්මණො නයතො

නන්ට; නදියා, නදියෙහි; සමබ්‍රාහ්මණයෝ, සමබ්‍රාහ්මණෝ;
(පැවැත්ම අප්පමාණං පමණ නොවෙයි.) උදකුකේඨපාරහිතො
නතො, උදකුකේඨපයට සුදුසුතැනින්; බහි උදකතලෙ වා, පිට
දියතලයෙහි හෝ; අට්ඨාදිසු වා, අට්ඨාදියෙහි හෝ; සිතතික්ඛු, සිටි
තික්ඛු; අප්පමාණං, පමණ නොවෙත්; අනෙතා උදකුකේඨපෙ යෙව,
උදකුකේඨපය තුළම සිටියාහු; පමාණනති, පමණ වෙත් යන; අධිප්පා
යස්ථං, අති ප්‍රායාඪීයක්; පරිදිපෙනො, ප්‍රකාශකරන්නාහු; ඉමිනා,
මෙයින්; යථාචුත්ත සීමාමාලකෙ, යථොක්ත සීමාමාලකයෙහි;
කමමං කරොන්තානං, කමම කරන්නන්ගේ; තස්ස, ඒ සීමාමාලක
යාගේ; සමන්තා, හාත්පසින්; උදකුකේඨපස්ස, උදකුකේඨපයාගේ;
අබ්භන්තරෙ, ඇතළුත්; සං සරිතානං, ආසාදනය කරණලද; පරා
පරං, ඉදිරිපසුව; පතිට්ඨිතසෙවුථමානං, පිහිටිසෙවුණමානායින්;
යාව බහි තීරා, පිට ඉවුර දක්වා; ගාමකේඨනෙතන, ගම් කෙන හා;
සමබ්‍රාහ්මණා, සමබ්‍රාහ්මණ බැවින්; ගාමසීමාය, ගාමසීමායෙන් (ගාම
සීමාව හා; සඞ්කරදෙසජනනභාවො, සංකරදෙශය හටගන්නා බව;
සිඛොයෙවාති, සිඛවේ යයි; වදනති, කියත්; එත්ථ ච, මෙහි ද;
තෙසං, ඔවුන්ගේ; තට්ඨිකාපාඨස්ස, ඒ ටිකාපාඨය සමබ්‍රාහ්මණ; අධි
ප්පායස්ථගහණං, අති ප්‍රායාඪී ග්‍රහණය; (ගාහො-ගහණං, භාවයෙහි
යු, ප්‍රත්‍යවුනැතියි) අවිපරිතං, අවිපරිතවෙයි; තථා පි, එතකුදු
චුත්ත; අනන්තරං, අනතුරුව; චුත්තන්තසංසංඤ්ඤානං, කියනලද අභි
සංසංඤ්ඤානය; එත්ථ, මෙහි; නෙව යුජ්ජති, නොම යෙදෙයි. කසමා,
කුමක්හෙයින්ද යත්? ගාමතො ආගතස්ස, ගමින් (ගම පටන්)
ආවාමු; සෙවුතො ව, හෙයගේ ද; අට්ඨකස්ස ව, අට්ඨකයේ ද; දිස්ස
මානසමබ්‍රාහ්මණං විතා, දැක්මාන සමබ්‍රාහ්මණයෙන් වෙන්ව; (දැක්මාන
සමබ්‍රාහ්මණය හැර); අවට්ඨානතො, පිහිටිමි හෙවුවිනි; අපි ව, වැළි දු;
තෙන ටිකාපායෙන, ඒ ටිකාපායයෙන්; උප්පන්නාය, හටගන්නාමු;
සීමාය, සීමාවගේ; පච්ඡා සමබ්‍රාහ්මණො, පඤ්චාත් සමබ්‍රාහ්මණයෙනමු; නය

වුනො, න උපපතතිකකිණේ යදි පන උපපතතිකකිණේ සකිය
වුනො, පාලිඅට්ඨකථාදීහි පි විරුඡකිති, තසමිං යෙව පාඨාවසානෙ
බබසීමාය සිතහිකුඤ්ඤ පමාණනති වෙදිතබ්බමිති වනා, තෙනෙව
වුතනං මහාසීමං සොධෙකාව කමමං කාතබ්බනති, ඉදං පන
අට්ඨකථාවචනං අත්තනො වාදං පතිට්ඨාපෙතුං වුතනං, තථා පි
අට්ඨකථායමපනිදං බණ්ඩසීමාමහාසීමානං පච්ඡාජනසමබ්බිදෙසං
නිසායාය වුතනං, න හි සීමානං උපපතතිකකිණේ, අය මෙත්ථ අට්ඨ
කථාපාඨො, සීමාමාලකෙ වටරුකෙකා ගොති තස්ස සාබා වා තනො
නිග්ගතපාරොගො වා මහාසීමාය පඨවිතලං වා තත්ථ ජනරුකකා
දීති වා ආහවච නිට්ඨති මහාසීමං සොධෙකාව කමමං කාතබ්බං
තෙ වා සාබාපාරොගා ඡිද්දිතා බහිට්ඨකා කාතබ්බාති, එවං පුබ්බ
සුට්ඨි සමමනතිතානං විනාං බබසීමානං පච්ඡා සමබ්බෙකො අට්ඨක

තො, නයවශයෙන්; වුනො, කියනලදී; උපපතතිකකිණේ, උපපතති
කිණේයෙහි; න (වුනො) නො කියනලදී. යදි පන, ඉදින් වනාහි;
උපපතතිකකිණේ සකිය, උපපතතිකිණේ සදහා; වුනො, කියන
ලද නම්; පාලිඅට්ඨකථාදීහි පි, පෙළඅටුවාදීන් සමගද; විරුඡකිති,
විරුඡවෙයි. තසමිං යෙව පාඨාවසානෙ, එම පාඨයාගේ නිගමන
යෙහි; බබසීමාය, බදසීමිති; සිතහිකුඤ්ඤ, සිටිහිකුඤ්ඤ; පමාණනති,
ප්‍රමාණයයි; වෙදිතබ්බං ඉති, දතයුතුය යනු; වනා, කියා; තෙනෙව,
එයින්ම; මහාසීමං සොධෙකාව කමමං කාතබ්බනති, මහාසීමං සො
ධෙකාව කමමං කාතබ්බං, යනු” වුතනං, කියනලදී. ඉදං අට්ඨකථා
වචනං පන, මේ අටුවාවෙහි කීම නම්; අත්තනොවාදං, තමවාදය;
පතිට්ඨාපෙතුං, පිහිටුවන්ට; වුතනං, කියනලදී. තථා පි, එසේද
වුවත්; අට්ඨකථායමපන, අටුවාවෙහි වනාහි; බණ්ඩසීමාමහාසීමානං
බණ්ඩසීමා මහාසීමාවන්ගේ; ඉදං පච්ඡා ජනසමබ්බිදෙසං, මේ
පසුව හටගත් මිශ්‍රක දෙමය; නිසායාය, නිසා; වුතනං, කියනලදී.
සීමානං, සීමාවන්ගේ; උපපතතිකකිණේ, උපපතතිකිණේයෙහි; නති
(වුතනං) නොම කියනලදී. එත්ථ, මෙහි; (සීමාමාලකෙ වටරුකෙකා
ගොති තස්ස සාබාවා තනො නිග්ගතපාරොගො වා මහාසීමාය
පඨවිතලං වා තත්ථ ජනරුකකාදීති වා ආහවච නිට්ඨති මහාසීමං
සොධෙකාව කමමං කාතබ්බං තෙ වා සාබාපාරොගා ඡිද්දිතා බහි
ට්ඨකා කාතබ්බාති, “සීමාමාලකෙ වටරුකෙකා ගොති” පෙ. “බහි
ට්ඨකා කාතබ්බො යනු” අයං අට්ඨකථාපාඨො, මේ අටුවාපාඨයයි;
(අනි පෙරසේමැයි) එවං, මෙසේ; පුබ්බ, පෙර; සුට්ඨි සමමනති
තානං, මොනවට සමමතකරණලද; විනාං බබසීමානං, බබසීමා
දෙදෙනාගේ; පච්ඡා සමබ්බෙකො පඤ්චාත් සමබ්බිය; අට්ඨකථායං,

ථායං පටික්ඛිතොතා යදි පන අත්තනො උප්පත්තිකාලෙ යො කොච්ඡි සමබ්බො සියා නාසං අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගත්තා නෙව ඡයති, එවං ඉතරාසම්පි විසභාගසීමානං අයං නයො දට්ඨබ්බො.

අයං තෙසං සොළසමො දුබ්බිතකෙකා.

වජ්රබ්‍රහ්මිචිකායමපන සීමාකථායං අත්තනො මතිවසෙන තත්ත තත්ත චුත්තං ගහෙනබ්බම්පි පරි වජ්ජනියම්පි දිස්සති, තෙනෙව තට්ඨිකායං සීමාලක්ඛණවණණනාපරියොසානෙ, ඉදං සබ්බං සුට්ඨු විචාරෙත්වා ගරුකුලෙ පයුරුපාසිත්වා ගහෙනබ්බසුත්තකං ගහෙනබ්බං ඉතරං ඡබ්බිතබ්බනති චුත්තං.

සමත්තා වා යං එකච්චවාද නිසෙධදිපති.

අථඤ්ඤ පෙරා, එසාව සීමා නාම සභාගසීමා විසභාගසීමා වා ති දුට්ඨාවාදිනා සභාගවිසභාගසීමායො ව, නාසු සභාග අට්ඨවායෙහි; පටික්ඛිතොතා, ප්‍රතික්ෂෙප කරණලදි. යදි පන, ඉදිත් වනාහි; අත්තනො, තමන්ගේ; උප්පත්තිකාලෙ, උප්පත්තිකාලයෙහි; යො කො චි, යම් කිසි; සමබ්බො සියා, සමබ්බයක් වේද; නාසං, ඔවුන්; අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගනො, අන්‍යොන්‍ය විසභාග බැවින් තෙව ඡයති, නොම හටගනීයි. එවං, මෙසේ ම; ඉතරාසං අපි; අනිකුදු; විසභාගසීමානං, විසභාගසීමාවන්ගේ; අයං නයො, මේ ක්‍රමයනෙම; දට්ඨබ්බො, දනසුතුයි.

තෙසං, ඒ සථවිරවරුන්ගේ; අයං, මේ; සොළසමො දුබ්බිතකෙකා, සොළොස්වැනි දුච්ඡිතකියයි.

වජ්රබ්‍රහ්මිචිකායමපන, වජ්රබ්‍රහ්මිචිකාවෙහි වනාහි; සීමාකථායං, සීමාකථාවෙහි; අත්තනො මතිවසෙන, තම අදහස්පරිද්දෙන්; තත්ත තත්ත, ඒ ඒ තන්හි; ගහෙනබ්බම්පි, ගතසුතුටුද; පරි වජ්ජනියම්පි, බැහැරකටසුතුටුද අනීය; දිස්සති, දක්නාලැබෙයි; චුත්තං, කියන ලදි. තෙනෙව, එහෙයින්ම; තට්ඨිකායං, එම චිකායෙහි; සීමාලක්ඛණවණණනා පරි යොසානෙ, සීමාලක්ඛණවණණනා නිගමනයෙහි; ඉදං සබ්බං, මේ සියල්ල; සුට්ඨු විචාරෙත්වා, මොනවට විචාරණය කොට; ගරුකුලෙ, ගුරුකුලයන්; පයුරුපාසිත්වා, පයුරුපාසණය කොට; ගහෙනබ්බසුත්තකං, ගතසුත්තට සුදුසු අදහස; ගහෙනබ්බං, ගතසුතුයි. ඉතරං, අනික් (නුසුදුසු) අනීය; ඡබ්බිතබ්බනති, හළසුතුයි; චුත්තං, කියනලදි.

අයං, මේ; එකච්චවාද නිසෙධ දිපති, ඇතම් වාදනිෂ්ඨදිපති නොමෝ; සමත්තා ව, සමානකරණලදු.

අථ, වැලිදු; අඤ්ඤපෙරා, අන්‍යසථවිරහු; එසා සීමාව නාම, මේ සීමානොමෝ වනාහි; සභාගසීමාවිසභාගසීමාවා ති, සභාගසීමා විසභාගසීමාදෑයි කියා; දුට්ඨාඉති, දෙපරිද්දකින් වේයයි; ආදිනා, මේ ආදියෙන්; සභාගවිසභාගසීමායොව, සභාගවිසභාගසීමාවෝද

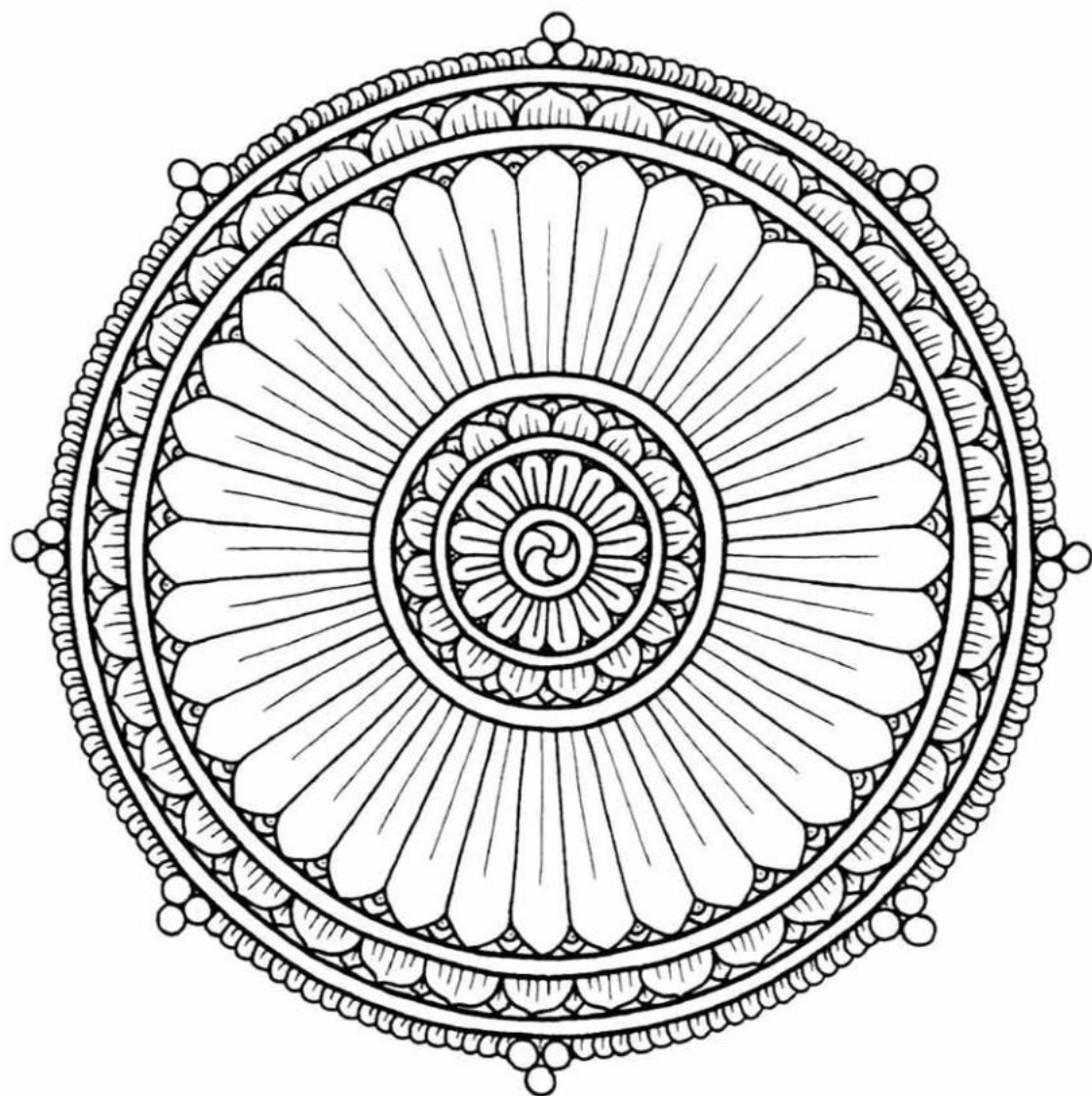
සිමාසු රුකකලහාරජ්ජ සෙවුනටයාදිහි සමකෙකි සති දෙසො නත්තිවදිනා දෙසාභාවකෙවලව දෙසභාවකෙවල සාමකෙකෙහො දිපෙ නොනා විසෙසනො පන ගාමොදකුකෙකිපසිමානං සමෙහදං නිසසාය අට්ඨකථාවිකාසු ආගතං තං තං වාකාසකෙව ආගරිකා කාරණං වදනති, තස්ස පන කත්ථ වි සදිසත්තමපි දිස්සති කත්ථ වි වි සදි සත්තමපි, තෙ පන ථෙරා, ඉමසමිං පන කාලෙ කිසමිං වි පදෙසෙ කෙ වි ජනා භික්ඛුනං නදිජතස්සරෙසු කමමකරණත්ථාය අට්ටකං කරොනති තං අට්ටකං ගමනත්ථාය ගාමකෙකිතෙතකසමකිකිං කට්ඨමයමපි වෙලුමයමපි සෙවුං කරොනති, සො සෙවු තස්ස අට්ට කස්ස සමනතා උදකුකෙකිපාරගට්ඨානස්ස අබ්භනතරං පටිසික්ඛා අට්ටකං අනාගච්ච නිට්ඨති, තාදිසෙ අට්ටකෙ නිසිදිකා භික්ඛු කමම කරොනති, කෙ වි පන භික්ඛු ගාමකෙකිතෙතන සමකිකස්ස උච්

ප්‍රකාශකරණලදහ. තාසු සභාගසිමාසු, ඒ සභාගසිමාවන්ති; රුකක ලහා රජ්ජ සෙවුනටයාදිහි, රුක්වැල් රැහැන් හේදුවාදින් හා සමකෙකි සති, සමකිය අතිකල්හි; දෙසො නත්ති, දෙසක් නැත් තේය කියා; ආදිනා, මේ ආදියෙන්; දෙසාභාවකෙවලව, දෙස් නැති බවද; දෙසභාවකෙවල, දෙස් බවද; සාමකෙකෙහො, සාමාන්‍යයෙන්; දිපෙනො, පැහැදිලිකරන්නාහු; විසෙසනො පන, විශේෂයෙන් වනාහි; ගාමොදකුකෙකිපානං, ගාමොදකුකෙකිප සිමාවන්තේ; සමෙහදං නිසසාය, මිශ්‍රක දෙමය නිසා; අට්ඨකථාවිකාසු, අට්ටවා විකාවන්ති; ආගතං, ආවාමු; තං තං වාකාසකෙව, ඒ ඒ වාකාද; ආග රිකා, ගෙණහැරදක්වා; කාරණං වදනති, කරුණු කියත්. තස්ස පන, ඒ වාකාසමකි; කත්ථ වි, කිසි නැතෙක්හි; සදිසත්තමපි, සමානබවක් ද; කත්ථ වි, කිසි නැතෙක්හි; විසදිසත්තමපි, අසමාන බවක් ද; දිස්සති, දක්නාලැබෙයි. තෙ පන ථෙරා, ඒ තෙරහු වනාහි; ඉමසමිං පන කාලෙ, මේ කාලයෙහි වනාහි; කිසමිං වි, පදෙසෙ, කිසි පෙදෙසෙක්හි; කෙ වි ජනා, කිසි ජනකෙනෙක්; භික්ඛුනං, භික්ඛුන්ට; නදිජතස්සරෙසු, නදිජතස්සරයන්හි; කමම කරණත්ථාය, කමකිරීම පිණිස; අට්ටකං කරොනති, අට්ල්ලක් කෙරෙත් ද; තං අට්ටකං, ඒ අට්ල්ලට; ගමනත්ථාය, ගමණය පිණිස; ගාමකෙකිතෙතකසමකිකිං, ගම් කෙත හා එකටසමකිකිමු; කට්ඨ මයමපි, දෑවමුවාමුද; වෙලුමයමපි, හුණමුවාමුද; සෙවුං, හෙය; කරොනති, කරත්. සෙවු, ඒ හෙයතෙම; තස්ස අට්ටකස්ස, ඒ අට්ල් ලගේ සමනතා, හාත්පස්හි; උදකුකෙකිපාරගට්ඨානස්ස, උදකුකෙකි පයට සුදුසු ස්ථානයාගේ; අබ්භනතරං, ඇහුලට; පටිසික්ඛා, ප්‍රති ඡට්ට; අට්ටකං අනාගච්ච, අට්ල්ලට නොහැපී; නිට්ඨති, සිටීද; තාදිසෙ අට්ටකෙ, එබඳු අට්ල්ලෙහි; නිසිදිකා, හිද; භික්ඛු, භික්ඛුහු; කමම කරොනති, කම කරත්; කෙවි පන භික්ඛු, ඇතම් භික්ඛුහු;

මපසස වා නාවායවා සමීපෙ උදකුකෙකිපාරහට්ඨානසස අපපහො
ණකට්ඨානෙ අරිතෙනන නාවං යපෙකා නාවායං යකා කුමමං
කරොනති තෙසං භික්ඛූනං කමමං කුපපති, කසමා? කට්ඨමය්වෙලු
මයසෙතුනඤ්ච උඵමපනාවානඤ්ච රුක්කසාබා ලතාරජ්ජපාරො
ගෙහි සදිසත්තාති වදනති එත් පන උදකුකෙකිපාරහට්ඨානං
නාම යං උදකුකෙකිපෙන පරිච්ඡිද්ධිතබ්බං නං අත්තනො බෙනන
භූතං යානං, න භි ගාමසමබ්බකිසෙතු උඵමපාදයො, සෙතුනො අනා
හවච යානවචනෙන අට්ටකසස ව සෙතුසස ව අනතරා කපපියභූමි
සංවිජ්ජති, නසමා නං සෙතුං බිහි කාමා සහෙ බෙනෙන උදකුකෙකි
ප සීමා සඤ්ජායති, නතො නසමීං අට්ටකෙ කමමං කරොන්නානං
භික්ඛූනං කමමකොපො න භවෙය්‍යාති ගහෙනබ්බො, සවෙ සෙතු

ගාමකෙකිතෙනන, ගමී කෙන හා; සමබ්බකිසස, සමබ්බකිච්ඡි; උඵමප
සසවා, පසුරගේ ගෝ; නාවාය වා, නාවගේ ගෝ; සමීපෙ, සමීප
යෙහි; උදකුකෙකිපාරහට්ඨානසස, උදකුකෙකිපයට සුදුසු ස්ථාන
යට; අපපහොණකට්ඨානෙ, නොපොහොණා වන්හි; අරිතෙනන,
පලපතින්; (රිටෙන්) නාවං, නාව; යපෙකා, නවත්වා; නාවායං,
නාවෙහි; යකා, සිට; කමමං කරොනති, කමීකරන්. තෙසං
භික්ඛූනං, ඒ භික්ඛූන්ගේ; කමමං කුපපති, කමීමය කීපෙයි. කසමා,
කුමක්හෙයින්ද යත්? කට්ඨමය වෙලුමය සෙතුනඤ්ච, දඩුමුවා
හුණමුවා සෙතුන්ගේද; උඵමපනාවානඤ්ච, පසුරුතොහාවන්ගේද;
රුක්කසාබා ලතාරජ්ජපාරොගෙහි, රුක්අතු ලිය රුහැන් අරඵ හා;
සදිසත්තාති, සමානගෙයිනැයි; වදනති, කියන්.....එත් පන, මෙහි
වනාහි; උදකුකෙකිපාරහට්ඨානං නාම, උදකුකෙකිපයට සුදුසු තැන
නම්; යං, යම්තැනක්; උදකුකෙකිපෙන, දියනගා දමීමෙන්; පරි
ච්ඡිද්ධිතබ්බං, පිරි සිදියුතුද; නං, ඒ ස්ථානය; අත්තනො, තමාගේ;
බෙනනභූතං, සෞත්‍රයවූ; යානං, තැනවේ; ගාමසමබ්බකිසෙතු උඵ
මපාදයො, ගමසමබ්බ කේපසුරු ආදිහු; න භි, උදකුකෙකිපසීමා
වට සෞත්‍රය නො වේමය; (හි, යනු අවධාරණයෙහිය) සෙතුනො
ගෙයගේ; අනාහවචයානවචනෙන, නොහැණි සිටීම කීහෙයින්;
අට්ටකසසව, අට්ල්ලෙන්ද; සෙතුසස ව, ගෙයගේ ද; අනතරා, අතර;
කපපියභූමි, කැපභූමිතොමෝ; සං විජ්ජති, පවතියි. නසමා, එහෙ
යිනි; නං සෙතුං, ඒ ගෙය; බිහි කාමා, බැහැර කොට; සහෙ
බෙනෙන, සවකිය සෞත්‍රයෙහි; උදකුකෙකිපසීමා, උදකුකෙකිප
සීමා තොමෝ; සඤ්ජායති, හටගණියි. නතො, එහෙයිනි; නසමීං
අට්ටකෙ, ඒ අට්ල්ලෙහි; කමමං කරොන්නානං, කමීකරන්නාවූ;
භික්ඛූනං, භික්ඛූන්ගේ; කමමකොපො, කමීකොපපතෙම; නභ
වෙය්‍ය ඉති, නොවන්නේ යයි; ගහෙනබ්බො, ගහයුතුයි. (මෙහි
නභවෙය්‍ය, යනු සමීපානාගතාභියෙහි සප්තමී ප්‍රයොගයි). සවෙ,

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු